

Yêu Ư? Tôi Không Tin

Contents

Yêu Ư? Tôi Không Tin	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	9
4. Chương 4	12
5. Chương 5	15
6. Chương 6	18
7. Chương 7	23
8. Chương 8	29
9. Chương 9	29
10. Chương 10	33
11. Chương 11	38
12. Chương 12	42
13. Chương 13	44
14. Chương 14	50
15. Chương 15	55
16. Chương 16	59
17. Chương 17	63
18. Chương 18	70
19. Chương 19	76
20. Chương 20	85
21. Chương 21	94
22. Chương 22	102

Yêu Ư? Tôi Không Tin

Giới thiệu

Nhân vật nữ (Nhóm Princess): Nhóm những tiểu thư nhà giàu, xinh đẹp, học giỏi, giỏi võ nghệ 1, Tr

1. Chương 1

Tại một căn biệt thự ở trung tâm thành phố của Mỹ:

- Sao cơ aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ? Bọn con phải dọn sang nhà khác ở á. Không được ở căn biệt thự này với Pama nữa sao, ? Bọn con ở đây vẫn tốt mà. Có chuyện gì không ổn đâu Pama. Pama không thương bọn con nữa à. Híc... híc...

Karen vừa nghe các Pama nói xong liền phản ứng lại, đứng dậy hét to làm cho cả cái biệt thự rung chuyển, xong tuôn nguyên một tràng, rồi nàng còn đem cái chiếu cũ của mình ra dùng nữa

- Haizzzzzzzzzz. Karen ơi, pama đã nói hết đâu nào, cậu chưa gì đã giở chiếu ra thế ? Karen vừa nói xong Rina cũng nhảy vào:

(P/s: Từ bây giờ Pama 1 sẽ là Pama của Karen, Pama 2 sẽ là Pama của Rina, còn Mama 1 sẽ là Mama của Yuri)

- Không những các con không còn ở căn biệt thự này nữa mà các con còn xuất ngoại... Papa 1 còn chưa nói xong lại đến lượt Rina hét:

- Sao cơ ạ ? Bọn con còn phải xuất ngoại nữa ạ.

- BỌN CON KHÔNG MUỐN ĐAU ? Rina với Karen đồng thanh tập 1.

- Karen, Rina, pama chưa nói xong mà, sao các cậu đã phản ứng dữ thế. Các cậu ngồi xuống nghe tiếp đi. Yuri vẫn đang vừa ngồi uống trà vừa nói với hai cô bạn thân của mình nhưng người ta vẫn cảm thấy sự lạnh lùng trong con người cô.

Còn Karen và Rina vừa nghe Yuri nói xong liền ngồi xuống (lời Yuri hiệu quả dữ ha) rồi tiếp tục đồng thanh tập 2:

- PAMA NÓI TIẾP ĐI Ạ ?

Mấy ông bà nhìn mấy cô phản ứng dữ quá cũng đổ mồ hôi luôn, Papa 2 lên tiếng:

- Các con thật là, Pama chưa nói xong mà. Phải, các con sẽ xuất ngoại về Việt Nam, chính xác là các con sẽ ở Hà Nội. Các Pama đã thu xếp hết rồi các con sẽ ở biệt thự Angel,

Bỗng Karen và Rina nhảy cẫng lên sung sướng hét, rồi lại hét đồng thanh tập 3 (mấy nàng này hét còn đồng thanh nữa ==) :

- YEAH. THÌ RA LÀ VỀ VIỆT NAM. VẬY THÌ KHÔNG VẤN ĐỀ GÌ RỒI.

- Và các con sẽ phải học lại cấp III, sau 1 tuần đến đó, các con sẽ đi học và học ở trường Lily Diamond. Mama 1 lên tiếng.

- SAO Ạ ? BỌN CON PHẢI HỌC LẠI CẤP III ? TẠI SAO ? Hai nàng kia lại đồng thanh tập 4 (Sợ hai chị này quá đi)

- Mấy cô tưởng bên Việt Nam ấy cô nhảy cóc như bên này à. Nhưng các con sẽ không học lại bắt đầu từ lớp 10 mà học lại từ lớp 11. Mama 3 lên tiếng.

- Vâng ạ. Rina tủm nghiu trả lời.

- Yuri, con vẫn luôn là người chín chắn nhất nên khi về Việt Nam, con hãy trông chừng hai đứa này để bọn nó ít gây chuyện đi nhé. Mama 2 nói.

- Vâng ạ. Yuri trả lời nhưng vẫn mang sự lạnh lùng.

- Mama này, bọn con đâu có gây chuyện gì chứ. Karen chu mỏ lên nói.

- Ah quên, mà hai đứa không phải lo, 2 tháng nữa sau khi các con về thì Pama sẽ về đó.

- YEAH. THẬT Ạ ? Lại hết đồng thanh tập 5.

- Uh. Thôi được rồi bây giờ mấy đứa lên chuẩn bị đồ đi, sáng mai 11h sẽ bay.

Cả ba nàng trả lời “Vâng ạ”. Hai nàng kia thì lại đồng thanh tập 6. Còn Yuri thì trả lời nhẹ nhàng. Hai nàng kia đã chạy vào phòng chuẩn bị. Còn Yuri vẫn với phong cách lạnh lùng như vậy mà đi lên. Mama 2 nhìn Yuri đang đi lên mà lo lắng, bà biết nó vẫn buồn với “chuyện đó”, nó cho rằng đó là lỗi tại nó. Trước kia, bà đã từng dặn Yuri rằng, dù như thế nào cũng không được để cho người khác biết cô là họ “Hàn Vũ” ngoại trừ các Pama và hai nhỏ bạn thân của nó. Bà đã dặn nó khi ở trường sẽ lấy họ “Hàn” của bà.

Sáng hôm sau, Yuri sau khi đã dậy và vệ sinh cá nhân xong thì liền đi sang phòng của hai “con heo nường” kia, trước tiên là Karen (bà này nường zữ nhất nhóm), cô vào phòng của Karen rồi đứng bên cạnh giường gọi:

- Karen, 7h rồi mau dậy đi.

- Cho tớ ngủ thêm tí đi mà. Lát tớ dậy. Cậu sang gọi Rina trước đi (Híc. Lát của chị này là 2 tiếng)

- Cậu có dậy không ? Yuri vẫn nói với cái giọng lạnh đấy nói nhưng có thêm sát khí.

Nhận thấy không ổn, Karen vội dậy ra khỏi giường và làm vệ sinh cá nhân nhanh chóng. Sau khi gọi Karen xong, cô đi sang phòng Rina gọi:

- Rina, cậu mau dậy đi.

Yuri vừa gọi, Rina đã dậy luôn và đi vệ sinh cá nhân vì cô nàng lúc vẫn đang ngủ đã cảm thấy sát khí của Yuri bên phòng Karen rồi (ba nàng phòng cạnh nhau mà).

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, Yuri cùng hai nàng kia vẫn hơi ngáp ngủ đi xuống ăn sáng. Đến 11h50 ba nàng đang ở sân bay cùng với các pama:

- Các con sang đây nhớ giữ sức khỏe. Mama 1 sụt sùi.

- Sang đây đừng quậy đấy nhé. Mama 2 nói.

- Kìa mama tụi con sao chứ ? Có quậy đâu mà. Karen chu mỏ cãi

- Pama sẽ gọi điện thường xuyên kiểm tra đấy. Papa 1 nói với vẻ nghiêm nghị.

- Thôi đến giờ rồi, mấy đứa vào đi. Mama 3 nói

- Bọn con đi đây ? Pama nhớ giữ sức khỏe. Yuri nói.

- Thôi bọn con đi đây. Rina nói rồi vẫy tay chào.

- Các con đi nhé. Papa 2 nói.

Karen và Rina vẫy tay chào mọi người rồi lên máy bay. Cả ba nàng nhà ta ngồi ngủ trong lúc máy bay bay. Các nàng nhà ta riêng một khoang VIP luôn mới ghê chứ. Khi sân bay sắp đáp xuống, thì Yuri đang nằm ngủ bỗng đổ mồ hôi, mồm cứ luôn kêu “Anh hai, anh hai” rồi cô chợt khóc. Cô lại nằm mơ lại tới chuyện “ngày hôm đó” Hầu như đêm nào cô cũng mơ thấy rồi lại khóc. Karen và Rina đã dậy từ 5 phút trước, các cô thấy Yuri đang nằm mơ rồi khóc thì các cô đã biết Yuri đang mơ thấy cái gì rồi. Tuy Yuri bề ngoài luôn lạnh lùng mạnh mẽ nhưng trong lòng cô thực rất yếu đuối, cô luôn ngăn luôn cho nước mắt mình chảy ngược vào trong và nụ cười vốn có cô không được nở khi trước mặt của cô. Nếu cô có khóc hay cười thì cũng chỉ có hai nhỏ bạn thân của cô biết. Rina nhìn thấy vậy, vội đến chỗ Yuri rồi đánh thức cô dậy. Cả hai nhỏ bạn đều không muốn nhìn thấy cô khóc. và đau khổ như vậy. Khi Yuri thức dậy rồi, nước mắt cô vẫn không ngừng chảy. Karen vội ôm Yuri và nói “Yuri à, cậu hãy trở lại như trước đi, chuyện đó cũng không phải lỗi của cậu mà, bọn mình không muốn cậu như thế này đâu” Karen rồi cũng khóc nức nở theo. Rina cũng vậy, cô cũng khóc rồi ôm Yuri “Karen nói đúng đấy, tớ không muốn nhìn thấy cậu như thế này đâu” Yuri không nói gì rồi vẫn tiếp tục khóc rồi ôm lấy hai người. Sau khi máy bay hạ xuống Sân Bài Nội Bài, thì Yuri cũng đã lấy lại được vẻ lạnh lùng. Khi các cô vừa ra khỏi máy bay đi được một lúc thì đã thấy một người đàn ông bước đến:

- Các vị có phải tiểu thư Yuri, Rina, Karen không ?. Người đàn ông đó hỏi.
- Vâng là chúng cháu. Bác là quản gia Lee ? Rina nói và hỏi.
- Vâng, là tôi các vị tiểu thư. Tôi sẽ đưa các vị tiểu thư đến biệt thự Angel, mời các vị tiểu thư đi theo tôi. Quản gia Lee lại nói.
- Vâng nhưng sau này, bác đừng gọi bọn cháu như vậy nữa, như bình thường là được rồi. Karen nói.
- Nhưng, các vị tiểu thư...
- Bác cứ gọi như vậy đi, không chúng cháu giận bác đâu. Karen lém lỉnh nói.
- Vâng ạ. Nếu các vị tiểu thư muốn vậy.
- Quản gia Lee. Bọn cháu bảo bác cứ gọi như bình thường cơ mà. Đến lượt Rina nói có pha một chút tức giận.
- Được rồi, bây giờ ta sẽ đưa các cháu về biệt thự.

Quản gia cùng ba vị tiểu thư lên xe rồi đi về biệt thự Angel. Khi bốn người vừa bước vào biệt thự thì cả một dàn người hầu đứng trước cửa cúi đầu xuống đồng thanh chào:

- KÍNH CHÀO CÁC VỊ TIỂU THƯ. CHÀO MỪNG CÁC VỊ TIỂU THƯ VỀ BIỆT THỰ ANGEL.

Lần này Yuri lên tiếng nói với Rina:

- Rina, cậu nói đi.

Rina hiểu được ý Yuri nên nói với người hầu:

- Sau này các anh chị cứ gọi bọn em như bình thường. Đừng dùng kính ngữ nữa không bọn em giận đâu.

Sau đó, Yuri lại nói với quản gia:

- Quản gia, phiền bác đưa bọn cháu lên phòng.
- Được rồi.

2. Chương 2

Quản gia đưa ba nàng lên phòng rồi đi xuống. Phòng của ba nàng nằm ở lầu ba và nằm cạnh nhau. Yuri là người vào phòng trước tiên. Còn Rina với Karen vẫn đứng trước cửa phòng mình nhìn Yuri đi vào, các cô biết tuy bề ngoài luôn mạnh mẽ nhưng trong lòng cô rất yếu mềm và các cô còn biết rằng sau khi vào phòng Yuri sẽ lại khóc lóc nữa. Mỗi lần nhìn người bạn thân của mình khóc, các cô cảm thấy rất đau lòng. Sau khi Yuri vào thì các cô cũng vào. Đúng như các cô nghĩ, Yuri vừa vào phòng nước mắt đã chảy dài, cô cảm thấy nhớ “Anh hai”, nhớ ba cô, cô khóc rồi cũng ngủ thiếp đi. Hai cô nàng kia cũng ngủ nhưng chỉ đến 6h đã dậy rồi. Đến giờ ăn cơm, Rina vs Karen sang phòng gọi thì thấy cô đang ngủ mà trên má vẫn còn vương những giọt nước. Hai cô nhìn vậy thì cũng rất buồn, rồi Karen đến bên và gọi cô dậy. Sau khi tỉnh dậy Yuri cũng xuống nhà ăn cơm cùng hai cô. A, tác giả tả sơ qua phòng ba nàng nhé. Phòng Karen có màu chủ đạo là màu xanh dương và có một bình hoa hồng xanh to đùng trên bàn í. Còn Rina màu chủ đạo là xanh ngọc bích và cũng có lọ hoa hồng xanh lá trong phòng. Còn phòng Yuri có màu chủ đạo là màu tím bạc và lọ hoa Lily được đặt trên bàn trong góc phòng. Sau khi ăn cơm xong, Karen ra ý kiến:

- Tối nay mình đi đâu chơi đi.
- Đi bar đi, ra bar Royal í, xem bang mình như thế nào. Yuri, cậu như thế nào ? Rina nói.
- Mình như thế nào cũng được.

Rồi ba nàng bắt đầu lên chuẩn bị. Karen mặc cái váy màu xanh dương bó sát người với đôi guốc màu xanh có đính bông hoa nhỏ, trên mặt có đeo mặt nạ có đính hình hoa hồng xanh. Rina mặc bộ quần áo bó màu xanh dương, đi guốc màu xanh lá cây nhưng thấp hơn của Karen tí (của chị Karen 8 phân cơ mà, chị Rina

có 5 phân thôi, trên mặt cũng đeo mặt nạ có đính hình hoa hồng xanh lá . Yuri thì đặc biệt hơn một tí, tóc nàng được xịt màu tím đen, mặc váy màu tím bạc dài hơn váy Karen tí, đi đôi guốc màu tím 10 phân lận rồi đeo mặt nạ có đính hình hoa lily màu trắng. Rồi ba nàng lên chiếc xe màu trắng Audi của Yuri phóng đến quán bar. Bên trong quán bar Royal đang sôi động bật nhạc nhảy. Bỗng có tiếng đập cửa “Rầm” làm ọi người đều dừng lại, thời gian như dừng lại khi ba nàng vừa vào Bar. Yuri vào trước rồi đến Rina và Karen. Chợt có một đứa trong quán bar hùng hổ đi ra và quát hỏi:

- Chúng bây có biết đây là địa bàn của ai không mà dám làm loạn ?

Yuri không nói để Rina và Karen đáp lại sự thách thức của tên kia. Rina lên tiếng trước:

- Có cần thiết phải trả lời không ? Rina nhếch mép cười

- Mày... Tên kia tức giận nói.

- Gọi quản lí mấy người ra đây xem nào ? Karen vừa nói cũng nhếch mép cười.

Bỗng có đứa con trai trạc tuổi ba nàng bước ra và tên kia nói

- Đại ca Leon, có đứa dám làm loạn nơi này.

- Vậy ư ? Ai dám to gan thế ? Bọn họ muốn chết à ? Người con trai tên Leon hét

- Leon nhìn cho kĩ chị là ai không chốc nữa bầm dập bây giờ. Karen nhếch mép cười.

Leon nhìn kĩ rồi reo lên:

- A! Chị cả, chị hai, chị ba các chị về khi nào vậy ? Lúc này cho em xin lỗi. Người này là người mới chưa gặp các chị nên không biết.

- Thôi được rồi, người không biết không có tội. Tiếp tục đi. Còn Leon ra đây chị hỏi.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT MỚI:Phạm Hoàng Việt (Leon): cũng đẹp zai phết, học cũng giỏi, tốt bụng, đàn em của Angel, đặc biệt rất trung thành, con trai của công ty Phạm Hoàng.

Bốn người ngồi xuống rồi Leon hỏi:

- Các chị uống gì ạ ?

- Như cũ đi, lấy loại mạnh nhất. Yuri lạnh lùng nói.

Sau khi lấy rượu ra, Yuri thì ngồi uống hết ly này tới ly khác. Còn hai nàng nhìn Yuri lo lắng rồi hỏi Leon một số chuyện. Sau khi hỏi chuyện Leon xong hai nàng mới uống hết ly rượu thứ hai mà Yuri đã uống đến ly thứ 5. Sau đó hai nàng quay ra chỗ cô, cùng lúc đó cô quay mặt nhìn ra sàn nhảy và bỗng rơi nước mắt và nói nhỏ “Anh hai”. Theo phản xạ cô chạy ra sàn nhảy tìm người con trai mà cô vừa nhìn được. Hai đứa bạn nhìn cô thì đã biết cô đang nghĩ gì và nhìn thấy gì, hai người thở dài vội chạy theo Yuri xuyên qua đám người trong sàn nhảy. Còn Yuri nước mắt cứ chảy dài rồi cô chạy một cách vô thức khi tuyệt vọng không tìm thấy cô đã đắm vào một người con trai. Người con trai cất tiếng hỏi, thì ra người cô đắm chính là Yui:

- Cô không sao chứ.

Cô ngẩng mặt lên mà nước mắt vẫn chảy dài rồi trả lời cách lạnh lùng:

- Tôi không sao.

Người con trai nhìn cô ngạc nhiên khi nhìn thấy khuôn mặt cô và nghĩ rằng nếu không có chiếc mặt nạ này che lại thì có lẽ khuôn mặt cô lúc này trông còn đẹp hơn nữa. Bỗng lúc đấy, hai nàng nhìn thấy Yuri vội nói:

- YURI.

- Cậu không sao chứ ? Chúng ta về thôi. Rina nói.

- Về thôi, Yuri. Tổ xin cậu đấy, đừng như vậy nữa. Đến lượt Karen nói.

Yuri không nói gì chỉ từ sàn nhảy đi về phía cánh cửa. Karen và Rina thấy vậy cũng đi theo. Còn Yui thì nhìn theo Yuri chưa kịp hỏi gì đã đi. Bỗng Yuri va vào một đám con trai, một đứa trong đó nói:

- Ô. Cô em xinh đẹp nào đây. Đi chơi với bọn anh không ?

Yuri nhìn bọn họ cách khinh bỉ rồi nói:

- Mấy người nghĩ sao ? Đi chơi ư ? Nằm mơ à ?

- Ô! cô em làm gì mà nóng thế. Tên kia vừa nói vừa cười khềnh.

Yuri không nói gì nữa, mặc kệ những lời nói đó, tiếp tục đi nhưng bị bọn đó chặn lại. Yui nhìn thấy thế định chạy lại nhưng Karen và Rina đã chạy đến trước. Rina nói với giọng tức giận:

- Tránh ra nếu không muốn chết.

- Ô, bọn bây xem cô em nói gì kìa ? Thôi nào chỉ đi chơi với bọn anh một chút thôi mà. Làm gì nóng thế ?

- Tôi nói tránh ra. Tai điếc à. Các người là người điếc à hay đầu óc có vấn đề. Nghe có rõ không ? Rina lại tức giận nói tiếp.

- Mày.. mày nói gì ? Con ranh kia. Kia kia tức giận trợn mắt nói.

- Cậu giải quyết đồng bọn này đi, Karen tức đưa Yuri về trước

- Uh. Được rồi. Tiện thể tớ vận động chân tay, lâu rồi chưa đánh nhau.

Rina vội đưa Yuri về, khi ra tới cửa nước mắt cô vẫn còn chảy dài. Còn Yui khi nhìn thấy cô đi thì tiếc nuối. Rina phóng chiếc xe Audi của Yuri đưa cô về. Khi đó tại quán bar chỉ mất 3' mà Karen đã hạ được hết bọn họ. Sau đó cô cũng đón taxi về. Còn Yui thì đang đi đến chỗ mấy đứa bạn thân. Thấy Yui, Shun hỏi :

- Ê, Yui mày làm gì thế ? Vừa đi đâu về đấy, lại tán thêm em nào à ?

- Không, nhưng tao vừa gặp được một người. Yui lắc đầu trả lời sau đó lại mỉm cười.

- Ai thế ? Chuyện lạ nhỉ ? Đến lượt Hiro nói móc.

- Thôi, không nói với hai đứa mày nữa. Nhưng tao chắc chắn tìm được ba cô gái ấy, đặc biệt là cô gái tóc màu tím đen. Yui nói đến đây cười và chắc nịch.

- Ha, đúng là mày. Shun nói.

- Thôi kệ nó đi Shun.

Bỏ qua chuyện ở quán bar, sau khi về biệt thự Angel, Yuri dường như kiệt sức cô lao luôn lên giường ngủ. Hai con bạn nhìn mà đau lòng.

6 ngày sau

- Ê, các cậu, đi shopping không, tiện thể sắm luôn đồ dùng học tập nữa, ngày mai đi học rồi. Rina nháy mắt rồi hỏi.

- Uh. Cũng được, tớ cũng đang định hỏi các cậu chứ ở nhà chán quá. Cậu thì sao Yuri. Karen nói và hỏi Yuri.

- Uh. Cũng được. Tùy các cậu thôi. Bây giờ lên thay quần áo đi thôi. Yuri trả lời.

- Ah. Mà Rina, hôm nay tớ sẽ bắt cậu mặc váy đấy nhé.

- Á. Không tớ không mặc đâu. Tha cho tớ đi mà. Yuri, cứu tớ đi. Híc... híc... Rina vừa năn nỉ vừa quay sang cầu cứu Yuri.

- Hai cậu cứ dưới này đi, tớ lên phòng thay trước đây.

- Thanks cậu nhé Yuri. Còn cậu Rina bây giờ lên phòng với tớ. Karen nháy mắt với Yuri rồi sau đó Rina đáng thương đã bị Karen kéo vào phòng thử đủ loại đồ

Nửa tiếng sau, các nàng đã chuẩn bị xong và tập trung tại phòng khác (Híc thay đồ lâu thế mà chủ yếu là do chị Karen bắt Rina thử đủ loại nên mới lâu thế). Tả sơ qua về đồ mấy nàng mặc nhé. Karen nè mặc chiếc váy xoè cộc tay màu xanh dương nè, tóc có kẹp cái nơ xinh lắm nhé và đi đôi guốc được Rina tặng. Còn về Rina nè, nàng bị Karen bắt mặc cái váy ren màu xanh ngọc bích nhạt, tóc thì được uốn xoắn dưới đuôi một chút và đi đôi guốc của Karen (nàng í chọn mà ,khổ thân chị Rina). Yuri nhé mặc chiếc váy xoè xau tím nhạt, trên tóc kẹp cái cặp hình bông hoa, và đi một đôi guốc do tay MaMy yêu dấu mua cho cô. Ba nàng xuống gara lấy ba chiếc xe Audi (mỗi nàng một chiếc), Karen thì màu vàng, Rina màu đỏ, Yuri màu trắng phi tới trung tâm thương mại với tốc độ khủng. Sau khi gửi xe, ba nàng vào trung tâm thương mại và là tâm điểm chú ý của mọi người. Mấy nàng tung tung tăng đến gian hàng quần áo shopping, rồi lại đến khu mua đồ dùng học tập (híc, ba nàng này đi shopping thì khủng rồi), sau đó cả ba tách nhau đi riêng rồi 1h sau gặp nhau ở sảnh, Karen đến khu đồ ăn, Rina lên tầng 5 vào siêu thị còn Yuri thì đi tới mấy hàng trang sức.

Kể về Karen trước nhé. Karen lúc này đang tay thì cầm kem tay thì cầm bánh, cô nàng vừa đi vừa ăn ngon lành (không thèm để ý xung quanh luôn)thì đâm sầm vào một người. Kem và bánh của cô dính vào hết áo người kia, nhìn thấy thế cô ríu rít nói:

- Xin lỗi, tôi xin lỗi, anh có sao không.

Bỗng người con trai kia hét lên:

- Cô nhìn thế này mà không sao à. Mất cô để đi đâu thế. Có bị mù không.

Karen tức quá cũng ngẩng đầu lên và nói lại:

- Chẳng phải là tôi đã xin lỗi anh rồi sao. Anh là con trai sao nhỏ mọn thế. Mà anh bảo ai mù ?

Khi Karen ngẩng mặt lên anh rất ngạc nhiên, nhưng vì anh có lòng tự trọng cao nên anh cũng nói lại:

- Cô... cô... Cô nói ai nói ai nhỏ mọn.

- Nói anh chớ ai, bộ tai anh điếc à. Tội nghiệp đã xấu lại còn điếc.

- Cô... cô...

- Cô sao con, cô đẹp quá phải không ? Cô biết rồi không cần con phải nói đâu, mà con đã xấu còn bị cà lăm nữa. Karen nói rồi cười đắc thắng.

- Cô... cô được lắm. Từ trước tới nay chưa ai dám nói tôi thế đâu.

- Thì sao ? Vậy cứ cho tôi là người đau tiên đi. Cô lần nữa lại cười đắc thắng.

- Anh Shun à, kệ nhỏ đi mình đi thôi. Con nhỏ đi với anh lên tiếng, thì ra anh tên Shun

- Thôi tôi cũng chào anh sao hôm nay ăn gì mà xui thế không biết, tự dưng gặp con tinh tinh xổng chuồng. Karen hậm hực nói.

- Cô.. cô chờ đấy. Shun tức quá cũng hét lên rồi hậm hực bỏ đi và đi thay chiếc áo bị nàng làm bẩn.

Còn Rina thì sao nhỉ, cô đang trong siêu thị đi vòng vòng bỗng cô thấy cái đồng bánh kẹo mà cô với hai nhỏ bạn thân thích, cô vội chạy lại và với lên lấy mãi mà không được. Bỗng có một cánh tay lấy giúp cô còn cô thì bị trượt chân rồi chới với ngã vào người con trai đó (híc nàng cao 1m73 mà không lấy được thì thằng kia ết bao nhiêu)

- Cô không sao chưa. Người con trai đó lên tiếng.

- Tôi không sao. Tôi xin lỗi anh có sao không. Rina vội đứng bật dậy mặt đỏ ửng nhìn người con trai đó rồi anh ta cũng đứng dậy

- Ah. Tôi không sao. Tôi tên Yuu còn cô tên gì ? Thì ra chàng Yuu nhà ta

- Tôi tên Rina. Cảm ơn anh đã giúp tôi còn chuyện vừa rồi tôi xin lỗi. Rina cười nói rồi bỏ đi.

Bỗng Yuu nắm tay cô lại rồi nói:

- Cô có thể cho tôi số điện thoại của cô được không ?
- Tôi cảm ơn anh vì đã giúp tôi nhưng tôi không thể cho anh số điện thoại. Xin lỗi và tôi phải đi. Rina vừa mỉm cười vừa nói rồi rời đi.

Sau chuyện đó cô cũng rời khỏi siêu thị.

Yuri thì sao nhỉ, mọi người tò mò không nhỉ. Cô nàng đang đi đến quầy trang sức không biết đầu óc để đi đâu mà đắm sâu vào một người con trai. Cô ngã xuống rồi tay hơi xoa cái đầu. Bỗng người con trai đó chìa tay ra và hỏi cô:

- Cô không sao chứ ?

Yuri nắm lấy tay anh đứng dậy và nói:

- Tôi không sao. Tôi xin lỗi và cảm ơn anh.
- Đi thôi anh Hiro. Người con gái cạnh anh nói. Thì ra là chàng Hiro nhà ta.
- Tôi xin lỗi. Yuri chỉ nói thế rồi đi tiếp.

Lúc ra quầy trang sức cô thấy một chiếc vòng cổ rất đẹp và hợp với mẹ cô. Cô đã mua nó và dự định khi nào mẹ cô tới biệt thự Angel sẽ tặng nó ẹ. Sau đó cô đi tiếp xem rồi tới quầy đồng hồ xem, bỗng cô thấy một chiếc đồng hồ, cô đứng khựng lại, ngạc nhiên rồi cô ngấn ngấn nước mắt sau đó nước mắt cô lại chảy dài, chiếc đồng hồ đó đã gợi lại quá khứ của cô. Cô nói với người bán hàng cho cô xem chiếc đồng hồ đó đồng thời lúc đó cũng có một chàng trai muốn xem chiếc đồng hồ đó (chàng Yuu chứ ai). Yuri bỗng mở lời trước mà trên mắt cô vẫn còn nước mắt:

- Xin lỗi anh, nếu anh muốn mua tôi sẽ để lại cho anh nhưng anh có thể cho tôi xem nó lại một lần không.

Yuu gạt đầu bối rối rồi đưa đồng hồ cho cô xem. Anh đặc rất ngạc nhiên và tự hỏi mình trên đời này có cô gái đẹp như thế ư. Yuri lại nhìn kĩ chiếc đồng hồ lần nữa rồi nước mắt cô cứ chảy dài, cô đã tự hứa với mình rằng sẽ không khóc nữa nhưng nước mắt cô cứ rơi ra. Sau khi xem xong cô đưa chiếc đồng hồ đó Yuu nhưng Yuu đã đẩy lại và nói với cô:

- Nếu cô muốn tôi sẽ nhường nó cho cô
- Cảm ơn. Cô trả lời xong rồi ra tính tiền.

Lúc Yuri đang tính tiền, Yuu nghĩ rằng lúc cô khóc trông thật giống cô gái đêm đó. Cô đang định đi thì Yuu kéo tay cô lại và hỏi:

- Cô có phải là cô gái tối hôm đó, vào 6 ngày trước tại quán bar Royal.
- Xin lỗi. Nhưng chắc anh nhầm rồi. Yuri trả lời mà không hề ngạc nhiên sau đó cô bỏ đi mà trên đường đi cô cứ ngắm chiếc đồng hồ.

Còn Yuu nhìn cô đi mà tiếc nuối. Rồi 1h sau Princess tập trung ở sảnh, ai ngờ Prince cũng tập trung ở đó. Karen sau khi gặp hai cô bạn cứ hăm hực về chuyện lúc nãy rồi kể cho hai cô bạn:

- Yaaaaa. Tức quá đi. Lúc nãy tớ vừa gặp một con tinh tinh xổng chuồng đáng ghét.
- Sao thế ? Ai có gan dám chọc giận cậu thế ? Rina vừa cười vừa nói.
- Chuyện là thế này Bla... Bla... Thế là cô nàng kể hết chuyện từ đầu đến cuối cho hai cô bạn nghe. Bỗng cô hét lên:

- Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa. Con tinh tinh đó kia kia.

Cùng lúc đó, Shun cũng đang kể chuyện cho hai cậu bạn nghe thì nhìn thấy cô rồi anh cũng hét lên.

- Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa. Con nhỏ đáng ghét đó kia.
- SAO ANH/CÔ LẠI Ở ĐÂY ? Cả hai người đồng thanh tập một.
- TÔI PHẢI HỎI ANH/CÔ MỚI ĐÚNG. Đồng thanh tập 2

- AI CHO ANH/CÔ NHẠI TÔI. Đồng thanh tập ba.

Bống Yuu lên tiếng:

- Thì ra là hai cô

- Ủa cậu quen họ hả. Hiro nói.

- Không hẳn là quen.

- Karen, đừng cãi nhau nữa. Về thôi. Yuri lên tiếng với cái giọng lạnh lùng.

- Uh Uh, về thôi Rina. Karen bống im bật vì cô biết cô mà cãi nhau tiếp kiểu gì cũng khó sống.

Rồi cả ba cũng đi lấy ba chiếc xe Audi của mình phóng về nhà. Còn ba chàng cứ nhìn các cô mà tiếc nuối. Rồi một ngày nữa lại trôi qua với những sự nhớ nhung và đau khổ của một người trong biệt thự Angel

3. Chương 3

“Reeng... Reeng...” hai chiếc chuông báo thức ở phòng Karen và Rina vang lên. Cái đồng hồ báo thức bên Karen vừa kêu lên thì đã bị phi vô tường rồi (híc chị này ác), chiếc đồng hồ báo thức bên phòng Rina cũng chịu chung số phận (Híc... híc.. khổ thân số phận của hai chiếc đồng hồ) Yuri à, cô thì dậy lâu rồi, còn đang ngồi dưới nhà uống trà bây giờ cô mới lên đánh thức mấy “con heo nường” kia. Như thường lệ, Yuri vẫn sang phòng Karen trước, cô gọi Karen:

- Karen, dậy đi.

Lời của Yuri hiệu nghiệm tức thì cô nàng đã chạy vội làm vệ sinh cá nhân rồi. Cô tiếp tục sang phòng Rina, Rina thì nhảy cảm và thông minh hơn, vừa nghe tiếng mở cửa đã biết là ai rồi nên cô nàng lập tức bật dậy chuẩn bị. Hai nàng kia vệ sinh cá nhân xong thì đi xuống ăn sáng cùng với Yuri. Sau đó, cả ba lên thay đồng phục. Nói qua về đồng phục mấy nàng nhé ^^ Mấy nàng mặc đồng phục mùa hè. Đồng phục của Karen và Yuri là chiếc áo sơ-mi ngắn tay, có chiếc nơ màu đỏ kẻ sọc đeo trước cổ áo và chiếc váy đồ kẻ sọc. Còn Rina à, tất nhiên là cô nàng mặc chiếc áo sơ-mi màu trắng ngắn tay rồi cộng thêm chiếc quần dài nữa (Rina còn lâu mới mặc váy) . Còn về phần giày à tất nhiên là ba nàng đi kiểu giày giống nhau rồi 10 phân lận đó nhưng khác màu thôi :p Thui ha kẻ về quần áo của mấy nàng đến đây tôi không muốn học của mấy nàng là tác giả chết đó. Ba nàng đi đến trường bằng ba chiếc xe đạp đó (mấy nàng không muốn lộ thân phận mà ^^) Các nàng học trường Lily Diamond. Khi vào trong trường cả ba nàng đều là tâm điểm chú ý của mọi người (xinh quá mà) nhưng các nàng không thêm để ý nên đi luôn vào chỗ gửi xe. Sau đó cả ba nàng đi thẳng vào phòng hiệu trưởng. Khi ba nàng vừa bước vào thì hiệu trưởng nói:

- Là ba vị tiểu thư phải không, mời ngồi.

- Hiệu trưởng, thầy không cần phải gọi chúng em như thế đâu cứ gọi như bình thường đi. Karen cười rồi nói.

- Nếu các vị tiểu thư muốn.

- Hiệu trưởng, ba mẹ chúng tôi đã nhắc đến chuyện đó chưa. Rina hỏi

- Rồi. Chúng tôi đã làm hồ sơ giả cho các em.

- Tốt. Thôi được rồi, không cần dài dòng nữa, chúng em học lớp nào. Yuri nói

Nghe giọng Yuri mà ông hiệu trưởng sợ vã cả mồ hôi:

- Các em sẽ học lớp 11A VIP

- Được rồi. Chúng em đi đây. Chào thầy. Karen nói.

- Karen, Rina các cậu vào lớp trước đi 10’ nữa tớ vào.

- Uh, được rồi, cậu về nhanh nhé, đừng để bọn tớ lo lắng.

Yuri không nói gì chỉ đi về phía hành lang, ánh mắt cô đượm buồn. Còn hai nàng kia nhìn Yuri cũng thấy buồn rồi đi đến lớp 11A VIP nhưng chỉ đứng trước cửa lớp chờ giáo viên chủ nhiệm đến, đứng được 5' thì có tiếng nói cất lên:

- Các em là học sinh mới phải không.
- VẮNG Ạ. LÀ BỌN EM. Cả hai đồng thanh trả lời.
- Uh. Cô là giáo viên chủ nhiệm lớp 11A VIP. Ủa, nhưng mà cô nhận được thông báo là có 3 học sinh mới mà.
- Dạ thưa cô, bạn í đã đến trường nhưng có chút việc nên sẽ vào muộn một chút ạ. Mong cô hiểu.
- Uh. Được rồi, các em đứng đây chờ cô gọi vào nhé.
- VẮNG Ạ.

Cô giáo bước vào lớp nhưng cái lớp 11A VIP vẫn không thôi nhốn nháo và bày trò. Bỗng cô cảm thột gõ mạnh xuống bàn và nói to:

- CẢ LỚP

Sau lời nói đó, cả lớp bỗng im như thóc không dám nói (cô này có uy lớn thiệt ha ^ ^) Hôm nay lớp chúng ta sẽ có học sinh mới. Cả lớp bỗng nhốn nháo:

- Là nam hay nữ hả cô ?

.....

- Chắc là nam

.....

- Không là nữ chứ.

.....

- Không biết có phải là ba bạn nữ sáng nay không ha ?

.....

Bla... Bla.....

- CẢ LỚP TRẬT TỰ. Bỗng dưng cô hét lên.

- Là nữ được rồi các em vào đi

Thế là hai nàng bước vào trước sự trầm trồ và ngạc nhiên của mọi người, ngưỡng mộ có, ghen tỵ cũng có và trái tim thì càng có.

- Ôi. Xinh thật

.....

- Ôi, thiên thần ư ?

.....

- Xí, xấu mà bày đặt .

.....

- Mấy ông mắt đui à.

.....

Bla... Bla .....

Hai người bỗng trở thành tâm điểm bàn tán cho cả lớp. Bỗng cô giáo nói to:

- CẢ LỚP.

Sau tiếng nói của cô bỗng có tiếng mở cửa. Là Yuri đó ^ ^

- Em xin lỗi cô. Em vào lớp muộn. Cô nói những giọng lạnh tanh mặt không có cảm xúc làm ọi người cứ như đang ở Bắc Cực vậy.

Rồi cả lớp lại tiếp tục bàn luận.

- Ôi cô ấy còn xinh hơn nữa

.....

- Tiên nữ hạ phàm ư ?

.....

- Nay sao nói quá thế, cũng bình thường thôi mà ?

Bla..Bla.....

- CẢ LỚP. Cô lần nữa lại hét lên.

- Uh, được rồi. Các em hãy giới thiệu về bản thân đi.

- Mình là Trần Nguyễn Kim Anh, các bạn gọi là Karen cho dễ gọi cũng được. Karen nói rồi nháy mắt.

- Còn mình là Vũ Hoàng Băng Anh, gọi là Rina cũng được. Rina mỉm cười nhưng mang chút sự băng giá.

- Hàn Băng Tuyết, Yuri. Cả lớp đã trong Bắc Cực rồi mà Yuri còn nói thêm làm cả lớp gần như đóng băng.

Cả lớp lại xôn xao (Híc sao lớp này lắm chuyện thế)

- Cô ấy thật lạnh lùng

.....

- Nhưng thế mới cá tính chứ

.....

- Xí

Bla... Bla.....

- CẢ LỚP CÓ TRẬT TỰ KHÔNG THÌ BẢO. Lần này thì bà cô tức giận thật rồi.

- Uhm... Để cô xem các em ngồi đâu. Còn ba chỗ trống ở ba bàn cuối, các em ngồi đó đi. Karen ngồi với Shun, Rina ngồi với Yui còn Yuri em ngồi với Hiro nhé.

Ba cô nàng lần lượt bước xuống chỗ của mình. Ba chàng không hề hay biết mà ba nàng cũng không nhìn thấy bởi vì có ai đó đang ngủ trong lớp mà (Keke). Thế là lại có tiếng xì xào về việc chỗ ngồi của ba cô nàng. Nhưng dường như ba nàng không quan tâm. Karen bước về chỗ trước vào nói:

- Xin chào, từ nay xin được giúp đỡ

- Huh, cô là ai. Shun bây giờ mới tỉnh dậy.

- HẢAAAAAAAAAAAAA. LÀ ANH/CÔ ? Hai người hét lên đồng thanh tập 1.

- TÔI PHẢI HỎI ANH/CÔ MỚI ĐÚNG CHỨ ? Đồng thanh tập 2.

- AI CHO ANH/CÔ NHẠY TÔI ? Đồng thanh tập 3.

Tiếng hét của hai người làm cả lớp im phăng phắc và hai người kia đang còn ngáp ngủ thức dậy. Yuri bỗng nói mang theo sát khí:

- Karen, đây là lớp học. Thế là cô nàng không dám ho he gì nữa.

Bỗng Yui kên tiếng:

- Ủa, là cô à ? Không ngờ lại được gặp cô ở đây.
- Phải là tôi thì sao ? Anh có ngồi dịch vào không ? Rina nói với một chút thờ ơ.
- Sao hôm nay cô “lạnh” thế ?
- Thì sao ? Tôi bình thường đã vậy ? Bây giờ anh có ngồi dịch vào không ?
- Ồ ha. Tôi quên mất. Sorry.

Còn bên Yuri với Hiro dường như chả có chuyện gì cả. Hiro đã lạnh lùng, Yuri còn lạnh gấp 10 lần nữa thì sao mà có chuyện được.

4. Chương 4

Tiết 2, tiết Toán của thầy Tuấn “béo”. Biệt danh mà lớp 11A VIP đặt đấy. Híc, ông thầy này biệt danh chơi khó học sinh. Lúc ông đang say sưa giảng bài thì thấy Karen với Shun đang cãi nhau nên ông hơi tức giận:

- Karen, em lên giải bài này cho tôi.

Cả lớp nhìn Karen, thương cảm có, ganh ghét cũng có và hả hê cũng có, nhưng cô nàng chẳng tỏ vẻ gì là sợ cả cứ lên bảng bình thường và tự tin:

- Em mau giải bài này cho tôi. Tôi mất 2h giải nó đấy.

Karen cặm cùi viết một hồi (thực chất chỉ 5’ là xong à) rồi cũng xong trước sự ngạc nhiên và thán phục của mọi người (trừ hai nàng kia nhè, đúng hơn là hai nàng không để ý). Nhìn ông thầy há hốc mồm mà thấy tội:

- Thưa thầy, em về chỗ được chưa ạ. Cô cười rồi nói.

Ông thầy quá ngạc nhiên rồi hơi xấu hổ nói:

- Được rồi em mau về chỗ đi.

“Reeng... Reeng...” Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi reo lên.

- Yaa, Rina, Yuri, xuống cateen đi. Nhanh lên. Tổ ngồi ở đây mà ê cả mông rồi nè.

- Uh, tổ cũng đang định rủ cậu, Yuri cậu đi chứ ?

- Uh. Tổ sẽ đi với các cậu.

- Rina cậu xuống với tổ đi. Yuu nhìn Rina với ánh mắt cún con chớp chớp.

- Cậu đi với hai đứa bạn thân của cậu đi. Mặc mớ gì tới tôi.

- Rina, tổ giúp cậu ở siêu thị mà.

- Cậu tự giúp chứ ai kêu cậu giúp đâu. Thôi được rồi, tôi không muốn mắc nợ ai. Cậu xuống đi, tôi bao coi như trả nợ. Tôi xuống trước đây.

- Karen, Yuri bọn mình xuống đi.

Í mà quên tác giả chưa giới thiệu về trường Lily Diamond ha. Trường có ba khối 10,11 và 12. Trường chia hai dãy khối A và B, khối A dành cho những con nhà giàu còn khối B cho những người nhà bình thường nhưng vào được trường này là phải học rất giỏi. Mỗi khối gồm có lớp từ A1-A5, B1-B5, C1-C5. Thôi quay lại với mấy nàng đi.

Ba nàng vừa đi xuống thì cũng là tâm điểm của những đứa con trai. Yuri đi trước bỗng va vào một người con trai, cô ngã xuống rồi đứng lên xin lỗi, hai cô bạn thân cũng đỡ cô đứng dậy. Khi cô ngẩng mặt lên nhìn người cô vừa đâm thì cô rất ngạc nhiên, cô đứng sững ra một lúc, hai nàng nhìn thấy cô kì lạ nên nhìn lên người đó và hai người cũng ngạc nhiên không kém. Yuri đứng sững ra một lúc thì trở về thực tại khi nghe thấy giọng nói:

- Cô bé, em không sao chứ ?

Người mà Yuri đâm vào chính là một hot boy khối 12, nhưng không nổi bằng Prince thôi. Tên anh ta là Isa.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT MỚI:

Phan Thế Đông (Isa): là hot boy khối 12, học giỏi, tốt bụng, dịu dàng đặc biệt là với Yuri, cậu âm tập đoàn Phan thị lớn thứ bảy thế giới.

Yuri mới như trở về thực tại. Cô vội nắm lấy tay anh và hỏi dồn:

- John. Là anh phải không ? Là anh phải không ? Thật là anh chứ ? Anh vẫn còn sống phải không ? John, trả lời em đi, John.

Isa cũng ngạc nhiên khi cô gái đó gọi anh là John, anh đáp lại những câu hỏi của cô:

- Chắc em nhầm anh với ai rồi anh tên là Phan Thế Đông – Isa, mà John em nhắc tới có phải là Lê Phạm Chí Minh không ?

- Sao anh biết anh í ? Không chắc chắn anh là John, anh là John mà, John vẫn sống. Yuri nói bông nước mắt chảy dài.

- Yuri à, dừng lại đi, cậu nên tin đi, John đã mất rồi, đây là Isa không phải John, là Isa, anh ấy đã mất hơn 2 năm trước rồi, đừng như vậy nữa. Karen nói.

- Nhưng sao anh biết John mà sao anh trông giống anh ấy vậy. Rina hỏi.

- Uhm. John và anh trước kia là bạn thân cũng không hiểu sao anh lại giống cậu ấy vậy nữa nhưng hơn 2 năm trước anh đã không liên lạc với cậu được nữa. Vậy còn cô bé này là ai ? Còn John đâu các em vừa nói vậy là sao ?

- Cậu ấy là Yuri – em gái John. Còn John ... John ... anh ấy đã mất hơn 2 năm trước.

Isa như sống người nhưng nhanh chóng định thần lại:

- Tại sao lại như vậy ?

- Không, mình không tin chắc chắn anh ấy là John, là John mà, mình không tinnnnnnn. Yuri càng nói thì nước mắt chảy dài rồi cô bỗng ngất đi.

- YURIIII. YURRRI. CẬU/ EM SAO THẾ TỈNH LẠI ĐI ? Cả ba người hét lên.

Lúc đó, Prince cuối cùng cũng thoát được tụi con gái rồi đi đến chỗ các cô ngạc nhiên và hỏi:

- Yuri sao vậy , Rina Rina. Yuu hỏi.

- Để anh bế em ấy vào phòng y tế. Isa nói.

- Anh... Anh bế cậu ấy vào phòng y tế hộ bọn em.

Isa vừa nói vừa bế Yuri vào phòng y tế. Còn Princess và Prince cũng chạy theo. Đám người lúc này cũng dần tản ra. Ở phòng y tế, cô y tá nói:

- Cô ấy chỉ bị kích động mạnh thôi, nghỉ lát sẽ khỏe.

- Vâng em cảm ơn. Yuri trả lời.

- Cảm ơn nhưng mọi người về trước đi bọn em ở đây. Karen nói.

- Xin lỗi, nhưng bọn tôi muốn ở đây. Yuu nói

- Uhm. Anh cũng vậy. Isa nói.

- Uhm tùy các anh thôi. Rina nói

- Quên mất các em là bạn Yuri à ?

- Vâng, em là Rina còn cô ấy là Karen. Chúng em là bạn thân của nhau.

- Xin lỗi nhưng có vẻ bọn tôi hơi xen vào chuyện riêng của các cô nhưng các cô có thể cho tôi biết được không ? Shun nói

- Uhm anh cũng vậy, anh cũng muốn biết, John làm sao rồi, tại sao Yuri lại bị như vậy, mà anh chưa bao giờ nghe John nhắc đến em gái ?

- Việc này... việc này ... Karen bây giờ sao ? Rina nói

- Chúng tôi sẽ không nói cho người khác biết đâu. Đến Hiro cũng lên tiếng.

- Haizzzzz. Được rồi chúng tôi sẽ kể, nhưng các anh không được kể với ai khác càng không được nhắc lại đặc biệt là với Yuri nhé. Karen nói.

- UHM. CHÚNG TÔI HỨA. Cả bốn người đồng thanh.

- Chuyện này là về hơn 2 năm về trước..... “Lúc đó bọn em tầm 14 tuổi, Yuri lúc đó vẫn còn có nụ cười rất đẹp, trong sáng và hồn nhiên, rất hay cười mặc dù cậu ấy chừng chạc hơn bọn tôi rất nhiều. Lúc ấy John 15 tuổi, John rất thương ba chúng tôi đặc biệt là Yuri. Yuri giỏi võ cũng nhờ John dạy. Hồi đó Yuri quấn với John suốt. John rất thương cô ấy nên lúc cậu ấy mất cô ấy rất sốc. John mất là vào cái ngày cái bang Kouji gửi thư thách đấu bọn tôi và trước đây bang của bọn tôi cũng đã có thù oán với bọn họ rồi nên bọn tôi chấp nhận. Yuri bảo bọn tôi không được cho John biết vì cô ấy biết nếu John mà biết thì chắc chắn John sẽ cả cô ấy. Chúng tôi đã đến điểm hẹn, chúng tôi đánh gần thắng rồi nhưng có đứa lại chơi xấu, định đâm Yuri từ đằng sau nhưng may sao John đã đến kịp lúc để cản mặc dù chúng tôi không biết tại sao John lại biết tin. Lúc xử xong bọn chúng Yuri đã chạy lại tới chỗ John phụng phịu. Nhưng ai biết đâu lúc bọn tôi không để ý lại có đứa đâm lên Yuri, nhưng John đã nhìn thấy và đỡ cho cậu ấy. Chúng tôi đã lập tức đưa John vào bệnh viện. Nhưng bác sĩ nói vết thương quá nặng không qua khỏi. Yuri đã khóc hết nước mắt rồi ngất đi 2 ngày mới tỉnh lại. Chúng tôi thấy thế cũng thấy rất đau lòng chỉ là cô ấy. Cậu ấy cứ cho rằng John mất là tại mình nên từ lúc đó cậu ấy đã thay đổi từ lúc đó. Như các cậu thấy đấy cậu ấy bây giờ là một người lạnh lùng. Mặc dù bề ngoài cậu ấy luôn tỏ ra lạnh lùng, mạnh mẽ, nhưng cậu ấy vốn rất mềm yếu vậy mà bây giờ cậu ấy phải tạo vỏ bọc ình với trái tim đang bị tổn thương. Cậu ấy đã phải chịu tổn thương từ chuyện John rồi vậy mà khôn lâu sau cậu ấy lại phải chịu một cú sốc nữa. Sau khi John mất được ít lâu thì papa cậu ấy cũng mất tích luôn.

- Mọi người đã biết tại sao cậu ấy lại như vậy rồi chứ ? Hãy giữ đúng lời hứa, không được kể cho ai và đặc biệt không được nhắc lại nhất là với Yuri. Và mọi người đừng bao giờ để cậu ấy bị tổn thương nữa. Nếu không bọn tôi nhất định không bỏ qua đâu. Rina nói

- Thì ra là vậy. Chúng tôi biết rồi. Chúng tôi sẽ giữ lời hứa. Yuu nói với giọng buồn buồn.

- John thật sự đã chết ư ? Isa nói với giọng buồn buồn.

- Bọn em cũng không mong đấy là sự thật. Karen nói

- Lần mà cô ấy khóc khi nhìn thấy chiếc đồng hồ dát vàng được khắc rất tinh xảo ở trung tâm thương mại, tại sao ?

- Thì ra người đó là anh à. Thật ra chiếc đồng hồ đó do chính tự tay Yuri thiết kế rồi đặt làm và tặng cho John. Trên đời không có cái thứ hai đâu. Nhưng không hiểu sao chiếc đồng hồ đấy lại xuất hiện ở đó. Rina nói buồn buồn.

Mọi người đang nói chuyện thì thấy Yuri đang nằm trên giường nói mơ mà khóc: “John, em xin lỗi, là lỗi của em. Em xin lỗi, John à. Anh đừng chết” Cô nói đến đây bỗng mở mắt mà nước mắt vẫn chảy. Rồi Rina và Karen cũng ôm cô khóc rồi nói:

- Yuri à, tớ đây, đừng khóc nữa, sao cậu không thể quay trở về trước kia cơ chứ, tớ không thích cậu như thế này đâu. Karen vừa nói vừa khóc.

- Tớ sẽ không để cậu bị tổn thương nữa đâu. Cậu đừng khóc nữa, trở lại là một Yuri vui vẻ trước kia đi cậu vốn rất mạnh mẽ mà. Rina cũng khóc mà nói

Yuri cứ ôm hai cô mà khóc, nước mắt vẫn không chịu dừng lại. Được một lúc thì nước mắt của cô không còn chảy nữa, cô buông hai cô bạn ra nhìn Isa hỏi với ánh mắt đượm buồn:

- Anh là Isa, thật không phải John.
- Phải anh là Isa, bạn thân của John... Isa định nói gì tiếp nhưng Yuri đã vội nói.
- Vậy ư ? Em hiểu rồi. Cô nói xong rồi cũng rời khỏi phòng y tế về lớp. Mọi người nhìn cô vậy mà thấy buồn.

5. Chương 5

Tua thời gian nhé, 8h tối tại biệt thự Angel:

- Karen, đi bar đi. Chán quá à. Rina than vãn
- Đồng ý hai tay. Bar Royal đi. Karen nháy mắt.
- Yuri đi đi à. Có mỗi hai bọn tớ chán lắm. Rina năn nỉ.
- Được rồi. Ham chơi quá đấy, lên chuẩn bị đi, 10h đi.
- Mà hôm nay mặc như thế nào, có cần đeo mặt nạ không ? Karen hỏi
- Không cần. Hôm nay “Diamond” sẽ tái xuất. Yuri nói
- Hi hi. Là cậu vẫn hiểu bọn tớ nhất. Rina lè lưỡi.
- Rina à, hôm nay cậu phải theo tớ nhé. Hi...hi... Karen cười ma mãnh.
- Oái tha cho tớ đi mà. Hu...hu... Yuri ơi cứu tớ đi, tớ không muốn. Hu... hu... Rina năn nỉ

Yuri chẳng nói gì mà đi thẳng lên phòng rồi Rina tội nghiệp cũng bị lôi thẳng lên phòng. Đúng 10h cả ba nàng tập trung phòng khách. Karen với Rina hôm nay mặc quần ngắn với chiếc áo hở vai làm lộ da đôi chân dài và làn da trắng ngần. Còn Yuri vẫn style ấy, tóc vẫn nhuộm màu tím đen nhưng hôm nay cô mặc chiếc quần bó sát người. Lần này thì mỗi nàng một xe phóng đến quán ba.

Trước đó 1 tiếng tại biệt thự Devil:

- Đi bar không bọn mày. Shun hỏi.
- OK luôn. Hiro còn mày sao ?
- Đi với bọn mày chứ sao.
- Thế lên chuẩn bị đi bọn mày. Shun nói.

Nhóm Prince lên chuẩn bị rồi phóng đến bar Royal trước mấy nàng.

Lúc này trong bar đang ồn ào bàn tán về chuyện hôm nay “Diamond” sẽ tái xuất trở lại. Mấy chàng hôm nay thấy mọi người bàn tán như vậy cũng tò mò không kém. Khi mọi người đang bàn tán thì “Ràmmmmmmmm” chiếc cửa của bar đã bị đá sập. Người phá sập cửa là nàng Yuri nhà ta đó, híc tội nghiệp mấy cái cửa, hầu như lần nào mấy nàng vào bar thì bar cũng phải thay cửa mới. Ba nàng đi vào bar với bộ mặt lạnh như băng, Yuri vào trước còn hai nàng kia đi sau. Đi đến chỗ quầy bar, ba nàng chột dứng lại đứng đó nhìn xung quanh, bỗng Karen giơ một tay lên cao rồi làm ám hiệu gì đó. Một lát sau, Leon đi ra chỗ ba nàng rồi Rina nói gì đó vào tai Leon. Lúc này tất cả mọi người trong bar đều nín thở theo dõi từng hành động của “Diamond”. Còn ba chàng vừa nhìn thấy “Diamond” thì cảm thấy ba người con gái đó rất quen. Quay lại với các nàng nhá, sau khi Rina nói xong thì Leon ra hét to với mọi người “TIẾP TỤC BẬT NHẠC”. Sau câu nói đó các nàng cũng đã ngồi vào chỗ và mọi người trong bar tiếp tục hoạt động. Thế là các nàng ngồi uống hết cả 1 chai rượu loại mạnh riêng Yuri phải 3 chai (híc chị này khủng). Một lát sau, Karen với Rina chán uống rượu rồi thì bắt đầu ra sàn nhảy làm cả sàn loạn hết lên còn Yuri vẫn ngồi nốc chai rượu thứ 5. Shun và Yuu thấy thế cũng bắt đầu ra sàn nhảy xem còn Hiro muốn uống rượu nên cũng ra quầy và vô tình ngồi cạnh Yuri. Còn hai chàng kia sau khi ra sàn nhảy thì há hốc mồm ra, ai ngờ được “Diamond” lại là ba cô nàng kia. Hai nàng vẫn tiếp tục nhảy hăng mà không hề để ý tới sự xuất hiện của hai chàng, làm lộ ra

cả những đường cong hoàn hảo khiến cả lũ con trai nhìn mà nhỏ dãi. Hai chàng nhìn thấy thế vội kéo hai nàng xuống, thấy tay mình bị nắm chặt mà kéo xuống, Karen tức giận mà hét lên:

- Các anh làm gì thế hả ?
- Kéo các cô xuống chứ sao. Các cô nhảy mà không để ý xung quanh hả? Shun hơi tức giận nói.
- Vậy sao, liên quan gì đến mấy anh sao ? Rina lạnh lùng nói.
- Không... không liên quan nhưng bọn tôi không muốn các cô nhảy ở đó. Nhảy kiểu gì mà làm cả bọn con trai ở dưới nhìn mà nhỏ dãi thế hả. Yui cũng tức giận nói.
- Thì sao, đây mới là bọn tôi khi ở thế giới đêm. Rina nói.
- Sao ? Các anh có muốn nhảy không ? Có giỏi nhảy với bọn tôi. Karen nhếch mép cười.

Các anh tức lắm biết không thể cản các cô thôi không nhảy nữa nên cả hai đồng thanh:

- ĐƯỢC THÔI.

- Các anh có gan đấy, để xem. Rina nhếch mép.

Thế là cả bốn lên nhảy, hai chàng cứ cố gắng nhảy cùng hai nàng thì lại bị đá ra nhưng may là hai chàng đã kịp né (tội nghiệp mí chàng ha). Nhưng hai nàng đâu hay biết lúc hai nàng nhảy thì có người đứng dưới theo dõi. Lúc đó tại chỗ của Yuri và Hiro thì như thế nào nhỉ ^ ^, Yuri thì vẫn cứ ngồi uống rượu như điên, còn Hiro lúc quay sang bên cạnh nhìn thấy cô thì ngạc nhiên rồi bất giác mỉm cười. Nhưng cô đâu để ý, vẫn đang uống rượu mà rồi bất chợt cô đứng lên đi về phía hai nhỏ bạn, Hiro thấy vậy cũng đứng dậy đi theo. Đang đi chợt cô thấy tên con trai ra đứng chặn phía trước cô làm cô đang đi bất chợt dừng lại đâm vào một trong số mấy tên con trai đó. Một đứa con trai nhìn cô cười trông thật kinh tởm rồi nói:

- Chào, cô em xinh đẹp, không ngờ lâu rồi không gặp mà vẫn xinh đẹp nhỉ.
- Các người là ai ? Yuri gằn giọng lạnh lùng nói.
- Ô, là ai ư ? chẳng lẽ cô em không biết... Hahaha... Tên kia cười ghê tởm rồi nói tiếp. Là bang Kouji Hahaha... Chẳng lẽ cô em không biết.

Yuri bỗng nhếch mép cười và ánh mắt có chứa sự thù hận. Hiro nhìn thấy thế định chạy lại nhưng rồi anh lại muốn nhìn xem cô giải quyết bọn họ như thế nào.

- Cô em...

Đúng lúc đó, bốn người kia vừa nhảy xong cũng đi xuống nhìn thấy Yuri thì Karen, Rina liền chạy lại còn hai tên kia thì chạy tới chỗ Hiro đang đứng đằng sau. Lúc tên kia đang định nói gì tiếp thì Rina cũng chạy tới và hỏi:

- Yuri, chuyện gì vậy.

Yuri không trả lời nhưng bỗng Karen hằn giọng hỏi bọn kia:

- Các người có chuyện gì ?
  - Chẳng có chuyện gì cả chỉ là muốn cô em đi chơi với bọn anh thôi. Phải không anh em ? Hahaha.... Tên kia nhìn Karen rồi cười.
  - Bọn kia không được vô lễ với người đẹp chứ. Bỗng cái tên lúc nãy theo dõi Karen và Rina đi tí.
- Cả ba người nhìn người con trai đó đi tới mà ngạc nhiên rồi trong ánh mắt Yuri bây giờ chỉ thấy toàn thấy thù hận nhìn chằm chằm vào người con trai đó
- Bọn anh chỉ muốn đi chơi với cô em và hỏi một số điều thôi. Anh ta chính là Masa – thủ lĩnh của bang Kouji và là người đã đâm chết John năm xưa.
  - Đi chơi ư ? Các người có đủ bản lĩnh ư ? Karen nhếch mép.

- Cô em tự tin quá đấy. Nhưng bọn anh muốn hỏi một điều, có phải “Diamond” có quan hệ với “Angel” không ? và “Angel” hiện đang ở đâu ?

- Có thì sao. Mà anh cũng không đủ tư cách hỏi tới “Angel”. Hay Kouji lại muốn bại dưới tay Angel một lần nữa giống hai năm trước. Yuri nhếch mép.

- Mày... mày... Masa tức giận quá đổi luôn cách gọi với Diamond. Bọn bây tiến lên. Hấn gào lên

- Muốn đánh nhau ư ? Được thôi. Rina nhếch mép. Karen lần này nhường tó. Cậu đưa Yuri về trước đi.

- Hiro cậu đưa Yuri về hộ tôi. Tôi còn phải giả quyết đồng này. Karen quay sang nói với Hiro, cô biết lát nữa bọn Kouji sẽ kéo tới, mình Rina có thể giả quyết nhưng cô muốn giả quyết bọn chúng nhanh chóng và muốn giả quyết mối hận năm xưa.

Bỗng Yuri lên tiếng:

- DỪNG LẠI. Karen, Rina, các anh cũng vậy đứng sang một bên.

Khi nghe thấy Yuri nói thế, Karen với Rina đã biết là cô đang rất tức giận rồi. Yuri lao vào bọn chúng chỉ mất 1’ mà đã hạ được hết. Chốc có hơn 300 tên chạy vào bar đến bên Masa và nói:

- Đại ca, bọn em đến rồi.

- Được, lên hết cho tao. Masa ra lệnh.

Một mình Yuri lao vào bọn chúng, tả xung hữu đột, Karen và Rina đứng đấy lo lắng rồi cũng lao vào, bọn họ thấy vậy cũng lao vào theo. Mặc dù bọn chúng có hơn 300 tên nhưng một lát sau đã bị hạ gần hết. Yuu cũng đang đánh nhau rất hăng, nhưng có một đứa thấy tình thế không ổn nên đã chơi xấu. Lúc Yuu không để ý, tên đó đã cầm dao định đâm Yuu, nhưng Yuri đã nhìn thấy, cô lại nhớ tới ngày hôm đó – cái hôm mà cô đã mất John, cô chạy tới chỗ Yuu và nước mắt lăn dài rồi bất chợt gọi “John, đừng”, cô ôm Yuu và đỡ thay cho anh. Yuu và bốn người kia nhìn như chết sống. Rina và Karen chạy đến chỗ Yuri, hai cô cùng khóc rồi Rina nói:

- Karen, cậu và Shun đưa Yuri vào bệnh viện trước đi, tó sẽ vào sau, tó không thể tha thứ cho bọn họ được. Rina gần giọng nói.

Không nói gì Karen chạy tới chỗ Shun giải vây cho anh rồi kêu anh giúp cô đưa Yuri tới bệnh viện. Cô và Shun chạy ra ngoài cửa lấy xe đưa Yuri tới bệnh viện trước. Còn Rina và hai người kia đang giả quyết nốt bọn chúng. ủa khi hạ gục hết, cô mới bước tới chỗ tên Masa đang nằm rồi đá hấn một cái rồi gần giọng:

- Hãy nhớ lấy. Nếu chuyện này còn xảy ra một lần nữa thì cả bang các người không được sống yên đâu.

Cảnh cáo xong cô lại tới chỗ tên đã đâm Yuri đang nằm và dẫm vào tay hấn làm hấn kêu oai oái:

- Có phải cái tay này của mày đã đâm cậu ấy không ? Hãy nhớ lấy nếu cậu ấy có mệnh hệ gì thì cẩn thận cái mạng sống của mày và gia đình mày đấy.

Cô nói rồi bỏ đi và vội vã tới bệnh viện cùng hai người kia. Lúc tới trước cửa phòng cấp cứu, cô thấy Karen đang đi đi lại lại lo lắng, cô liền chạy tới hỏi:

- Karen, cậu ấy có sao không ?

- Không biết nữa cậu ấy đang trong phòng mổ. Tó lo lắng

- Các cô ngồi xuống chờ đi kết quả đi, cô ấy nhất định sống. Yuu an ủi hai người.

Hai cô không nói gì chỉ ngồi xuống rồi lại lo lắng. 1 tiếng sau, đèn đỏ ở phòng mổ đã tắt, bác sĩ rồi cũng từ phòng mổ đi ra. Thấy thế, mọi người vội chạy tới hỏi:

- Bác sĩ cậu ấy không sao chứ ? Karen lo lắng hỏi

- Cô ấy đã qua cơn nguy hiểm nhưng phải chờ cô ấy tỉnh lại mới có thể biết kết quả được.

- Vậy chúng tôi vào thăm được không. Rina hỏi.

- Uhm. Mọi người có thể vào thăm nhưng đừng làm gì tác động tới cô ấy.

Cả năm người nhẹ nhàng đi vào phòng bệnh đứng quanh giường, Karen và Rina ngồi bên giường khóc:

- Cậu mau tỉnh lại đi, cậu mạnh mẽ lắm mà, sao lại ngủ vậy. Karen nói

Rina không nói gì, chỉ ngồi bên cô lặng lẽ mà khóc. Shun và Yuu thấy vậy cũng buồn rồi đến bên an ủi hai cô còn Hiro cứ đứng nhìn Yuri đang nằm trên giường bệnh mãi. Một lát sau thì quản gia Lee đến

- Các cháu vẫn ổn chứ ?

- Quản gia Lee, bác đến rồi à, mai hãy xin cho bọn cháu nghỉ học, bọn cháu sẽ nghỉ học cho đến khi Yuri nghỉ.

- Được rồi. Mai các cháu hãy quay lại, để Yuri cho ta, các cháu về thay đồ đi.

- Nhưng...

- Sẽ ổn thôi mà. Rina định nói gì nhưng quản gia Lee đã mỉm cười trấn an cô.

Cả năm người rời khỏi phòng nhưng vẫn không quên ngoái lại nhìn lần nữa. Shun và Yuu đưa hai nàng về biệt thự Angel trước rồi mới về biệt thự Devil còn Hiro vừa về đến biệt thự đã kêu quản gia mai xin nghỉ học dài ngày cho ngày lành rồi lên phòng tắm, thay quần, sau đó lại đến bệnh viện. Cậu vừa mới mở cửa phòng thì quản gia Lee mỉm cười rồi nói:

- Tôi biết là cậu sẽ quay lại mà.

- Sao ông lại biết mà sao ông khẳng định là tôi sẽ quay lại. Hiro nhú mày hỏi.

- Hahaha.... Cậu đừng quên ta là quản gia bao nhiêu năm rồi nha, ta biết rõ các cậu có tình ý như thế nào với các tiểu thư nhà ta đấy nhé. Hahaha...

- Ủ ha. Hiro gãi đầu ngượng ngịu nói. Cháu sẽ chăm sóc cô ấy, ông có thể về.

- Thôi được rồi. Ta sẽ để cậu ở đây chăm sóc tiểu thư, nhớ chăm sóc tiểu thư cẩn thận đấy nhưng ta vẫn sẽ ở trong bệnh viện, có gì cứ gọi cho ta và đây là số ta. Ông nói rồi chìa ra cho cậu cái thẻ card.

- Vâng.

Chờ quản gia Lee đi khỏi thì cậu mới ngồi bên giường bệnh rồi nắm tay Yuri. Cậu nhìn cô đau lòng rồi ngủ gục bên giường bệnh cô tự lúc nào không biết.

6. Chương 6

Sáng hôm sau

Những tia nắng tinh nghịch báo hiệu một ngày mới chiếu vào phòng của Yuri. Chợt Yuri mở mắt, nhìn đảo đác xung quanh rồi thấy có một người con trai đang ngủ gục bên giường thì cô chợt lay lay người con trai đó dậy. Còn Hiro đang ngủ thì thấy ai đó lay lay mình nên liền tỉnh dậy. Vừa tỉnh dậy, đập ngay vào mắt anh là hình ảnh một người con gái đang ngồi trên giường bệnh, ánh mắt ngây thơ nhìn anh. Thấy cô tỉnh lại, anh sung sướng hét lên rồi ôm cô:

- Yuri, em tỉnh dậy rồi à ?

Đáp lại câu hỏi của anh là một ánh mắt ngây thơ nhìn anh rồi hỏi như chưa từng quen biết anh:

- Anh là ai vậy ? Tôi biết anh sao ? Cô đâu biết rằng câu hỏi tưởng chừng như vô hại đó của cô làm tim ai nhói đau.

- Em... em... nói gì vậy ? Hiro nhìn cô ngạc nhiên rồi lắp bắp hỏi.

Cùng lúc đó bốn người kia cùng quản gia đến, hai nàng thấy cô tỉnh dậy liền vui mừng chạy tới ôm cô:

- Yuri, cậu tỉnh rồi à ? Karen lên tiếng trước rồi tới Yuri.

- Tốt quá rồi.

Yuri định nói gì đó nhưng Karen lại nói tiếp:

- Ủa, Hiro sao anh đến đây sớm vậy? Karen đang vui mừng thì thấy anh đang ngồi bên giường với sắc mặt có chút gì đó kì lạ nên hỏi.

Bỗng quần gia Lee lên tiếng:

- Cậu ấy đã ở đây suốt đêm qua.

- Ô. Thật sao ? Có ý gì vậy nhỉ ? Rina lên tiếng cười ma mĩnh.

Lúc này Yuri mới lên tiếng hỏi mọi người với ánh mắt ngây thơ:

- Karen, Rina à, sao tớ lại ở đây vậy mà bốn người kia là ai ?

Lúc này đến lượt mặt Karen và Rina hơi biến sắc rồi đến lượt hai chàng kia:

- Yu... Yuri à... Cậu... cậu nói gì vậy ? Bốn người kia là ai ? Nghĩa là sao ? Karen lắp bắp hỏi

Rồi lại đến lượt Rina lên tiếng:

- Quần gia Lee, mau gọi bác sĩ.

Một lát sau, bác sĩ đến khám cho Yuri rồi nó:

- Cô ấy đã bị mất trí nhớ

- SAO CỐ ? Bây giờ cả bốn người cùng hét lên.

- Đúng vậy. Cô ấy đã bị thương nặng đồng thời lúc đó cô ấy đã bị một cú sốc nào đó.

- Đúng là thế. Nhưng nó xảy ra gần 2 năm về trước, chẳng lẽ lúc đó ...

- Chắc là hoàn cảnh lúc đó đã làm cô ấy tưởng tượng lại chuyện gì đó và lúc cô ấy đang bị thương thì có lẽ ý thức cô ấy đã muốn quên đi chuyện gì đó.

- Uh. Chúng tôi biết rồi. Rina mỉm cười buồn

- Có lẽ như thế này sẽ tốt hơn. Karen cũng cười buồn rồi nhìn Yuri.

Rồi Yuri lúc này không biết chuyện gì đang xảy ra mới lên tiếng hỏi pha chút hờn dỗi:

- Mọi người nói gì đấy ? Có phải nói xấu tớ không ? Hai má cô phúng phính phồng lên.

- Uh. Đúng đấy, nói xấu cậu đó có sao. Karen cười gian (lúc này bác sĩ ra khỏi phòng rồi nhớ)

- Ừ, không chơi với hai cậu nữa. Cô phồng mà lên giận dỗi trông rất đáng yêu, nhưng nhớ ra chuyện gì đó cô liền hỏi:

- Nhưng mà các cậu trả lời tớ chưa ?

- Ah. Uh. Chuyện dài lắm, bọn tớ kể cho cậu sau nhé. Rina cười tươi.

- Ủa. Mà anh John đâu, anh không đến thăm tớ à. Yuri mặt xịu xuống

Rina hơi biến sắc rồi bối rối trả lời:

- Ah... ah... John... anh ý... anh ý đi du học rồi.

- Đúng, anh ý đã đi du học ở Anh rồi. Karen khẳng định chắc nịch rồi mỉm cười

- Thế à ? Yuri mặt tươi tỉnh hơn một chút. Ah, mà các cậu bảo lát nữa sẽ kể cho tớ chuyện gì xảy ra nhưng tớ cũng phải biết họ là ai đã chứ ?

- Ah, họ là ... Karen định trả lời thì bỗng Yuri nghĩ ra gì đó rồi nhảy vào.

- Ah, tớ biết rồi, hai người kia là người yêu của các cậu đúng không, còn kia là ông của họ à, ah quên vậy còn người này là ai vậy ? Yuri cười tươi trả lời ngây thơ làm ai cũng phải té xỉu “rầm rầm” một loạt

- Trời ạ, Yuri cậu nghĩ gì vậy. Rina hơi đỏ mặt nói (tất nhiên ba người kia cũng vậy òy) Nghe bọn tớ nói hết đã chứ. Ông ấy là quản gia Lee, còn về ba anh chàng kia thì, đây là Trần Đặng Anh Tuấn gọi là Shun, người này là Vũ Bảo Nam – Yuu và người kia là Trần Lê Tuấn Dũng – Hiro. Còn mọi chuyện là như thế này... Bla... Bla... Bla (tất nhiên có một số chuyện nàng phải chém ra với giấu nhem đi chứ ^^)

- Ủa, mà tớ có biết võ đâu mà đi đánh nhau chứ, tớ cũng đã vào bar bao giờ đâu mà bang hội gì cơ ?

- CÁI GÌ CƠ ? Cả bốn cái miệng cùng đồng thanh hét lên

- Yu... Yuri à ? Cậu còn nhớ chuyện ba bọn mình bỏ thẩn lẩn vào lớp học hồi lớp 6 không ? Karen lấp bắp hỏi

- Tất nhiên là còn nhớ. Yuri cười tít mắt trả lời.

- Thế... thế sao... cậu. Rina cũng cà lăm hỏi.

Lúc này cả ba chàng đều có cùng suy nghĩ “Híc, ba nàng này quậy thiệt, ai mà dám đắc tội với ba nàng ?”

- Quản gia Lee, gọi bác sĩ. Karen lo lắng nói.

Một lát sau, bác sĩ đến:

- Bác sĩ, chuyện này là sao ? Chuyện gần 2 năm về trước thì cậu ấy quên hết nhưng còn một số chuyện trước đó nữa cậu ấy cũng quên là sao. Rina hỏi

- Có thể là một số chuyện đó cũng có liên quan tới cú sốc của cô ấy ngày trước

- Thôi được rồi, cảm ơn.

Chờ bác sĩ đi ra, Karen mới gần Yuri thì nói:

- Yuri, chắc cậu đói rồi, ăn cháo đi.

- Cháo gì vậy. Yuri hí hửng nói.

- Cháo quẩy đó. Rina nói

- Yeah. Đúng là chỉ có các cậu hiểu tớ nhất. Yuri cười tít mắt.

Quản gia Lee sắp đồ ăn ra bát với đĩa rồi để ra bàn (híc, cái bát cháo của Yuri chắc phải to bàn bát đựng canh, còn quẩy chắc 10 chiếc lặn à :SS híc ăn sợ thiệt) Yuri cười thích thú rồi nói:

- Karen à, lần sau mua nhiều hơn nhé

- Uh.

Ba chàng vừa nghe Yuri nói xong thì ngã đồng loạt ngã rồi há hốc mồm. Shun mới lên tiếng:

- Yuri à, ăn thế rồi mà cô còn muốn ăn thêm nữa á ?

- Uh. Yuri gật đầu mỉm cười nói.

Lúc này Rina mới lên tiếng giải thích:

- Cậu ấy ăn thế là còn ít đấy, bình thường cậu ấy còn ăn gấp năm lần như thế cơ ? Gần đây cậu ấy ăn ít các cậu cũng biết vì sao rồi đấy.

- Híc, sợ các cô thật. Yuu nói

Lúc này Yuri mới để ý tới Hiro, cô cười rồi nói:

- Hiro à, nghe nói đêm qua là cậu chăm sóc mình đúng không ? Cảm ơn nhé.

- Uh. Bạ bề mà. Nghe Yuri nói cậu có chút gì đó vui vui nhưng cũng làm tim cậu nhói đau không kém.

Như nhớ tới cái gì đó, Yuri mới quay sang nũng nịu Karen:

- Karen ahhhhhhh, cho tớ xuất viện đi mà.

- Không được, bác sĩ bảo cậu phải ở đây 1 tuần để theo dõi.
- Đi maaaaaaaaaaaa, ở đây chán lắm. Yuri trưng bộ mặt cún con hết sức dễ thương
- Không được là không được. Karen chắc nịch nói
- Rina aaaaaa, đồng ý đi mà.
- Không là không. Rina cũng chắc nịch trả lời.
- Quản gia Lee à, bác nói giúp cháu đi maaaaaaaaaaaa. Bây giờ Yuri lại quay sang quản gia Lee cầu cứu.
- Tôi xin lỗi nhưng bác sĩ đã nói là cháu phải ở lại một tuần để theo dõi.

Yuri lại xịu mặt xuống nhưng nhớ ra gì đó lại quay sang ba chàng kia:

- Shun, Yuu, Hiro à, các cậu là bạn mình mà nói giúp đi maaaaaaa.
- Tôi chịu thôi. Shun nói như bất lực
- Hỏi hai nàng kia kìa. Tôi không biết. Yuu nói.
- Cậu phải ở lại để theo dõi mà, chỉ 1 tuần thôi. Hiro nói dịu dàng

Yuri xịu mặt xuống chán nản. Rina thấy vậy liền nói với giọng đe dọa:

- Tuyệt, nghe lời đi. Bọn tớ sẽ nghỉ học một tuần để chăm sóc cậu.
- Sau lời nói đó, Yuri không dám nói gì nữa. Cô biết khi Rina và Karen gọi cô như thế thì đã biết hai nàng đang bốc hỏa rồi. Nhìn Yuri vậy Karen liền nói:
- Karen, chịu khó đi, 1 tuần thôi. Chủ nhật xuất viện bọn tớ đưa cậu đi chơi. Được chưa ?
  - Thật à ? Nghe thấy đi chơi là mắt Yuri sáng lên.
  - Uh. Trả lời xong Karen quay sang ba chàng hỏi. Các anh có đi không ? Coi như là cảm ơn.
  - Tất nhiên là đi rồi. Shun trả lời
  - Có chứ. Yuu cười nói
  - Hai cậu đi thì mình cũng đi. Hiro trả lời
  - Ủa, nhưng mình thắc mắc này giờ nè, hai cậu nghỉ để chăm sóc tớ thế còn ba người kia nghỉ làm chi ? Yuri thắc mắc làm ba chàng nhà bối rối không biết trả lời sao.
  - Uh, thì ... Shun bối rối
  - Thì tại Hiro nghỉ nên tui tui cũng nghỉ. Yuu nói
  - Uh, cậu bị thương là do đỡ hộ tôi mà. Tôi phải nghỉ chăm sóc cậu chứ. Hiro mỉm cười
  - Thế à ? Yuri cười.

Một lát sau, mama Yuri tới rồi Pama Karen, Rina cũng tới luôn. Đêm qua, quản gia Lee đã gọi cho họ, họ đã bay Mỹ sang đây vào sáng nay. Vừa đáp xuống sân bay, họ đã tức tốc đi đến bệnh viện. Vừa vào phòng bệnh, nhìn thấy con gái mình đang nằm trên giường bệnh, bà Hàn chạy tới hỏi:

- Tuyệt, con làm gì mà để bị thương thế này ?
- Con không sao mà mẹ. Mà mẹ sang đây chi vậy. Hỏi xong cô quay sang thấy cả 2 Pama kia cũng tới nên chào. Ah, con chào Pama, mà các Pama sang đây làm chi vậy. Thái độ của cô làm các Pama ngạc nhiên.
- AH, PAMA. Karen với Rina đồng thanh hét rồi chạy tới chỗ họ.
- Thì sang thăm các con mà. Với lại Pama định sang Việt Nam sớm hơn dự định, 2 tuần nữa mới sang nhưng quản gia Lee hôm qua vừa báo là con bị thương nên bọn ta thu xếp công việc sang đây luôn. Mama 1 nói
- Mà Tuyệt con làm gì bị thương vậy. Mama 2 hỏi

- Pama à, lát nữa bọn con kể cho Pama nghe sau.

Lúc này các Pama mới nhìn thấy ba chàng, Papa 1 hỏi:

- Còn các cậu này là ... ?

- CHÁU CHÀO CÁC BÁC Ạ. Cả ba chàng đồng thanh

- Bọn cháu là bạn của các cô ấy ạ. Shun nói

- Uh. Cảm ơn các cháu đã chăm sóc ấy đứa nhà bác mà các cháu tên gì vậy ?

- Cháu là Yuu, đây là Shun, còn kia là Hiro.

Lúc này bà Hàn mới kéo Karen và Rina ra một góc để hỏi, thấy vậy mấy Pama kia cũng đi theo:

- Kim Anh, Bằng Anh đã xảy ra chuyện gì vậy ?

- Dạ, chuyện này dài dòng lắm ạ khi nào về biệt thự bọn con sẽ kể cho Mama nghe, nhưng tạm thời cậu ấy đang mất trí nhớ

- MẤT TRÍ NHỚ Ừ ? Các Pama đồng thanh.

- Dạ, nhưng bọn con nghĩ chuyện này cũng tốt, cậu ấy đã quên hết rồi như Pama thấy đấy, bây giờ cậu ấy đã trở lại như xưa rồi.

- Uhm. Mama thấy vậy cũng tốt. Thôi được rồi, mọi người cứ vào phòng bệnh trước đi. Còn hai con cũng vào đi nhưng hãy gọi cậu con trai tên Hiro ra cho Mama

- Vâng ạ. Karen trả lời.

Hai nàng vào gọi Hiro ra ama gặp rồi cũng ở trong đó luôn. Lúc ra gặp bà Hàn, Hiro thắc mắc không biết bà gọi mình ra có việc gì, vừa đứng trước mặt bà, cậu nói:

- Dạ, bác muốn gặp cháu.

- Đúng vậy, cháu là Hiro ?

- Vâng.

- Vậy ta nói luôn vấn đề nhé. Có phải cháu có tình cảm đặc biệt với Tuyết không ? Bà Hàn mỉm cười.

- Dạ... Dạ... Hiro bối rối không biết trả lời sao.

- Ta đã biết hết rồi, qua hành động của cháu.

- Vâng ạ. Đúng vậy. Hiro bây giờ mới trả lời.

- Vậy cháu hãy bảo vệ nó nhé, nó đã phải chịu rất nhiều tổn thương trong quá khứ rồi. Nó là đứa con gái mà bác thương nhất nên bác hiểu nó, tuy bề ngoài mạnh mẽ nhưng nó vẫn chỉ là một đứa con gái yếu đuối thôi. Hãy hứa với ta, bảo vệ nó và đừng để nó chịu bất kì tổn thương nào nữa.

- Vâng ạ. Cháu hứa với bác. Cháu sẽ bảo vệ Tuyết không để cô ấy bị tổn thương nữa.

- Uhm. Rất tốt. Có lẽ ta không chọn nhầm người. Ah mà còn chuyện này nữa nhìn thấy chúng ta chắc hẳn cháu đã biết thân phận thật sự của bọn nó rồi đúng không, ở trường bọn ta đã làm hồ sơ giả cho bọn nó nên các cháu hãy giữ kín chuyện này.

- Vâng ạ. Cháu hứa.

- Được rồi. Vậy thì chúng ta vào phòng thôi.

Khi vừa vào phòng, bà Hàn đã kêu mấy Pama kia về biệt thự trước cứ để mấy nàng ở đây. Còn hai nàng kia chờ Pama đi khỏi thì mới chia nhau chăm sóc Yuri.

7. Chương 7

1 tuần sau, Chủ nhật, tại bệnh viện.

- Yuri à, hôm nay cậu được xuất viện rồi. Karen mỉm cười
- Yeah, được xuất viện rồi, cả tuần trong bệnh viện chán quá à. Mà hôm nay các cậu cho tớ đi chơi mà.
- Nhưng Tuyết à, con phải về nhà đã. Bà Hàn nói.
- Cho con đi chơi luôn đi mà Mama. Yuri nũng nịu
- Được rồi, Yuri à, về biệt thự cất đồ với thay quần áo đã.
- Uh. Thôi được rồi.

Vừa về nhà, Yuri lao lên phòng tắm rửa rồi thay quần áo luôn. Karen, Rina thấy vậy cũng lên phòng thay. Lát sau, ba nàng vừa tập trung ở phòng khách thì có tiếng chuông reo lên, thì ra ba chàng nhà ta.

Trước cổng biệt thự Angel

- Các anh tới đây chi vậy. Mà sao biết biệt thự chúng tôi ở đây. Karen hỏi.
- Đến đèo các cô đi chứ đâu ? Mà chúng tôi muốn biết biệt thự của cô ở đâu thì có gì khó đâu. Shun trả lời.
- Đến đón chúng tôi chi. Chúng tôi có tài xế chở mà. Đến lượt Rina hỏi.
- Nay bọn tôi tới đón thì mấy cô phải lấy làm vinh hạnh chứ. Hỏi thế là sao ? Yuu nói
- Xin lỗi các anh, bọn tôi không cần ạ. Vinh hạnh á ? Mơ đi. Thế thì thôi bọn tôi vào kêu tài xế đây.

Rina vừa định đi vào gọi tài xế thì Shun nói:

- Nè, sao mọi người cãi nhau hoài vậy. Có đi không ? Không thì thôi á, tớ đi một mình giờ
- ĐI CHỨ ? Năm người còn lại đồng thanh hét.
- Thôi, mấy cô lên bọn tôi chở đi, không lẽ bọn tôi đến đón các cô rồi lại đến một mình à. Yuu bây giờ mới nói
- Híc, không phải không lên nhưng các anh phóng ghê lắm mà bọn tôi còn mặc váy cơ mà (quên nói, hôm nay Rina bị bắt mặc váy nhá ^ ^), các anh phóng như thế tôi với Rina có thể chịu được nhưng Yuri sao.
- Rồi bọn tôi đi chậm là được chứ gì, còn Yuri để Hiro đèo đi, nó đi thuộc dạng an toàn nhất trong nhóm rồi đấy. Shun nói
- Được rồi. Thôi vậy đi. Rina nói.

Ba nàng đang định lên xe thì chợt khựng lại nhớ ra gì đó, hơi bối rối một chút, nhất là Yuri rồi chợt cô lên tiếng:

- Nhưng tớ mặc váy mà sao lên xe được.

Như hiểu ý, Hiro lại gần Yuri rồi bế cô lên xe. Cậu mỉm cười rồi nói:

- Được rồi chứ.
- Uh, cảm ơn cậu. Yuri cười tươi.
- Còn các cô bây giờ định lên kiểu gì đây, hay để bọn tôi làm giống như vậy. Shun nói mà tay chỉ về phía Hiro với Yuri
- KHÔNG BAO GIỜ. Hai nàng đồng thanh.
- Thế hai cô định lên kiểu gì. Yuu hỏi.
- Thôi bọn tôi gọi tài xế. Karen nói

Nhìn thấy vậy Yuri lên tiếng

- Thôi để hai cậu ấy bế các cậu lên xe đi. Đi chơi mà. Đi vậy cho vui.

Sau lời nói của Yuri, hai nàng không nói gì nữa mà nhìn Yuri như chỉ muốn khóc, còn hai chàng kia thì vui sướng nháy mắt với Yuri. Còn Yuri thì vẫn ngây thơ chả hiểu gì. Cuối cùng hai nàng cũng để hai chàng bế lên xe, được vậy hai chàng sướng rơn.

Tại công viên Aqua.

- Yahoo. Tới rồi. Vào thôi. Yuri reo lên

- Các cô thực muốn chơi mấy trò trẻ con này. Shun hỏi.

- Vui mà. Yuri chu mỏ lè lưỡi

- Các anh không đi thì thôi. Tuỳ. Rina nói.

Lúc này thì ba chàng không dám ho he gì nữa. Chỉ lẳng lẳng đi theo ba nàng. Trò chơi đầu tiên mà họ chơi chính là ... tàu lượn siêu tốc. Shun thì sợ lắm nhưng không dám nói, sợ bị mất thể diện đây mà... ke...ke.... Mọi người trên tàu mà cứ la hét còn Shun thì vừa xuống tàu đã suýt nôn mửa rồi. Yuri thì cứ chạy nhảy tung tăng khắp nơi, trò gì cũng chơi, làm năm người kia đi theo mỗi chân nhưng ai nhìn cô cũng mỉm cười hạnh phúc, mọi người nhìn cô bây giờ là một Yuri nhí nhảnh, hồn nhiên, dễ thương khác hẳn với Yuri họ gặp hơn 1 tuần trước, lạnh lùng, mạnh mẽ, sắc sảo. Trò cuối cùng mà họ chơi là... là... nhà ma, trò này người chủ mưu chắc chắn là Karen rồi. Yuu rất sợ trò này nhưng Yuri thì còn sợ hơn. Trò gì nàng này cũng chơi nhưng chỉ riêng nhà ma, nói thế nào nàng cũng không chơi, thuyết phục mãi nàng mới miễn cưỡng cùng mọi người vào (nàng Karen lại còn thâm nữa chứ, riêng cái nhà ma này hôm nay cô kêu quản lí là không hoạt động, chỉ có nhóm cô chơi thôi) . Mọi người vừa vào, đi được, một lúc thì lạc nhau (lạc theo kiểu có cặp hay sao í ==) Karen thì đi với Shun, còn Rina thì với Yuu, Yuri với Hiro thì mỗi người một nơi. Yuri vốn rất sợ bóng tối, nay cô đã ở nơi có toàn bóng tối bao trùm rồi vậy mà xung quanh cô lại còn có nhiều thứ kinh dị làm cô càng sợ.

Cặp Karen với Shun trước nha ^ ^:

- Nè, làm thế nào để ra ngoài được đây

- Cô hỏi tôi biết hỏi ai. Đi thẳng xem nào.

- Uh, vậy cứ đi thẳng xem sao. Lầm đường thế. Cô trả lời mà đang suy nghĩ điều gì đó.

Thấy cô suy tư vậy Shun mới hỏi:

- Cô nghĩ gì vậy ?

- Uh, không có gì. Nhưng tôi đang lo cho Yuri, tất cả bây giờ đã lạc nhau rồi, không biết cậu ấy có đi với ai không nữa.

- Sao vậy ?

- Cậu ấy vốn rất sợ bóng tối. Không thể để cậu ấy đi một mình được.

- Nhưng biết tìm cô ấy ở đâu bây giờ ? Chúng ta cứ đi thẳng trước đã.

- Uhm. Anh nói đúng.

Cặp của Rina với Yuu

- Nè, sao cậu kêu suốt vậy, im lặng đi.

- Tôi kêu bao giờ, mà cậu tìm đường ra đi, đi mãi rồi mà không thấy

- Thì anh cứ đi thẳng đi, biết đâu tìm được lối ra. Mà đừng bảo anh sợ đấy nhé.

- Ai... Ai sợ. Nhảm nhí.

- Phì... Rina phì cười rồi lại nói tiếp. Nhưng mà tôi đang nghĩ không biết Yuri đang đi với ai, không biết có nên đi tìm cậu ấy không ?

- Có chuyện gì à ?

- Uhm. Cậu ấy sợ bóng tối lắm, mong cậu ấy đang đi với ai đó trong số ba người còn lại (nói thế mặc dù nàng biết thừa Hiro sẽ tìm Yuri rồi ^^).

- Thôi chúng ta cứ đi tiếp đi, biết đâu gặp được cậu ấy.

Lúc này, Yuri với Hiro:

Yuri thì đang đi một mình mà không biết mọi người đang ở đâu, cô sợ lắm, cô sợ nhất là bóng tối, cô vừa đi vừa gọi mọi người sợ sệt: "Karen, Rina, Shun, Yuu, Hiro các cậu ở đâu, tớ sợ lắm" Cô cứ vừa đi vừa gọi nhưng chẳng ai trả lời cả, chỉ có tiếng bóng tối trả lời cô. Mắt cô ngân ngấn nước mắt như sắp khóc. Còn Hiro, anh vẫn đang chạy đi tìm Yuri, trước khi vào nhà ma, Rina đã nói với anh rằng cô rất sợ bóng tối, anh đã hứa với mình rằng sẽ bảo vệ cô, không bao giờ để cô bị tổn thương lần nữa. Anh đang chạy tìm cô thì nghe thấy tiếng cô gọi tên mình, anh vui lắm, anh vội gọi và chạy đến bên cô. Còn Yuri nghe ai đang gọi tên mình thì cũng quay lại, thấy anh, cô vội chạy đến bên anh, khóc nức nở trong lòng anh. Thấy vậy, anh cũng ôm rồi an ủi cô. Cô cảm thấy sợ, sợ lắm nhưng vừa thấy anh cô đã khóc thật to, tuôn hết những điều không vui trong lòng mình ra. Sau khi an ủi cô, hai người tìm đường ra ngoài. Khoảng 20' sau, họ đã ra khỏi đó, vừa ra khỏi đó, nhìn thấy mọi người đang đứng ngoài, cô chạy đến chỗ Karen và Rina khóc nức nở. Sau khi khóc cảm thấy thoải mái, cô cười tươi rồi nói với mọi người rằng:

- Tớ đói rồi đi ăn thôi.

- Uh, được rồi, chúng ta đến nhà hàng Star đi. Karen mỉm cười.

Trong lúc đang đi tới nhà hàng, Rina đã nói Yuu kêu người tới xe về, lát sẽ về nhà bằng ô tô. Vừa vào nhà hàng, Yuri đã hí hửng chọn ngay cái bàn nằm ở chính giữa nhà hàng. Cô gọi biết bao nhiêu là món chat kín cả mặt bàn làm người phục vụ mỗi tay ghi còn không kịp, còn mấy người kia thì đã quen với chuyện này rồi, chỉ tội người phục vụ với mấy người khách khác ngồi há hốc mồm. Sau 30' cả bàn đã được Yuri chén gọn gàng sạch sẽ. Ăn xong, Rina gọi người đem xe ô tô tới. Rina (lái xe) và Yuu ngồi ghế trước, còn lại thì ngồi đằng sau. Ghế đằng sau được ngồi theo thứ tự này nè: Shun, Karen, Yuri, Hiro. Yuri lên xe được lúc thì ngủ gục, ngã vào vai Hiro còn Shun với Karen cứ cãi nhau chí chóe từ lúc còn ở công viên đến khi về nhà, Yuu và Rina ngồi đằng trước thỉnh thoảng nói chuyện với nhau. Qua kính chiếu, Rina nhìn thấy Yuri và Hiro như vậy thì mỉm cười, cô mong Hiro sẽ mang được hạnh phúc đến cho Yuri. Sau khi xe đỗ trước cửa, Rina bảo cả ba vào nhà mình chơi và kêu Hiro bế Yuri lên trên phòng. Cả bốn người kia ngồi dưới phòng khách nói chuyện rồi xem phim, Shun và Karen lại tiếp tục công cuộc cãi nhau, Yuu và Rina không thèm để ý tới cặp đôi bên cạnh cứ ngồi xem phim rồi nói chuyện với nhau. Còn Hiro sau khi bế Yuri lên phòng thì anh cứ ngồi bên giường nhìn cô ngủ lúc nào cũng không biết. Ngồi dưới phòng khách lâu quá không thấy Hiro xuống, Karen cười ma mánh kêu mọi người lên gác xem thì thấy cảnh Yuri đang nằm bên giường ngủ, Hiro ngồi bên cạnh cũng ngủ nốt nhưng hai bàn tay vẫn nắm chặt, lúc đó Karen mới kêu mọi người xuống nhà. Cả bốn người ngồi dưới nhà nói chuyện rồi cũng ngủ lúc nào không hay, Shun với Karen dựa vào nhau mà ngủ, còn Yuu với Rina thì không hiểu sao mà Rina lại ngủ trên chân của Yuu. Mấy Pama định vào phòng khách thấy cảnh đó liền cười gian rồi tất cả cùng đi ra ngoài và kêu người hầu không được vào làm phiền (Mí anh chị ngủ tới sáng hôm sau luôn đó...ke...ke ^^)

Sáng hôm sau, 5h.

Tại phòng Yuri.

Lúc này, Yuri dần tỉnh giấc, cô dụi mắt tỉnh dậy thì thấy Hiro đang ngồi ngủ bên cạnh và hai tay thì nắm chặt nhau. Mặt cô bắt gặp hơi đỏ, cô liền rút tay ra và đi lại nhẹ nhàng. Vào phòng tắm Vệ sinh cá nhân xong, cô xuống nhà kêu người hầu rằng hôm nay để cô làm bữa sáng. Sau khi làm xong, cô mới lên phòng gọi Hiro thức dậy. Cô lay lay nhẹ người anh, Hiro thấy gì đó đang lay mình liền thức dậy thì thấy Yuri đang mỉm cười ngồi bên cạnh mình.

- Ô. Đã sáng rồi à. Vậy là hôm qua tôi đã ngủ ở đây à.

- Uh. Yuri mỉm cười.

- "Hai đứa bạn chết bầm, về mà không kêu mình dậy"

Đường như hiểu ý, cô liền nói:

- Shun với Yuu đang ngủ dưới nhà kia, họ chưa về đâu. Cậu vào vệ sinh cá nhân đi rồi xuống ăn sáng. Trong phòng tôi có khăn mặt với bàn chải mới đây.

- Uhm. Cảm ơn cô.

Cùng lúc đó, ở dưới phòng khách bốn người kia cũng bắt đầu tỉnh dậy. Người tỉnh dậy trước là Shun và Karen, hai người bỗng hét lên làm cho Yuu và Rina cũng tỉnh dậy theo. Yuu với Rina vừa tỉnh dậy thấy vậy liền đỏ mặt. Đúng lúc đấy Yuri mới đi xuống nói:

- Các cậu thức dậy rồi à. Mà Karen, Shun sao mới sáng sớm mà hai cậu hét lên thế. Các cậu lên phòng Vệ sinh cá nhân đi rồi xuống ăn sáng. Còn Shun, Yuu vào phòng tôi đi, Yuu cũng đang trong đấy đó. Yuri nói xong rồi đi vào nhà bếp để lại bốn gương mặt trong phòng khách vẫn còn ngơ ngác, nai tơ. Sau khi vệ sinh cá nhân xong, tất cả tập trung lại ăn sáng. Vừa vào phòng ăn, Karen đã kêu lên:

- Yuri, hôm nay cậu làm bữa sáng à ?

- Uhm. Yuri mỉm cười.

- Yuri mà làm thì tuyệt vời rồi Karen nhỉ. Rina nháy mắt với Karen.

- Là cô làm tất cả sao. Trông ngon đấy nhỉ. Mà cô có biết làm không ? Shun quay sang Karen hỏi.

- Nè, anh hỏi lạ thế. Ăn đi ? Nhiều chuyện

- Chắc là không rồi. Chẹp... chẹp...

- Mọi người ngồi xuống ăn đi còn đi học. Rina nói.

Sau khi mọi người xử xong bữa ăn sáng, Yuri mới quay sang nói với ba chàng kia:

- Đồng phục và cặp các cậu trên phòng tôi đấy, lên thay đi. Cô nói rồi ném cho ba anh chàng mỗi người một cái túi vải.

- Túi này làm gì thế ?

- Đựng quần áo. Thế các cậu không định mang quần áo về à.

- Uh nhỉ ? Cảm ơn cô nha. Yuu cười nói.

- Không có gì. Các cậu lên thay quần áo đi nhanh lên rồi đi học.

Ba chàng vừa nói xong liền đi lên phòng Yuri thay quần áo (Yuri thay đồ trước đó rồi nha ^^). Trong phòng Yuri:

- Lạ nhỉ, sao cô ấy lại có đồng phục và cặp bọn mình nhỉ ? Yuu thắc mắc

- Ah, là tớ gọi cho quản gia đấy, lúc đầu tớ cũng chẳng nhớ đâu nhưng cô ấy nhắc tớ

- Ra thế, cô ấy cũng chu đáo thật.

Kết thúc cuộc trò chuyện ngắn của ba chàng. 20' sau tất cả tập trung tại phòng khách. Chờ mọi người tập trung đông đủ, Yuri mới nói:

- Xe của ba cậu ở ngoài sân kia, còn bọn tôi có tài xế rồi.

- Oh, thanks cô nha mà thôi lên bọn tôi đi thôi. Đẳng nào chả đến trường với lại coi như cảm ơn cô đi.

- Thôi đi, đi cùng mấy cậu để đến trường mấy FC của các cậu xé chúng tôi ra à. Không đại. Karen nói

- Lên bọn tôi chờ đi, với lại coi như cảm ơn các cậu mà. Yuu nói

- Uhm, thôi cũng được. Rina đáp (Đồng phục là Rina mặc quần nha, còn Karen mặc váy trong có mặc chiếc quần bó dài đến đầu gối rồi, Yuri thì váy chính hiệu)

- Thế cũng được, nhưng mà tớ... Yuri nói ngập ngừng

Hiếu vẫn đề, Karen nói trêu chọc Yuri:

- Thì để Hiro bế cậu lên xe đi.

- Karennnnnnnnnn. Yuri nói ngượng mặt hơi đỏ.

- Uhm. Vậy giống hôm qua được không Yuri. Hiro hỏi

Yuri không nói gì chỉ gật nhẹ đầu, mặt vẫn hơi đỏ.

- À, mà tôi nói trước nhé, các anh chạy xe cho cẩn thận nhé, tệ nhất là giống như hôm qua, tốt hơn thì đi chậm hơn chút nữa đi. Karen nói có vẻ hơi cảnh cáo

- Biết rồi, chờ các cô chúng tôi mà phóng thì chắc xuống xe chúng tôi không được toàn thân mất, sư tử hà đông mà. Ha...ha...ha... Shun cười ha hả

- Anh, anh nói ai hả. Karen tức giận nói

- Thôi đi học thôi, muộn giờ rồi. Rina thấy tình thế không ổn nên lên tiếng

- Uh, đúng đấy đi thôi. Yuu cũng nói chen.

Hiro bế Yuri lên xe giống hôm qua, chỉ tội hai người kia có vẻ tiếc nuối vì không được bế các nàng. Cả ba chiếc xe vừa đỗ nơi cổng trường thì trong trường đã đầy ánh mắt ngạc nhiên, lời nói xì xào, ghen tức, tiếc nuối, hâm mộ cũng có. Rina kêu cả ba người kia cất xe đi, còn các cô lên lớp trước. Nhưng Yuu cứ kiên quyết kêu mấy cô đợi ở đây, cất xe xong lên cùng, hai người kia cũng nói vậy cuối cùng các cô cũng đợi rồi cùng lên. Nhưng trên đường vào lớp, Shun và Karen cứ cãi nhau chí chóe hoài à (cặp này thích cãi nhau thế ==) còn bốn người kia cứ nói chuyện với nhau như thường à. Nhưng điều làm cả trường ngạc nhiên nhất vẫn chính là “Công chúa băng giá” ở lớp 11A bây giờ đang cười và Hiro, người được mệnh danh là “Hoàng tử lạnh lùng” rất ít khi cười nay lại cười rất nhiều. Vừa vào lớp ba nàng đã bị vây quanh bởi bọn fan nam trong lớp, bọn họ hỏi han ba nàng nhiều đến nỗi cả ba nàng không trả lời kịp. Cuối cùng, cả ba nàng cũng được Prince giải vây giùm, trước khi vào chỗ, Yuri đáp lại cho bọn họ một nụ cười tươi làm cả bọn fan nam xỉu xuống hàng loạt. Chuông reo lên, cả lớp vào chỗ ngồi, một lát sau cô giáo chủ nhiệm vào lớp:

- Tất các em, trật tự.

Sau lời của cô thì cả lớp im lặng. Lúc này cô mới nói tiếp:

- Prince và Princess đã đi học lại rồi à.

- VẮNG Ạ. Cả 6 đồng thanh

Bà cô hơi ngạc nhiên vì từ trước đến nay Prince chưa bao trả lời bà cô một cách tử tế và đầy đủ.

- Các em, hôm nay lớp ta sẽ có 2 học sinh mới vừa du học từ nước ngoài về.

Nói đến đây cả lớp lại xì xào bàn tán rất là nhiều còn 6 người kia thì chẳng để ý gì vì từ đầu tiết đến giờ toàn ngồi nói chuyện với nhau. Bà cô không chịu được nữa mới hét lên:

- CÁC EM CÓ TRẬT TỰ KHÔNG THÌ BẢO.

Cả lớp lúc này im thin thít.

- Các em, vào lớp đi.

Sau lời nói của bà cô, từ ngoài cửa lớp có 1 nam 1 nữ mới bước vào lớp đứng trên bục giảng. Cả lớp lại xì xào tiếp tục làm bà cô không nói gì được cả. Bà cô mới tức giận hét lên:

- CÁC EM TRẬT TỰ CHO TÔI. TỪ BÂY GIỜ KHÔNG ĐƯỢC XÌ XÀO GÌ NỮA.

Biết là bà cô đang giận nên cả lớp cũng chẳng nói gì thêm nữa.

- Các em giới thiệu về mình đi

- Xin chào các bạn, mình tên là Trần Đặng Mỹ Hương, cứ gọi mình là Mika. Mika giới thiệu xong cười tươi rồi làm ấy boy ở dưới suýt ngất

- Còn mình là Vương Chính Minh, cứ gọi là Masa. Masa cũng cười làm ầy girl ở dưới mà tim đập loạn.

Lúc này ở dưới lại có tiếng nhao nhao hỏi:

- Các cậu là con của tập đoàn nào vậy ?

Bla...Bla...Bla.....

- Mình là em gái Tuấn Anh, con gái của tập đoàn Trần Đăng.

- Còn mình là con trai của Tập đoàn Vương Chính.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT:

Trần Đăng Mỹ Hương (Mika): con gái thứ hai tập đoàn Trần Đăng, em gái ruột của Shun, kém Shun một tuổi, xinh đẹp, học giỏi, hot girl thứ năm của trường, í quen võ cũng giỏi, sau này là thành viên của Princess, Angel, Diamond.

Vương Chính Minh (Masa): con trai độc nhất của tập đoàn Vương Chính – lớn thứ tám thế giới, đẹp trai, học giỏi em họ Yuri, kém Yuri một tuổi, giỏi võ, sau này là thành viên nhóm Prince, Devil.

Cả hai nói xong khuyến mãi thêm một nụ cười trai/gái.

- Các em muốn ngồi ở đâu ?

- Em muốn ngồi cạnh Tuyết/ anh Tuấn. Cả hai cùng nói và chỉ vào Yuri/Shun

- Nhưng.. Nhưng chỗ đấy có Dũng và Kim Anh ngồi rồi.

- **NHƯNG BỌN EM CHỈ MUỐN NGỒI CHỖ ĐÓ.** Cả hai đồng thanh

Nghe nhắc tới tên mình, Yuri và Shun mới nhìn lên bực giảng (tất nhiên mấy người kia cũng nhìn theo rồi)

- Dũng, Kim Anh các em nhường chỗ được không.

- Không. Hiro trả lời mang theo sát khí

- Em thế nào cũng được ạ. Karen cười tươi trả lời.

- Nhưng em muốn Karen ngồi đây. Shun nói.

Thấy tình hình không ổn Yuri mới lên tiếng:

- Em thưa cô, cô để Mika và Masa ngồi ở bàn cuối đi ạ, không thì em chuyển chỗ xuống ngồi bàn cuối với Mika và để Masa ngồi đây.

Thấy cứu tinh bà cô mừng rỡ lên tiếng:

- Được rồi, Yuri em ngồi với Mika đi, còn Masa ngồi đó.

Cả hai đi xuống chỗ ngồi của mình, còn Masa đi đến chỗ thì nháy mắt làm cho ai đó đang ghen... ke...ke...

Cả buổi học cả lớp không thể ngồi im học được vì cứ có hai ánh mắt toé lửa nhìn nhau (Hiro và Masa chứ ai =))) Tiếng chuông giờ ra chơi kêu lên “Reng... Renggggggggg.....” Karen và Rina chạy tới chỗ Yuri hỏi:

- Yuri xuống cateen không ? Mika bạn xuống luôn không. Karen hỏi

- Có chứ.

- Tất nhiên rồi. Mika nháy mắt

- Masa có xuống cateen không ? Cả các anh nữa. Rina nói to hỏi.

- Sao lại không ? Có Yuri mà. Masa nháy mắt (híc, anh này lại làm Hiro ghen rồi)

- **PHẢI XUỐNG CHỨ.** Ba người còn lại đồng thanh.

Cả 8 người đi xuống cateen và là tâm điểm mọi người. Sắp tới cateen, Yuri nhìn thấy ai đó đang bị vây trong đám con gái, cô mừng rỡ chạy tới, ôm người con trai đó rồi kêu:

- John, anh ở đây à, anh về rồi sao không nói em biết. Người con trai đó chính là Isa.

7 người kia vội chạy tới còn Isa thì ngạc nhiên không nói nên lời. Yuri làm cho cả trường ngạc nhiên và mấy đứa là FC Isa đang đứng ngoài ghen tức. Vừa chạy tới, Karen nói:

- Yuri à, đây là anh Isa, bạn của anh John, hơn bọn mình một lớp.

- Thế à ? Nhưng anh ấy giống John quá mà. Yuri hơi xịu mặt xuống, cùng lúc đó, Rina thì thào vào tai Isa “Chuyện này lát em kể cho anh sau”

Thấy cả trường đang nhìn mình chằm chằm, Karen lên tiếng:

- Thôi xuống canteen trước đã, Isa anh đi cùng không.

- Nếu được ? Isa mỉm cười.

Tới canteen, Yuri nhí nhảnh chạy tới cái bàn ngay chính giữa canteen ngồi, ba người kia cũng lần lượt ngồi xuống, lúc đấy năm chàng nhà ta mới đồng thanh hỏi:

- CÁC CÔ/CHỊ/EM ĂN GÌ ?

- Cho em 2 cái pizza, 2 cái bánh sandwich, 2 cái xúc xích, 2 gói bim bim và một chai coca lạnh. Cái này đích thị là nàng Yuri nói rồi.

- Tôi một cái hamburger, 1 gói bim bim và một hộp sữa lạnh. Karen nói rồi đến Rina.

- Tôi một cái bánh pizza và chai Sting lạnh.

- Em một cái Pizza, 1 cái hamburger, 1 cái xúc xích, 1 gói bim bim và chai coca lạnh. Híc, đệ tử của Yuri.

- RỒI, CÁC CÔ/CHỊ/EM ĐỘI BỌN TÔI/EM/ANH TÍ. Cả năm đồng thanh rồi bước vào mua và bị bọn fan nữ vây quanh.

Trong lúc năm người kia đi mua đồ thì có một con gái dẫn theo khoảng 10 đứa con gái khác đứng trước bàn các cô hỏi:

- Các cô là ai mà dám thân thiết với Prince vậy hả ? Đứa con gái kia sừng sộ hỏi.

- Thế cô là ai mà dám đứng đây hỏi chúng tôi. Karen cũng hỏi lại

- Mày... Thôi cho bọn mày biết cũng không sao, tao là Phùng Thanh Tuyền, hot girl của trường đồng thời cũng là bạn gái anh Hiro

8. Chương 8

Thiếu, sẽ thêm vào sau.

9. Chương 9

Sáng hôm sau, tại phòng khách

- Ủa, lạ vậy, bình thường Yuri vẫn là người dậy sớm nhất mà, sao cậu ấy vẫn chưa xuống ? (Rina)

- Uh, lạ ta, bình thường thằng Hiro cũng phải dậy rồi chứ (Shun)

- Có điều không ổn ? Lên phòng Yuri thôi. Karen nói theo kiểu hình sự.

Sau lời nói của Karen thì cả 6 người đều rón rén lên phòng Yuri thì thấy cảnh rất là ... Mọi người mới vào đứng xung quanh giường nhìn hai người vẫn đang ngủ ngon lành. Đúng lúc đấy, Yuri cũng mở mắt thấy mọi người đứng xung quanh liền hỏi mà cái tay vẫn ôm Hiro nha ^ ^:

- Ủa mọi người làm gì ở đây vậy.

Không ai nói gì mà tất cả chỉ nhìn Yuri cười gian, thấy điều gì đó không ổn cô mới nhìn xung quanh rồi hét lên:

- ÁAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.

Thấy tiếng hét Hiro cũng tỉnh dậy với khuôn mặt ngái ngủ thì thấy Yuri đang ngồi bên cạnh khuôn mặt đỏ bừng:

- Có chuyện gì vậy ?

- MÀY/ANH CÒN HỎI CHUYỆN GÌ? 6 người kia đồng thanh.

Yuri không nói gì, chỉ chạy với khuôn mặt đỏ bừng ra tủ lấy bộ đồng phục rồi trước khi ra cửa, cô nói với Rina:

- Rina, tớ dùng phòng cậu nhé. Cô nói xong chạy biến đi luôn.

Sau khi Yuri đi xong thì năm người kia mới bắt đầu tra khảo:

- Chuyện gì xảy ra ở đây thế hả ? Shun nói với vẻ răn đe

- Đêm qua mày đã làm gì (Yuu)

- Nè, anh làm gì chị í rồi (Mika)

- Nay trả lời đi chứ (Masa)

- Từ từ chứ, mấy người hỏi thế tôi trả lời sao ? Hiro hơi tức giận nói

- VẬY THÌ TRẢ LỜI ĐI. Năm người kia đồng thanh hét to

- Thì tại tôi ngủ quên. Hiro trả lời như không có gì.

- Nay anh trả lời thế mà được à. Karen hét.

- Lần này thì anh đi giải thích với Yuri nhé. Rina cũng hét lên

- Thì chỉ là tôi ngủ quên rồi xong nằm ngủ chung thôi mà.

- ANH NÓI THẾ MÀ NGHE ĐƯỢC À ? Karen và Rina đồng thanh hét.

- Huh ?

- Các anh vẫn chưa hiểu hết chị ấy đâu. Thôi xuống ăn sáng đi.

Nói xong cả năm người xuống nhà để lại cái khuôn mặt vẫn còn đang ngơ ngác của Hiro trong phòng. Lúc xuống phòng ăn, không thấy Yuri Karen mới hỏi:

- Quần gia Lee, Yuri đâu rồi ?

- Cô ấy không ăn sáng mà đi học trước rồi, lúc đi khuôn mặt cô ấy vẫn đỏ bừng. Ah, mà cô ấy kêu hai cô đem cặp cho cô ấy. Quần gia Lee mỉm cười.

- Chúng cháu biết rồi. Mà mọi người ăn sáng thôi.

Sau khi ăn sáng xong, Rina mới nói:

- Hôm nay chúng tôi sẽ đi bằng xe đạp, mấy anh đi trước đi ?

- Sao vậy các chị. Masa hỏi

- Mấy người còn hỏi nữa (Karen)

- LÀ CHÚNG TÔI KHÔNG MUỐN GẶP RẮC RỐI ĐÓ. Karen và Rina đồng thanh hét.

Lúc tới lớp, cả 6 người không thấy Yuri đâu, hỏi thì có người nói là cô ấy đến xong chạy ra khỏi lớp rồi. Khi chuông reo thì Yuri mới vào lớp ^^.

Giờ ra chơi

Khi chuông reo giờ ra chơi, Yuri cũng chạy đầu mất chỗ để mấy người kia kịp hỏi gì. Xem Yuri đi đâu nhé ^ ^ Ra là cô lên sân thượng, đầu giờ cô cũng lên sân thượng trốn, đang đứng trên lan can hóng gió thì cô nghe có tiếng gọi mình:

- Con nhỏ kia.
- Gì thế ? Ra lại là cô à, Sumii. Yuri nói với giọng khinh bỉ
- Sao ? Sắp chết rồi còn lớn giọng, để xem hôm nay ba đứa kia có cứu được mày không ?
- Cô... cô định làm gì ?
- Thì mày uống rượu mời không muốn lại muốn uống rượu phạt còn gì. Thế tao hỏi mày lần cuối, mày có chịu rời xa Prince không ? Sumii quát lớn
- Nực cười, sao tôi phải nghe cô. Cô không biết đánh vắn từ không à. Để tôi đánh vắn hộ nhé K-H-Ô-N-G.
- Mày... mày... để xem mày còn cứng đầu được nữa không. Lên đi.
- Mấy... mấy người định làm gì ? Mấy người dám thì đừng trách tôi.
- Nực cười. Mày thì làm được gì ?

Khi bọn con gái đang định xông vào đánh cô thì có tiếng hét lên ở phía sau:

- DỪNG TAY.
  - Ra là anh à, đừng xen vào chuyện của tôi.
  - Nếu tôi cứ muốn.
  - Tôi nể anh là bạn nên anh đừng có không biết điều.
  - Tôi không biết điều thì sao mà cô đánh lại tôi sao, mà cô nghĩ cái này mà bị phát tán ra trường thì sao ?
  - Anh... anh. Thôi được coi như hôm nay mày may mắn. Đi thôi. Sumii chỉ vào Yuri nói.
- Sumii ra lệnh cho bọn con gái rút. Sau khi bọn Sumii đi khỏi, người con trai mới đến chỗ cô và hỏi:
- Cô không sao chứ ?
  - Tôi không sao, cảm ơn anh. Yuri cười tươi.
  - Uhm.
  - Anh tên gì vậy ? Tôi biết được không.
  - Uhm. Tôi là Dương Thế Khang gọi là Kou cũng được. Còn cô tên gì ?

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT MỚI:

Dương Thế Khang (Kou): đẹp trai, học giỏi, giỏi võ, cũng là một hotboy nhưng không nổi bằng Prince, sau này sẽ thuộc nhóm Prince và Devil, rất thích Yuri, con trai tập đoàn Vương Anh lớn thứ năm thế giới – đồng hạng với tập đoàn Vũ Hoàng

- Tôi là Hàn Băng Tuyết, gọi tôi là Yuri.
- Tên cô đẹp thật đó mà cô học lớp nào vậy ?
- 12A.
- Còn tôi lớp 12B. Kou mỉm cười. Mọi người hay gọi cô là Yuri đúng không nhưng tôi muốn gọi cô là Tuyết, được chứ ?
- Tuỳ anh thôi. Nhưng chuyện lúc này lần nữa cảm ơn anh nha, không tôi lại lần nữa phải vào viện rồi, mùi bệnh viện thực khó chịu lắm nha.

- Không có gì mà. Mà cô làm gì mà để Sumii gọi người đánh vậy ?
- Không có gì đâu. Chuyện không đáng để anh biết. Mà thôi tới giờ vào lớp rồi, hẹn gặp lại. Yuri cười.
- Uhm, sẽ gặp lại mà.
- Chào anh. Yuri nói xong rồi chạy ra phía cầu thang để về lớp.

Vừa ngồi xuống chỗ ngồi thì cô thấy có bức thư ở dưới ngăn bàn. Bức thư đó là của Sumii, cô vẫn đang nghĩ có nên đi hay không. Cuối cùng, quyết định của cô là sẽ đi tới nơi hẹn. Mấy tiết tiếp theo cũng chẳng đặc biệt là bao nên tác giả tua nhé. Cuối giờ học, Yuri cũng nhanh chóng cất sách vở rồi ra chỗ hẹn – sau trường. Karen và Rina cũng chẳng biết cô đi đâu còn Hiro thì cứ tưởng cô giận anh nên mới chuồn. Sau khi ra chỗ hẹn, Yuri mới nói to:

- Các cô ở đâu ?
- Tại sao đây ? Coi như mày cũng không phải là con rùa rụt cổ. Sumii từ đâu đi tới
- Mấy cô muốn nói gì thì nhanh lên, tôi không dư thời gian.
- Chẳng phải tao đã nói rồi sao nhưng tại mày không nghe thôi, tại bây giờ đâu lên.

Khoảng 20 đứa con gái lao tới đánh Yuri nếu là bình thường thì cả lũ con gái này chẳng nhằm nhò gì với cô cả nhưng hiện tại cô đang mất trí nhớ, không hề nhớ mình có võ một chút nào cả. Cả lũ con gái lao vào tới tấp đánh cô, Sumii thì cứ đứng ở ngoài cười ha hả. Cô đau, cô cảm thấy đau lắm, bỗng cô lại nhớ tới Hiro, tại sao lúc này anh không tới cứu cô. Cô bị đánh mãi, cho đến lúc cô suýt ngất đi thì có tiếng hét lớn:

- CÁC CÔ, DỪNG TAY LẠI. Là Kou

Nhưng cả lũ con gái không nghe vẫn cứ tiếp tục đánh, Kou liền lao tới lũ con gái hạ từng đứa một rồi quát:

- Sumii, chẳng phải tôi đã cảnh cáo cô rồi sao, sao cô còn dám.
- Anh có thể cảnh cáo tôi một lần nhưng không thể mãi mãi đâu. Anh tưởng anh có thể làm tôi sợ sao.
- Đây là lần cuối cùng tôi cảnh cáo cô nếu còn lần sau cô hãy coi chừng, tôi không khách sáo đâu.
- Kệ anh, chẳng lẽ anh thích nó
- Không liên quan đến cô
- Coi như tha cho nó. Dù sao tôi cũng đã cho nó bài học rồi.

Chờ Sumii đi, Kou mới đến bên Yuri nâng cô dậy rồi nói:

- Tuyệt, Tuyệt, cô sao vậy, tỉnh dậy đi. Trước khi ngất đi Yuri đã nghe được ai đó gọi mình.

Buổi tối

- Cô tỉnh rồi à ?
- Tôi đang ở đâu vậy, đau đầu quá.
- Cô đang ở nhà tôi. Tôi nhớ lúc này mình bị Sumii đánh xong rồi ngất đi
- Là tôi cứu cô.
- Lại một lần nữa nợ anh rồi. Yuri cười tươi.

Kou không nói gì chỉ mỉm cười.

- À, mà tôi muốn về nhà. Ái... Đau. Yuri đang định ngồi dậy thì cả người đau buốt không ngồi được
- Bác sĩ bảo cô phải nghỉ ngơi thêm, đặc biệt phải được bồi dưỡng, bây giờ cô chưa được nghỉ hay đi lại đâu, nhanh nhất là sáng mai cô sẽ khỏe lại.
- Híc... Nặng thế sao ?
- Cô cứ ở đây đi nếu mai cô đã khỏe rồi thì tôi đưa cô về.

- Làm sao mà được, mà hình như đây là phòng anh mà.
- Không sao mà, cô cứ ở đây đi
- Không sao thật chứ, lại làm phiền anh rồi. Yuri cười tươi.
- Tôi đã nói là ổn mà, còn bây giờ cô ăn cháo để lấy sức đi. Kou mỉm cười
- Hi, cảm ơn anh nha, cái bao tử của tôi cũng đang réo nè, từ trưa có được ăn gì đâu
- Được rồi cô ăn đi. Lời nói của cô làm Kou phì cười. Nhưng cô thế kia làm sao mà ăn được để tôi đút cô ăn
- Thôi, không đâu, tôi ngại lắm, để tôi tự ăn cũng được. Vừa nói xong Yuri cầm cái thìa lên nhưng làm rơi xuống đất.
- Tôi đã nói mà. Tôi là bạn cô giúp nhau thôi mà
- Uh ha, bạn bè giúp nhau. Yuri cười tươi.
- Nào, bây giờ thì cô ăn đi. Cô lại làm Kou phì cười.

Kou cứ thế mà đút cháo cho Yuri ăn, sau khi ăn xong thì cô cũng ngủ. Lúc này tại biệt thự Angle:

- Rina à, sao Yuri vẫn chưa về.
- Sao tớ biết được, tớ cũng đang lo quá nè.
- Mấy chị gọi cho chị chưa. Masa hỏi
- Rồi nhưng cậu ấy tắt máy rồi (Karen)
- À. Masa, em gọi cho Mika đi còn.
- Rồi để em gọi.

Masa gọi cho Mika:

- Alo, ck yêu đó hả gọi vk có chuyện gì không ?
- Vk đó à, vk có biết chị Yuri đang ở đâu không ? Masa lo lắng hỏi.
- Sao thế ? Chị không có nhà à.
- Chẳng hiểu chị đi đâu từ trưa luôn, mất tích bây giờ vẫn chưa về, máy thì tắt.

10. Chương 10

CÁI GÌ ? CHỊ YURI MẤT TÍCH. Mika hét. Tiếng hét của Mika làm cả nhóm Prince nghe thấy, mí chàng đang ngồi cạnh cô xem tivi mà ^ ^

- Vk ơi tha cho lỗi tại ck cái. Masa vừa nói xong thì Hiro đã giật máy của Mika.
- Ê... anh Hiro sao giật máy em.
- Nè, em nói Yuri mất tích là sao ? Hiro chẳng thèm để ý lời Mika nói
- Chị đi đâu từ trưa í bây giờ đã về đâu, mấy dì với mấy bác cũng đang lo lắm nè.

Masa vừa nói xong thì cuộc gọi bên kia đã cắt. 15' sau, Prince và Mika đã ở biệt thự Angel.

- Karen, cô nói Yuri mất tích là như thế nào ? Hiro gấp gáp hỏi
- Tôi cũng không biết.
- Bây giờ chúng ta chia nhau ra tìm chứ đứng đây hỏi có ích gì (Rina)

Tất cả 7 người đều chia ra đi kiếm Yuri đến tận 12h đêm mới về, người lo lắng nhất là Hiro, còn Yuri đâu hay biết gì vẫn đang yên giấc trong chăn.

Sáng hôm sau

- Sáng rồi, Tuyết dậy đi. Kou gọi
- Ừ. Sáng rồi à. Yuri dụi mắt nói
- Dậy đi. Tôi đưa cô về nhà.
- Tôi muốn đi học, không muốn về nhà ngay. Yuri lắc đầu, hai má phình ra trông rất đáng yêu
- Tại sao ?
- Mama nhất định sẽ lo lắng, tôi không muốn về.
- Uhm. Vậy thì tôi đưa cô đến trường.
- Oái. Yuri đang đi xuống giường được 1,2 bước thì ngã may có Kou đứng bên cạnh đỡ
- Cô vẫn chưa đi được đâu.
- Híc, đau quá. Í quên, làm gì có đồng phục mà đến trường cơ chứ.
- Tôi chuẩn bị rồi, mà cặp cô bắn hết rồi tôi đã thay cặp mới.
- Uh. Cảm ơn anh nha, anh giúp tôi nhiều quá, hôm nào có dịp tôi sẽ trả ơn anh. Yuri cười tươi.
- Uhm. Nhớ nhé. Kou cũng mỉm cười
- Ừ. Nè... anh gọi một người hầu nữ lên đây giúp tôi được chứ. Yuri nắm lấy áo Kou nũng nịu.
- Được rồi. Khi nào cô chuẩn bị xong tôi sẽ đưa cô xuống nhà ăn sáng.
- Cảm ơn nha *cười tươi*

20' sau khi Yuri đã chuẩn bị xong hết đang ngồi trên giường thì Kou vào.

- Xong rồi à ?
- Uhm *gật đầu*
- Uhm. Cô không đi được để tôi bế cô.
- Á, thôi, ngại lắm.
- Thế cô định đi kiểu gì, cô đi còn không được thì diu sao ?
- Nhưng mà... Á. Yuri chưa nói hết câu Kou đã bế xóc cô lên. Nè, anh làm gì vậy.
- Thì bế cô đi ăn chứ sao, sau đó còn đưa cô đi học nữa mà.

Yuri im bặt không nói gì, chỉ ngoan ngoãn để Kou bế xuống phòng ăn. Ăn xong Kou lại bế cô lên xe để tới trường (xe ô tô nha ^^) Vừa tới trường, hai người lại là tâm điểm chú ý ọi người bàn tán

- Yuri à, cậu đi đâu cả buổi tối thế ? Không sao chứ. Vừa thấy Yuri, Karen sốt sắng hỏi (lúc này Kou vẫn bế Yuri nha)
- Tối không sao mà *cười tươi* Ah mà Kou, chỗ tôi đằng kia kia. Yuri nói với Kou rồi chỉ ra cái bàn cuối lớp.
- Uhm. Kou bế Yuri về chỗ rồi rồi. Tuyết à, cô nhớ cẩn thận nhé, nhớ bồi dưỡng sức khỏe. Tôi về lớp đây *mỉm cười*
- Uhm cảm ơn anh *cười tươi*

Lúc Kou vừa đi khỏi thì cả 7 người người kia thay nhau hỏi:

- Yuri à, sao cậu lại bị thương thế này (Rina)
- Chị đi đâu cả tối qua thế ? (Mika)
- Cô không sao chứ (Yuu)

- Mấy dì với bác lo lắng lắm đấy (Masa)

Bla...Bla...Bla

- NÀY. MẤY CẬU HỎI TỪ TỪ ĐƯỢC KHÔNG ? HỎI THỂ TỐ TRẢ LỜI ĐƯỢC À.

- Ah. Uh, vậy bây giờ cậu trả lời tớ, hôm qua cậu đi đâu ? Karen nhấn mạnh từng từ một.

- Hôm qua... Hôm qua hả... Tớ... Tớ...

- Cậu đi đâu ?

- Ah, tớ... tớ ở nhà Ko... Kou >

- Kou là ai ? Rina hỏi

- Ah, là... là người lúc nãy đã đưa tớ đến trường đó :D

- HẢ ? 7 người kia đồng thanh.

- Thôi được, chuyện đấy bọn tớ hỏi sau. Vậy bây giờ bọn tớ hỏi cậu vết – thương – trên – người – cậu – từ – đâu – mà – có ?

- Ah... Ah... tớ sợ ý bị té thôi mà. Yuri cười trừ

- Yuri, chị nói thật đi, vết thương này đi đâu mà có ?

- Chị đã nói là do chị sợ ý té thôi mà.

- Thôi được rồi, cậu không muốn nói thì bọn tớ không ép nhưng mà bọn tớ sẽ có cách để biết (Rina)

- Ah, mà nè, đừng cho các Pama biết nha, nhất là Mama tớ í. Nha... nha... nha...

- Pó tay với cậu thôi được rồi (Karen)

- Mà bây giờ chị xuống phòng y tế đi, thế này sao học được (Mika)

- Thôi không sao đâu mà thôi chết tớ không mang sách vở hôm nay

- Ái da. Sao cậu chạm vào vết thương của tớ.

- Thế mà nói không sao. Xuống phòng y tế đi. Nghe lời (Rina)

- Híc... híc... nghe lời các cậu vậy nhưng tớ không đi được. Ah, Masa hay em công chị đi.

- Rồi rồi, đây chị lên đi. Masa cúi người xuống

- Hi... hi... hi tks nha.

Hiro thì sao nhỉ, anh vẫn cứ tưởng là Yuri giận anh nên cũng không hỏi cô nhiều.

Giờ ra chơi

- Anh là Kou ? Karen hỏi.

- Phải, cô là ai ? Ah, cô là bạn của Tuyết.

- Đúng vậy. Tôi gặp anh vì có chuyện muốn hỏi.

- Muốn hỏi tôi.

- Phải chúng tôi muốn biết sao Yuri lại bị thương (Rina)

- Các cô muốn biết thì phải hỏi Tuyết chứ, sao lại hỏi tôi ?

- Vì cậu ấy không muốn nói cho chúng tôi biết nên chúng tôi mới hỏi anh (Rina)

- Sumii, hãy chăm sóc cậu ấy cẩn thận. Nói xong Kou bỏ đi

- Sumii ư ? (Masa)

- Ra là cô ta, không thể tha thứ được, chúng ta đã cảnh cáo cô ta rồi cơ mà. Rina tức giận nói
- Alo, Mama à. Karen gọi điện cho Mama 1
- Có chuyện gì sao mà con gọi ẹ.
- Mama, mama hãy cắt hợp đồng với gia đình nhà họ Phùng đi.
- Sao vậy con ?
- Con gái của họ lần trước gây chuyện với bọn con, bọn con đã bỏ qua rồi. Nhưng lần này cô ta đánh Yuri bị thương nặng, thật không thể tha thứ được.
- Có chuyện như vậy sao ? Được rồi, các con cứ để đó cho pama
- Nhưng mà mama ơi, mama đừng để cho Yuri biết nha mà cũng đừng nói cho cậu biết là bọn con cho pama biết.
- Uh, Mama biết rồi.
- Vâng con chào Pama. Nói xong Karen tắt máy. Xong, lần này để xem cô ta còn kiêu ngạo được nữa không *nhếch mép cười*
- Nhưng mà này làm thế có khi nào hơi ác không ? (Mika)
- Đã cảnh cáo cô ta rồi nhưng cô ta không nghe, đó là hậu quả cô ta tự chuốc lấy (Karen)
- Thôi vào thăm chị đi.
- Uhm.

.....

- Chị Tuyết, bọn em tới rồi đây. Masa mở cửa. Ủa, anh ở đây làm gì ?
  - Ai vậy Masa ? Karen nghe vậy hỏi. Là anh sao ?
  - Phải, tôi tới thăm Tuyết (Kou)
  - A, các cậu tới rồi à.
  - Bọn em tới thăm chị, chị có sao không ? (Mika)
  - Cảm ơn nhưng chị không sao mà *mỉm cười*
  - Ah, bọn tôi có mang đồ ăn cho cô nè (Yuu)
  - Thật à ? Cảm ơn nha *mắt long lanh*
- 20' sau khi Yuri đã chén sạch đồ ăn.
- Nè, hai cậu à, hôm nay tớ không về nhà được đâu, giúp tớ đi. Yuri cầm lấy áo Rina mà năn nỉ
  - Nhưng cậu như thế này thì sao mà ở ngoài một mình được (Karen)
- “Nagareboshi ni negai o kaketa
 Nanatsu no hikari mitsukedashite
 Hanarebanare ni natta JUERII SUTAA
 Unmei to iu kizuna o shinjiteru.....”
- (Star Jewel)
- Tiếng chuông điện thoại Rina vang lên
- Alo (Rina)
  - Chị đây, chị về rồi nè, đang ở sân bay.

- CHỊ KANA, CHỊ VỀ RỒI AH.
- Nè, nhóc, hét ít thôi điếc tai chị.
- Ra đón chị đi.
- Vâng đợi em lát, chị cứ ngồi đây uống cà phê đi, hihi. Rina tắt máy

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT MỚI

Vũ Hoàng Hương Thuỷ (Kana): chị ruột Rina, hơn 1 tuổi, xinh đẹp, giỏi võ, học giỏi, bình thường dịu dàng, hiền lành nhưng khi tức giận lên thì ... thành sư tử Hà Tây :)), coi cả Karen và Yuri như em ruột, ngoài Rina ra thì thương Yuri nhất.

- CHỊ KANA/ THUỶ VỀ RỒI À ? Cả Karen, Yuri và Masa hét lên.
  - Uh, chị đang ở sân bay, bây giờ ra đón chị.
  - TỐ/EM SẼ CÚP HỌC ĐỂ RA. Karen và Masa đồng thanh.
  - Tố nữa, tố nữa mà. Yuri nũng nịu.
  - Không được cậu đang bị thương với lại có đi được đâu mà đòi ra (Rina)
  - Đi đi mà, để Masa công hoặc bé tố cũng được mà. Rina yêu quýyyyyyyyyyyyyyyyyyy
  - Thôi, thôi chịu cậu rồi để Masa công đi.
  - Yeah, Yeah, yêu Rina nhất. Yuri nhảy cẫng lên vui sướng.
  - Ck à, Kana là ai vậy.
  - Ah, chị ấy là chị ruột của chị Băng Anh.
  - Thế ak, ck ơi thế thì vk cũng muốn ra, vk muốn biết chị ấy
  - Được rồi, được rồi.
  - BỌN TÔI CŨNG MUỐN ĐI. Prince đồng thanh
  - Được rồi, được rồi, bây giờ các anh xuống gọi cho tôi 2 cái taxi đi (Rina)
  - Rồi (Shun)
- 50' sau tại sân bay
- CHỊ KANA (Rina)
  - Nhóc, lâu quá đấy.
  - Xí, lâu là đương nhiên, nhưng đừng gọi em là nhóc nữa.
  - Em chào chị, lâu quá không gặp, hi... hi... (Karen)
  - Ah, nhóc, em đấy à, lớn rồi đấy nhỉ.
  - Thế nên chị đừng gọi bọn em là nhóc nữa, thấy ghét à.
  - Chị à, còn em nữa mà. Yuri phụng phịu.
  - Ah, còn cô nhóc này nữa.
  - Chiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii, em nói bao lần rồi, em không phải nhóc mà.
  - Tại em là như thế mà, mà Yuri sao em lại bị thương như thế này ? Kana liền hỏi khi thấy những vết thương trên người thế này ?
  - Ah Ah... Là em... em bất cẩn do ngã í mà, đúng, em bất cẩn nên ngã, hi... hi ?
  - Yuri đừng gạt chị chuyện này là sao ? Kana nghiêm nghị hỏi.

Yuri lúng túng không biết trả lời sao thì Rina đỡ lời cô:

- Chị à, mọi chuyện lát nữa về bọn em sẽ kể cho chị.

Yuri thở phào khi Rina đỡ lời cho cô

- Ủa ba chàng này là ai ?

- Là bạn của bọn em.

- BỌN EM CHÀO CHỊ. Prince đồng thanh.

- Uh, chào các em *cười tươi*

- Còn cô nàng này ?

- Em chào chị *mỉm cười*

- Là vk của em, hi... hi

- Thằng này ghê nhỉ, mà chắc em phải chịu khổ vì tính thằng này rồi nhỉ ?

- Chiiiiiiiiiiiiiiiiii.

- Không đâu ạ *mỉm cười*

- Ah... Ah chị ơi, chị về mà Pama chưa biết đúng không ?

- Uh, thì sao ? Nhóc, em lại định xin xỏ gì đây

- Hi, hi, chị hiểu em nhất, chị ơi, hôm nay chị về pama chưa biết với lại mới về mà nên chị ra khách sạn ở đi tiện thể cho em ở luôn.

- O hay nhóc, có nhà không ở ra khách sạn làm gì ?

- Em bị thương Pama vẫn chưa biết nên ... ? Nha... nha... chị iu quý.

- Rồi, rồi, rồi, thua em rồi.

- Karen, cậu gọi cho quần gia đi, kêu bác í tới trường lấy cặp rồi xin nghỉ 2 tiết cuối có phép, ngày mai Yuri nghỉ và kêu bác í mang quần áo của Yuri rồi gọi bác sĩ tới khách sạn Diamond.

- Rồi (Karen)

11. Chương 11

Ngày hôm sau, cả trường đều thi nhau bàn tán xôn xao việc gia đình Sumii phá sản – một gia đình có quyền lực trong Việt Nam lại bị phá sản trong 1 đêm. Hôm nay Yuri xin nghỉ để dưỡng bệnh, Sumii cũng nghỉ không rõ lý do. À quên nói, mai Kana cũng sẽ chuyển đến học ở Lily Diamond. Sau giờ học, Karen, Rina, Masa sẽ đến khách sạn đưa Yuri về nhà vì vết thương Yuri gần như khỏi hết rồi :D Còn bà chị Kana thì đi chơi rồi, lát bà chị tự mò về biệt thự.

Buổi tối tại phòng của Kana (có Karen, Rina, Masa còn Yuri á đang ăn với xem phim =)))

- Cả ba đứa kể chị biết, trong thời gian chị không ở cùng mấy đứa đã xảy ra chuyện gì ?

Bla... Bla... Bla...

- Là thế đó chị (Karen)

- Cậu ấy thực mất rồi, tại sao không báo chị biết ? *giọng buồn buồn*

- Là Yuri yêu cầu, cậu ấy đã nói là cậu không muốn mọi người biết, khi nào mọi người du học trở về sẽ tự biết (Rina)

- Em cũng có biết đâu, lúc du học về em mới biết *giọng buồn buồn*

- Vậy nói chị biết vết thương trên người nó từ đâu mà có ?
- Ah, chuyện này, em sẽ kể cho chị, chuyện này ngoài tụi em, Mama em, Prince và Mika ra thì các Pama khác chưa biết mà Yuri cậu ấy vẫn chưa biết là tụi em đã biết nên chị đừng nói với cậu ấy (Karen)
- Được rồi, chị hứa.
- Chuyện là thế này Bla... Bla... Bla (ba người cùng kể
- Thật có chuyện đó sao ? Nó dám *tức giận vô cùng*
- Ấy, ấy chị ơi hạ xuống hạ xuống, cao quá rồi, nếu chị không muốn tụi em chết thì hạ xuống đi
- Mai chị nhập học rồi, chị sẽ cho nó biết thế nào là sống đỡ chêt đỡ
- Thôi chị ơi, em kêu Mama làm cho gia đình nó phá sản rồi, chị cho nó con đường sống đi.
- Thôi chị đi ngủ đây. Mấy đứa về phòng đi.
- Pye pye, chúc ngủ ngon, chị yêu quái... í quên yêu quý (Masa)
- Thằng nhóc kia, nói ai là yêu quái hả, có muốn cái gối này phi vào mặt không, ra
- Thôi em chuồn.

Sáng hôm sau

- Yayyyyyyy, đi lại được rồi, hai hôm nay không đi lại được khó chịu quá đi.
- Rồi, nhóc, đi học thôi.
- Hi...hi... hi... Dạ, rồi.

.....

- Mấy nhóc, chị phải lên phòng hiệu trưởng đây, mấy đứa về lớp trước đi.
- Yes, pp chị yêu quái, hi... hi... hi... Em chuồn trước. Masa nói xong chạy vèo về lớp
- Thằng nhóc kia, muốn ăn đập hả.
- Thôi chị lên nhé, bọn em lên đâ (Rina)
- Uh, chị tự đi được mà.
- Pp chị nha (Karen)

Tại phòng hiệu trưởng.

- Chào tiểu thư.
  - Chào thầy, sau này thầy cứ gọi em như bình thường đi.
  - Vâng
  - Không dài dòng nữa, em học lớp nào ?
  - 12A
  - Được rồi chào thầy
- Trước cửa lớp 12A
- Em là học sinh mới à ?
  - Vâng ạ
  - Được rồi em đứng ở đây, khi nào cô gọi thì em vào
  - Vâng ạ

- CẢ LỚP, TRẬT TỰ. Bà cô vào lớp lấy thước kẻ đập xuống bàn. Hôm nay lớp chúng ta sẽ có bạn mới mới du học từ nước ngoài về.

Vừa nghe thấy học sinh mới là cả lớp 12A này lại nhốn nháo, xôn xao bàn tán. “ Là học sinh nữ”, “ Không, là học sinh nam chứ”, “Ai nhỉ”, Bla... bla... bla.

- TRẬT TỰ. Bà cô dùng chiêu sư tử gầm làm cả lớp không ai dám ho he nữa. Vào đi em

“Woa, xinh chưa kìa”, “Là nữ, tớ đã nói mà”, “Xinh thế”, “Bình thường thôi, gì mà mấy ông kêu xinh”, Bla... Bla... Bla.

- CÓ TRẬT TỰ KHÔNG. Bà cô hét lên lần nữa. Em tự giới thiệu đi

- Mình là Vũ Hoàng Hương Thủy, cứ gọi mình là Kana mới được, mình vừa mới du học về, có nhiều điều không biết mong các bạn giúp đỡ. Kana nói xong nở một nụ cười sát trài làm ấy boy ngồi dưới mà ngất lên ngất xuống. Vậy em ngồi đâu thưa cô ?

- Uhm, em, em ngồi cạnh Isa đi.

- Vâng ạ.

- Cô là chị Rina. Kana vừa ngồi vào chỗ thì Isa hỏi.

- Sao anh lại biết ?

- Họ Vũ Hoàng mà, với lại nhìn cô trông giống Rina thôi.

- Anh đừng có hó hê gì điều này ra ngoài đấy, không thì đừng trách.

- Rồi, rồi, làm gì mà cứ dữ như sư tử Hà Tây thế ==))

- Anh... Anh nói ai là sư tử hả ? Lần này nàng Kana nhà mình tức giận rồi, nàng ghét nhất là ai nói nàng chần với cả sư tử đấy ==))

- Cô chứ ai, xinh đẹp nhưng người thì dữ như sư tử í. Isa chọc.

- Anh, anh nhớ đấy, anh sẽ là kẻ thù của tôi. Kana nhìn bằng ánh mắt toé lửa.

- Đúng là sư tử mà.

- Tôi là sư tử còn hơn anh, anh là kẻ đội lốt người, ANH RỒI CHỨA.

- Cô... cô...

- KANA, EM HẾT GÌ THẾ. Còn Isa nữa. Hai em ra ngoài đứng cho tôi

- Dạ. Kana ỉu xiu

Đứng ngoài cửa lớp mà hai anh chị vẫn cãi nhau được chứ, ai chứ, cãi nhau với Kana hả, không ai có cửa thắng đâu ==)) hai anh chị này cãi nhau nhiều với to đến nỗi cô giáo trong lớp cũng phải ra gầm ột trận ==)) Hiro thì mãi không thắng được nên ức lắm :))

Giờ ra chơi

- Mấy đứa chị ở đây này ?

- A, chị. Yuri chạy lon ton tới. Ủa, anh Isa sao anh lại ở đây ?

- TẠI ANH/ CÔ TA THEO CHỊ/ANH ? Đồng thanh tập một

- AI CHO ANH/CÔ NHẠI THEO TÔI ? Đồng thanh tập hai

- LÀ ANH/ CÔ CHỨ ? Đồng thanh tập ba

- HAI NGƯỜI CÓ THÔI ĐI KHÔNG THÌ BẢO ? Masa và Mika (MaMi) đồng thanh

- TẠI ANH/ CÔ TA CHỨ CÓ PHẢI TẠI CHỊ/ ANH ĐÂU ? Đồng thanh tập bốn

- TẠI AI HẢ, ĐỪNG ĐỔ LỖI CHO TÔI ?
- THÔI ĐI. Karen, Rina và Prince đồng thanh
- THÔI THÌ THÔI. Đồng thanh tập năm
- CÓ IM HẾT KHÔNG THÌ BẢO, KHÔNG ĂN THÌ RA CHỖ KHÁC CHO EM ĂN. Yuri này giờ chạy lon ton đi mua đồ ăn, về định kêu mọi người ăn cùng nhưng về thấy mọi người đang cãi nhau nên cô ngồi im ăn một mình. Ai dè, mấy người cãi nhau hăng quá mãi không dừng làm cô tức nên cô mới hét lên. Ngồi xuống ăn đi, cãi nhau hoài. Sau lời nói của Yuri ai nấy cũng ngồi yên không dám ho he thêm một lời.
- Tuyệt. Kou từ đầu đi tới.
- Ah. Kou. Yuri vẫy tay.
- Ăn xong chưa, tớ đưa cậu tới một nơi (bây giờ Yuri với Kou thay đổi cách xưng hô nha ^ ^)
- Rồi, đợi tớ lát. Nói xong Yuri quay sang mọi người đang ăn rồi nói. Mọi người ăn đi nhé, tớ đi trước *cười tươi* Nói xong Yuri đi với Kou làm tìm ai nhói đau (ai nhỉ, Hiro chứ ai *cười cười*)

Lát sau

- Đã đến chưa, tớ mở mắt được chưa vậy ?
- Đợi tí, sắp đến rồi. Mở mắt ra đi
- Oa, đẹp quá *cười tí mắt*. A, thỏ con kìa. Yuri nói rồi chạy lon ton tới đám thỏ. Đáng yêu quá đi.
- Cậu thích không ?
- Thích lắm *cười tí mắt* có nơi đẹp thế này ư ? Còn có thỏ con nữa, đáng yêu lắm
- *phì cười*
- Vết thương cậu khỏi chưa ?
- Khỏi rồi mà, cậu nhìn xem. Yuri nói mà tay vẫn đang vuốt ve một con thỏ con
- Mà cậu biết gì chưa, nhà Sumii phá sản rồi đấy.
- Phá sản ? Yuri trầm nghĩ “Chắc lại là Karen rồi”
- Uhm. Mà thôi, cậu nhắm mắt đi tớ đưa cậu tới chỗ này
- Được rồi
- .....
- Cậu mở mắt ra xem đi.
- Oa xích đu. Yuri tíu tít chạy tới chỗ xích đu rồi ngồi. Thực đẹp nha.
- Cậu ngồi xuống đi, tớ đẩy cho.
- Thật ư ? Cảm ơn nha. Yuri ngồi trên xích đu mà tay vẫn ôm chú thỏ con
- Cậu ngồi xuống đi. Bây giờ thì trên tay với chân Yuri có 5 con thỏ lặn (cả đám đó =)))
- Uh.
- Ah, lần trước cậu giúp tớ nhiều lắm, cũng nên trả ơn chứ nhỉ, cậu muốn gì không ? *mỉm cười*
- Vậy thì chủ nhật cậu đi chơi với tớ đi.
- Uhm. Đi đâu ?
- Theo cậu ?
- Tớ muốn tới sở thú, được không ? *mắt long lanh*

- Được rồi, được rồi
- Yeah.

12. Chương 12

Lúc này tại trường: Shun với Karen

- Nè sao cô heo vậy ? (Shun)
- ANH NÓI AI HEO HẢ ? Karen quát
- Cô chứ ai đã heo còn chăn.
- TÔI MÀ HEO THÌ ANH LÀ TINH TINH, RÕ CHƯA ĐỒ ĐÁNG GHÉT, HƠN NỮA TÔI MÀ CHĂN THÌ ANH LÀ CHĂN TINH. Karen vặn to heeta volume lên
- Cô... Cô...
- Cô gì, cô giỏi quá hả con, không cần khen đâu, cô biết mà.
- Cô... cô được lắm
- Cô được từ lâu rồi, bây giờ con mới biết à. Tính cãi nhau với cô hả không có cửa đâu con.
- Cô đợi đấy
- Cô luôn sẵn sàng, cô vẫn đợi con đấy chứ

Yuu và Rina

- Đây cô làm gì mà cứ ngồi im như pho tượng thế ?
- Kệ tôi, tôi thích thế
- Tẻ nhạt
- Liên quan tới anh sao
- Không nhưng cô cứ ngồi như người máy
- Thì sao ?
- Nhưng cô trông giống như con mèo đang ngồi im... nghe lời chủ í Ha...ha...ha... =)))
- ANH... ANH DÁM NÓI TÔI LÀ MÈO CON. Rina hét
- Tôi đâu dám
- ANH... ANH, TÔI MÀ LÀ MÈO CON THÌ ANH LÀ CON CHÓ CON. Sau lời nói của Rina thì mọi người nằm ra cười lăn lộn =))) Chó... chó con.
- Chó con ? AH. RINA CÔ CHẾT VỚI TÔI. Yuu vừa nói xong thì Rina đã đi từ đời nào rồi
- Chị đi rồi, anh ơi (Mika)

Isa với Kana

- Nè sao cô cứ nhìn tôi chăm chăm thế ?
- Ai nhìn anh. Kana sùng sộ (Thực chất là Kana đang lườm và nhìn bằng ánh mắt toé lửa thì đúng hơn ^ ^)
- Không phải chị nhìn đâu anh ơi mà là lườm đó (Masa)
- Thế sao ?
- ANH ĐỢI ĐẤY, MỖI THỪ HÔM NAY TÔI KHÔNG QUÊN ĐAU (2 người này lớn rồi mà như trẻ con í, cãi nhau hoài ^ ^)

- Tôi có thù với cô sao ? Isa thờ ơ hỏi

- CỐ ĐẤY. Kana hét xong bỏ đi.

Masa với Mika

- Ah, vk ăn đi.

- Đây ck cũng ăn đi.

- Ck tks nha

- Nè, ck, ck xem kia, ai cũng cãi nhau như con nít í

- Uh, vk nói đúng, ai cũng như trẻ con í.

- Hi... hi... hi...

Lát sau Yuri về trường

- Karen, là cậu phải không ?

- Yuri cậu nói gì cơ

- Là cậu làm cho gia đình Sumii phá sản phải không ?

- Cậu biết rồi à, nó đáng bị thế.

- Thôi được rồi, cậu tha cho cậu ấy đi.

- Yuri, tớ hiểu cậu nhưng cậu hãy nhân từ tùy từng lúc đi

- Được rồi, nhưng cậu tha cho cậu ta lần này đi, nếu còn có lần sau tớ có cách giải quyết

- Rồi, tớ sẽ tha cho cậu ta, nể mặt cậu. Vừa nói xong, Karen lấy điện thoại ra gọi. Alo, Mama à, Mama có thể tha cho gia đình nhà họ Phùng không, trừng phạt cậu ta thế đủ rồi... Vâng con biết rồi.

- Được rồi, ngày mai gia đình bọn họ sẽ có lại cổ phần, còn bây giờ vào lớp đi.

Buổi tối

- Kim Anh, Băng Anh, Băng Tuyết, Hương Thủy các con ngồi xuống Pama có chuyện muốn nói. Mama 1

- Chuyện gì ạ ?(Kana)

- Đầu tuần sau, pama sẽ chuyển đến ở ngôi nhà khác không ở biệt thự này nữa. Mama 2

- Sao vậy Pama. Yuri mè nheo

- Quên, mà pama đã nói hết đâu, đầu tuần sau pama sẽ chuyển đi, quản gia và người hầu vẫn sẽ ở lại biệt thự nhưng đến đầu tuần kia họ sẽ chuyển sang chỗ pama và các con từ hôm đó phải sống tự lập.

- CÁI GÌ CỐ Ạ ? 4 người đồng thanh tập 1

- Tức... tức là BỌN CON PHẢI KIẾM TIỀN Í Ạ. Đồng thanh tập 2

- Uh. Mama 3

- KHÔNG CHỊU ĐẤU. Đồng thanh tập 3

- Nếu không chịu thì pama thu luôn 4 cái Audi và 4 cái xe máy nhé.

- Híc... Thôi ạ, nếu thật chắc bọn con chết quá T.T (Kana)

- Bắt đầu từ ngày mai đi kiếm việc đi mấy cô nương nhá (Papa 1)

- Híc vâng (Rina) Karen, chuyện kiếm việc giao cho cậu, được thì kiếm việc 4 người làm chung được í.

- Rồi, OK, híc

- Còn con thể nào Masa, con sang ở với các bác, ra ở riêng hay ở lại đây, nếu con ở lại đây thì con cũng phải tự lập đấy. Sao ?
- Dạ con ở đây. “Ồ đây phá mấy bà chứ, ke... ke...”
- Thôi rồi, mấy đứa lên ngủ đi, chuẩn bị tinh thần đi. Mama 3
- “Híc, chết chắc rồi” 4 nàng có cùng suy nghĩ.

13. Chương 13

Sáng hôm sau, cả trường lại nhốn nháo bàn tán, gia đình Sumii không bị phá sản nữa, lại được khôi phục như trước. Hôm nay, Princess đi học bằng xe đạp, còn Kana đi bằng xe ô tô, 4 nàng này mà đi chung dễ lộ ^ ^, còn Masa hả anh chàng nàng đi trước đón Mika rồi ^ ^. Yuri vào trường nghe thấy lời đồn bất giác mỉm cười, cô không hề muốn ai bị tổn thương hay đau khổ vì cô cả. Cả 3 đang đi vào trường bất giác Sumii xuất hiện:

- Sao ? Lại là cô à. Karen cười khinh bỉ.
- Chẳng lẽ lần trước lời cảnh cáo đấy vẫn chưa đủ với mày sao ?
- Cảnh cáo ư ? Lời đấy phải để bọn tôi nói mới đúng, nhận tiện vì cô nói thể nên tôi nói luôn, một lần nữa và cũng là lần cuối cùng tôi cảnh cáo cô, đừng có đụng vào bọn tôi không thì cô không được yên đâu. Đi thôi các cậu. Nói xong Rina kéo 2 người kia đi để lại Sumii ở đấy với khuôn mặt tức tối.
- Mày... mày đợi đấy. Hôm nay tao sẽ ày biết thể nào là địa ngục và hồi hận.

Trong lớp 11A

- Này heo, cô đến rồi à ? (Shun)
- .....
- Nè heo sao cô không trả lời, không nghe thấy hả ?
- Tui không phải heo mắc mớ sao tui phải trả lời anh.
- Tại cô giống heo mà nên tui gọi thế, hay gọi cô là chần nhé *cười gian*
- Này, tỉnh tỉnh, tai anh bị điếc hả HAY NÓI MÃI KHÔNG HIỂU TIẾNG NGƯỜI. Karen gào lên
- Này, heo con cô kêu ai là tỉnh tỉnh
- Anh chứ ai, ai biểu anh kêu tui heo con với lại tui nói anh có hiểu tiếng người đâu *trùng mắt*
- Cô... cô được lắm. Cô cẩn thận đấy
- Cô cẩn thận lâu rồi còn, cô vẫn đang chờ con đây này Ha... ha... ha =>) Karen cười đắc thắng
- .....
- Hey, mèo con sao hôm nay cô im lặng thế ?
- Không liên quan đến anh. Rina lạnh lùng nói
- Mèo con, mấy hôm nay cô cứ làm sao thế ?
- Chả sao cả, mà đừng có gọi tôi là mèo con
- Tôi thích thế mà Hi... hi... :D
- Kệ anh.
- .....
- Nè, anh sao vậy ? (Yuri)

- Hả, tôi... tôi không sao ?
- Thế sao trông anh cứ thần thờ thế. Yuri lấy tay sờ trán Hiro còn tay kia sờ trán mình. Quái, có sốt đâu nhỉ ?
- Tôi... tôi không sao. Hiro gạt tay Yuri ra, mặt hơi đỏ nhưng trong lòng mừng thầm vì cô lo cho anh.

.....

- Nè, ck ơi, ck thấy 6 người kia sao (Mika)
  - Uh, ck thấy 6 người đó có điểm nghi nghi đó.
  - Ck cũng nghĩ vậy sao.
  - Đúng vậy
  - CHẮC CHẮN LÀ CÓ VẤN ĐỀ. Đồng thanh
- Lúc này tại lớp 12A
- Nè, sao anh cứ thích chọc tôi thế hả ?
  - Đâu có, ai mà dám chọc cô chắc chết lâu rồi, cô vừa chần vừa SU TỬ HÀ TÂY ==)) ai mà dám đụng
  - ANH... ANH NÓI CÁI GÌ CỜ ? NHẮC LẠI XEM NÀO.
  - Ờ, thì tui nói cô là sư tử Hà Tây thui mà
  - ANH CẢN THẬN ĐẤY TÔI CẤM ANH KHÔNG BAO GIỜ ĐƯỢC NÓI TUI LÀ SU TỬ KHÔNG ANH SẼ BIẾT THẾ NÀO LÀ SU TỬ ĐẤY RỒ CHƯA *hét lớn và vắn to hết volume*
  - Rồi rồi tôi biết rồi. Isa yếu thế nên không dám hó hé gì thêm

Giờ ra chơi

Princess chạy ra sau trường để lại Prince, MaMi và NaSa (Kana và Isa) ở trong canteen ngơ ngác. Người hẹn Princess ra trường chính là Sumii, đến điểm hẹn nhưng không thấy ai bất chợt cả ba người bị chụp khăn rồi ngất đi.

Một lát sau

- Tỉnh lại rồi à. Sumii nói.
- Ba người đang dần dần tỉnh lại nhưng khi nghe thấy tiếng nói quen thuộc thì Karen với Rina thực sự tỉnh
- Lại là cô à ? Có vẻ như cô cũng không hiểu tiếng người nhỉ. Rina cười khinh bỉ
  - Mày... mày... dù sao thì mày cũng sắp chết rồi.
  - Chết ư ? Chưa biết ai đâu. Karen cũng nhếch mép cười

Lúc này tại lớp học

Vì thấy giờ vào lớp đã qua lâu rồi mà Princess vẫn chưa về nên Prince và MaMi mới chạy đi tìm, tìm mãi không thấy cả 5 người mới chạy lên lớp 12A gọi Nasa:

- Cả ba người họ mất tích rồi không thấy đây nữa ? (Hiro)
- Sao cơ ? Mất tích là sao, mau kể cho chị.
- Bọn em cũng không biết nhưng đã qua giờ vào lớp đã lâu rồi mà ba chị ấy vẫn chưa vào lớp (Masa)
- Nếu có chuyện gì xảy ra thì... nhưng Karen và Rina rất giỏi võ ngoại trừ Yuri hiện tại đang mất trí nhớ (Isa)
- Nếu vậy... nếu vậy... chẳng lẽ là... (Shun)
- SUMII. Cả 7 người đồng thanh

Vừa nói xong cả 7 chạy tới lớp 11B xin gặp Kou

- Kou, Sumii có trong lớp không ?

- Không, chẳng hiểu cô ta chạy đi đâu từ giờ ra chơi rồi. Sao có chuyện gì vậy ?

- Princess mất tích rồi (Yuu)

- Sao cơ ?

Lúc đang hỗn loạn không biết phải làm sao thì họ nghe thấy tiếng của một vài người nữ nói:

- Không biết lần này Princess sao nữa ? Nữ sinh 1

- Uh, lần này Sumii còn cho thêm nhiều người hơn lần trước cơ. Nữ sinh 2

Bla... bla...

- Các cô, các cô nói Sumii đang ở đâu, Princess đang ở đâu ? Mika nghe thấy thế liền chạy ra hỏi.

- Ah... ah mình nghe nói là Sumii dẫn người đến nhà kho.

- Cảm ơn. Mika nói xong cùng 7 người kia chạy tới nhà kho.

Lúc này tại nhà kho

- Sắp chết mà còn già mồm ư ? Tụi bay lên.

Khoảng 40 đứa con và 20 đứa con trai xông lên, còn bên cạnh Sumii có khoảng 5 đứa con trai. Karen và Rina đã kịp đứng dậy, mặc dù tay bị trói, hai cô chỉ né và dùng chân đá được thôi. Còn Yuri cô cảm thấy rất sợ, cô chỉ ngồi im một chỗ, cô lại thấy cảnh này rất quen thuộc, quen lắm, cô cảm giác đã mất một thứ quan trọng từ lâu rồi nhưng cô lại quên mất. Trong lúc KaRi đang đánh nhau, Sumii nói với lũ con trai đang đứng bên cạnh mình:

- Cô ta là của tụi bây đấy, muốn làm gì thì làm

- Cảm ơn chị hai. Một đứa nói. Cả lũ con trai càng ngày càng tiến gần về phía cô với ánh mắt thèm thuồng và đầy dục vọng.

- Không, không. Cô cảm thấy sợ lắm ngay lúc này cô lại nghĩ tới Hiro

- Nào cô em ngoan ngoan nào. Một đứa con trai nhảy vào cô rồi cởi từng chiếc cúc áo của cô ra ...

- Không, không, cứu tớ KAREN, RINA. Yuri nước mắt giàn dụa

KaRi nghe thấy tiếng Yuri gọi mình thì quay ra nhưng Rina không để ý đã bị một đứa đánh trúng chân ngã xuống rồi những đứa khác bên cạnh tiếp tục đánh cô ngất đi. Karen cũng đang yếu thế, lúc cô sắp khụy xuống thì cửa nhà kho bị đập ra:

- Ai... ai đó ? Sumii hơi hốt hoảng.

- KAREN, RINA, YURI. 8 người kia đồng thanh hét lên

Khi thấy cảnh bên trong nhà kho cả 8 người đều nhảy vào với đôi mắt rực lửa. Shun đã nhảy vào đánh những đứa đang đánh Karen đến gục hết rồi ôm cô vào lòng, thấy anh cứu mình, cô thì thào:

- Anh... anh đến rồi à ? Cô nói xong rồi cũng ngất đi

- Tôi, tôi đến rồi đây, cô mở mắt ra đi. KAREN

Yuu thấy Rina đang nằm ngất dưới sàn mà vẫn bị đánh, mắt anh rực lửa nhảy vào với ý nghĩ chỉ muốn giết hết cả lũ đó. Sau khi hạ hết, anh mới đến ôm Rina vào lòng rồi hét lên "Rina, Rina" Hiro thì sao nhỉ, Hiro vừa vào thấy cả một lũ con trai đang đùa thì đang cởi áo cô rồi có một đứa sắp hôn cô thì anh liền nhảy vào đánh cả lũ (may thế chị này vẫn giữ được nụ hôn đầu *phù*) với đôi mắt đầy lửa và cũng có ý nghĩ muốn giết hết bọn họ. Sau khi xử xong lũ kia, anh mới lấy áo khoác vào người cô và ôm cô vào lòng. Yuri vẫn rất sợ, nước mắt cứ chảy, thều thào rồi ngất đi:

- Anh... anh cứu tôi... ?

- YURI... YURI... TỈNH LẠI.

5 người kia vừa đến đã nhảy vào đánh nhau. Trước khi đi Masa chỉ bỏ lại một câu

- Cô về mà hỏi ba cô tập đoàn Trần Nguyễn và con gái của họ là ai ?

Nói đến đây Sumii sững người ngồi bệt xuống đất, mặc dù cô không quản chuyện công ty nhưng về tập đoàn Trần Nguyễn thì cô biết, bây giờ cô đã biết tại sao công ty ba mình bị phá sản rồi

Lúc này tại bệnh viện

- Bác sĩ, em gái tôi có sao không (Kana)

- Ba vị tiểu thư hầu hết là do mất sức, tiểu thư Băng Anh bị thương nhẹ còn tiểu thư Tuyết đa phần do hoảng sợ. Đến tối các tiểu thư sẽ tỉnh thôi, các vị cũng có thể đưa các tiểu thư về nhà chăm sóc cũng được.

- Rồi, cảm ơn (Kana)

Shun đang ngồi bên giường Karen nắm tay cô, bên cạnh có Mika đang đứng. Yuu và Hiro cũng vậy, Kana đang đứng bên giường Rina còn Isa thì an ủi cô. 2 người kia cũng đang đứng bên cạnh giường Yuri. Kou ước rằng chỗ mình đang ngồi là chỗ của Hiro. Anh đã thích cô bởi cái vẻ hồn nhiên và nhí nhảnh của cô. Đến tối, ba người dần tỉnh lại.

- Karen/ Rina/ Yuri cô tỉnh rồi à ? (Shun/ Yuu/ Hiro)

- Tôi đang ở đâu vậy ? (Karen)

- Đây là đâu ? (Rina)

- Tôi... tôi... nơi này là đâu vậy ? (Yuri)

- Chị tỉnh lại rồi à, tốt quá. Chị đang ở bệnh viện. Mika cầm tay Karen nói

- Em đang ở bệnh viện, nằm xuống đi em cần nghỉ ngơi (Kana) Kana nói rồi đẩy Rina nằm xuống

- Đây là bệnh viện, tốt quá rồi chị đã tỉnh lại. Masa nói rồi ôm Yuri

- Bệnh... bệnh viện ư ? Yuri nói rồi nhớ lại những gì đã xảy ra hồi trưa. Không... không... Chị sợ lắm. Chị sợ. Yuri nói sợ hãi rồi ôm chặt Masa

- Không sao nữa rồi, chị nhắm mắt lại ngủ đi. Hết rồi, mọi chuyện qua rồi. Masa an ủi

- Thật chứ ? Em sẽ bảo vệ chị mà đúng không. Yuri nói mà vẫn ôm Masa

- Thật em sẽ bảo vệ chị mà. Bây giờ thì chị hãy nhắm mắt lại ngủ đi. Masa đẩy Yuri nằm xuống giường.

- Không... sao. Yuri nói rồi nhắm mắt lại ngủ mà trên khoé mắt vẫn còn nước mắt vương lại. mai

.....

- Uhm chị Kana này sáng mai bọn em muốn về nhà mà chị đừng có cho Pama biết chuyện này nhé.

- Rồi chị sẽ sắp xếp

.....

- Cảm ơn anh đã cứu tôi nha (Karen)

- Không có gì.

- Nhưng nè thù với anh tôi chưa quên đâu đấy.

- Nè, cô gì mà thù dai thế

- Tôi là thế có sao không.

.....

- Nè, cô không giống Karen chút nào cả (Yuu)
 - Giống gì ?
 - Thế cô không định cảm ơn à ?
 - Là anh cứu tôi ?
 - Thế là ma chắc.
 - Vậy... vậy thì cảm... cảm ơn anh. Rina nói xong trùm chăn lên đầu ngủ
 Sáng hôm sau (Thứ bảy)

- Oa, chán quá đi em muốn về nhà (Karen)
 - Rồi, rồi cậu chờ đi quán gia đang làm thủ tục (Rina)
 - Nè, hôm nay bọn tôi ra viện tới nhà bọn tôi mở tiệc đi (Karen)
 - Tất nhiên rồi chị Karen, hi... hi... hi... (Mika)

- Ấy quên chưa nói là chúng ta phải tự NẤU ĂN. Rina cười phá lên
 - HẢAAAAAAAAAAAA ? Máy cái mồm cùng há hốc

Rồi mười mấy ánh mắt đổ dồn về phía Yuri

- Sao mọi người nhìn mình chằm chằm vậy ? Yuri ngây thơ hỏi

- VÌ CẬU/CÔ/EM/CHỊ BIẾT NẤU ĂN CHỨ SAO ?

- Thì sao ?

- Nên... Yuri à... CẬU NẤU ĂN NHÉ ?

- À, chuyện mở tiệc í hả ? Vậy thì ăn lẩu nhé ? *cười tươi rói*

- Vậy thì CẬU/CÔ/EM/CHỊ NẤU NHÉ ?

- Được rồi, nhưng mọi người cũng phải làm việc đấy nhé *cười gian*

- “Lần này tiêu rồi” Tất cả mọi người đều chung suy nghĩ.

- Ah, Kou à, cậu cũng sang nhà tớ đi *cười tươi*

- Được sao ?

- Tất nhiên rồi

- Uhm

- Còn bây giờ tất cả mọi người siêu thị thẳng tiến.

Tại siêu thị, tất cả mọi người đang bàn tán xôn xao về một nhóm 11 người toàn hot girl và hot boy không à. Yuri cẩn thận chọn đồ ăn cùng với Hiro và Kou; Karen, Rina, Mika và Kana thì toàn nhặt đồ ăn vặt không à, gấp gáp cũng vút vào giỏ chỉ tội ấy chàng nhà ta (Shun, Yuu, Masa và Isa) đi theo đằng sau. Về nhà, Yuri bắt đầu phân công công việc

- Shun và Karen rửa rồi nhặt rau, không được làm nát. Yuu, Rina rửa thịt rồi thái đi. Mika, Masa ra cắt đậu phụ đi, nhẹ nhàng không nát đậu. Chị Kana và anh Isa gọt hoa quả đi rồi cất tủ lạnh. Còn hai người kia vào làm cá với tớ. Còn lại tớ làm cho. Sau lời nói của Yuri thì tất cả mọi người đều há hốc mồm, ngoại trừ Rina, khoản này cô có biết một chút nhưng khoản cô giỏi nhất vẫn là dọn dẹp nhà cửa ^^

- SAO TÔI/ ANH/ TỚ/ CHỊ PHẢI LÀM CHUNG VỚI CÔ TA/ CẬU TA. Shun, Isa, Karen và Kana đồng thanh tập 1

- Thì tại mấy người là oan gia mà *cười tươi*

- THÌ SAO ? Đồng thanh tập 2

- Mọi người hay nói là oan gia phải làm cùng nhau mà. Yuri cười tươi mà đâu biết có 4 đôi mắt đang đầy sát khí nhìn cô.

- “Híc, Yuri cậu chết với tớ”,” Nhóc, em chết với chị”. Karen và Kana cũng nghĩ

- Nè chị Tuyết sao chị bảo bị nấu ăn mà. Masa than vãn

- Uh chị có hứa nấu, nhưng chị không hứa là chuẩn bị hết *tươi rói*

- Nè, Yuri tớ là bạn thân cậu mà thương tớ đi. Karen năn nỉ

- Vậy bây giờ mọi người làm không hay chốc nữa muốn nhịn ăn. Yuri cười tươi nhưng người toả ra đầy sát khí.

Sau lời nói đó tất cả mọi người đều chuồn nhanh vào nhà bếp làm việc của mình còn Yuri thì lôi 2 người kia vào làm cá. Lát sau, bỗng Yuu kêu lên:

- Á...

- Trời ạ, anh bị đứt tay rồi, anh chưa bao giờ thái thịt à ? Rina kéo Yuu đi rửa vết thương

- Tất nhiên, thiếu gia như tôi có bao giờ phải làm việc này đâu.

- Haizzzzzzzz..... Anh đợi tôi tí. Nói xong Rina chạy đi đâu rồi lát sau trở lại với hộp thuốc cá nhân. Nào đưa tay đây cho tôi. Nói rồi Rina lấy băng cá nhân dán vào vết thương cho Hiro. Được rồi đấy

- Cảm ơn cô. Trong lòng anh thấy vui vui khi cô quan tâm anh

- Không có gì. Thôi để đây tôi làm nốt cho.

- Tôi làm được mà.

- Tùy anh

“Ting Tong” bỗng tiếng chuông reo lên.

- Để tôi ra xem. Quản gia Lee đi ra rồi quay lại. Có một cô gái muốn gặp các tiểu thư.

- Bọn tôi ư ? Karen hỏi

- Để tớ ra xem. Yuri toan định đi ra thì bị Karen cản lại

- Để bọn tớ với chị Kana ra, cậu trong này đi. Nói rồi cả ba đi ra cửa.

.....

- Lại là cô à, có việc gì không (Karen) Ra là Sumii

- Tôi... tôi... đến, tôi muốn xin lỗi việc hôm nọ.

- Xin lỗi ư. Cô đối xử với bọn nó thế nào, bao lần rồi mà bây giờ cô muốn xin lỗi (Kana)

- Cô về đi. Rina nói xong rồi cùng 2 người kia vào trong, trước khi vào cả ba người đều nghe thấy lời Sumii nó

- Tôi... tôi sẽ đứng đây khi nào các cô chấp nhận.

.....

- Ai vậy, có chuyện gì thế ? Yuri hỏi.

- Không có chuyện gì đâu làm tiếp đi. Rina nói

“Ầm Ầm, Rào Rào” Trời bỗng đổ mưa

- Híc, trời mưa rồi à. Yuri than vãn. Mà thôi xong việc rồi các cậu ra kia xem phim đi, tớ làm nốt à tớ mới mua đĩa mới đấy, hình như tớ để ở ghế salong thì phải

- YEAH. THOÁT NẠN. Mấy người kia hét lên sung sướng
  - Thôi, để tôi làm với cô (Hiro)
  - Để tớ làm với cậu (Kou)
  - Thôi, hai người cứ ra ngoài với mọi người đi *cười tươi* Nói rồi đẩy hai người kia ra
- Lát sau
- Yeah, xong việc rồi. Yuri chạy lon ton ra phòng khách.
  - ÁAAAAAAAAAAAA. Tiếng hét Karen đó, thấy Yuri cô liền hét lên lần nữa. YURI, SAO CẬU LẠI MUA PHIM MA.
  - Thì tớ thích thể mà *cười tươi*
  - Nhưng mà cậu cũng sợ mà (Karen)
  - Thì mua cho các cậu mà *cười nhăn nhăn*
  - Cậu... cậu dám.
  - Hi... hi... *lè lưỡi* Yuri ngồi xuống ghế rồi bỗng nghe thấy Rina lẩm bẩm
  - “Chẳng lẽ cô ta còn ở ngoài”
  - Nè cậu lẩm bẩm gì vậy
  - Không... Không có gì.
  - Á... thôi chết rồi
  - Sao thế ? Rina hỏi
  - Ngoài trời đang mưa mà Bunny, Nana, Buly, Sulli và Lala vẫn đang ngoài kia. Híc, chết rồi
  - Thế năm người đẩy là ai (Kana)
  - Không phải là người đầu mà là 5 con thỏ của em đấy. Yuri nói xong liền cầm ô và cái giỏ là chuồng của 5 con thỏ chạy ra ngoài
  - Đợi đã, Yuri không được. Karen nói xong cũng chạy ra theo, thấy vậy Rina, Kana và Mika cũng chạy ra theo.
  - Mấy người đẩy sao vậy nhỉ ? Shun
  - Ai biết ? Masa

14. Chương 14

Lúc này ngoài sân

- Bunny, Nana, Buly, Sulli và Lala mấy em ở đâu ? Đang tìm thỏ thì cô bỗng thấy Sumii người đang ướt sũng đứng ngoài cổng. Nè, sao cô ở đây vậy ?
- Tôi... tôi muốn xin lỗi chuyện hôm trước.
- Cô không mang ô à, người cô ướt hết rồi nè. Yuri mỉm cười rồi che cho cô
- Cô... cô sẽ không hại gia đình tôi chứ ? Sumii hơi sợ hãi hỏi
- Không có đâu. Mà nè cô cầm lấy ô đi, đứng đây đợi tôi. Yuri đưa ô cho Sumii rồi chạy đi
- Nè. Sumii gọi
- Các em đây rồi, chắc lạnh lắm rồi phải không. 5’ sau Yuri quay lại vừa đi vừa nói. Cô chờ lâu không

Sumii lắc đầu rồi nói:

- Sao cô lại đưa dù cho tôi, cô ướt hết rồi kìa. Sumii hơi ái ngại hỏi
- Tôi không sao mà.
- Mà nè cô đang cầm gì trên tay vậy ? Sumii hỏi mà thấy xấu hổ vì những việc trước đây mình làm, cô thấy cô gái này thực sự rất tốt và đáng yêu
- Thở đó. Dễ thương không ? *cười tươi*

Sumii chỉ gật đầu

- Cô ướt hết rồi, tôi đưa cô đi thay đồ

Đúng lúc đó, 5 người kia chạy tới:

- Yuri cậu làm gì mà ướt sũng hết thế
- Tổ không sao mà. Mà các cậu cầm hộ mình rồi kêu quần gia lau khô người bọn nó đi cho tơi. Yuri cười rồi lôi Sumii đi.

Lúc vào nhà thấy Yuri ướt sũng lại còn dắt theo Sumii người cung đang ướt sũng vào nhà nên mọi người hỏi:

- Nè, cô cầm ô rồi làm gì mà người ướt sũng thế kia ? Mà Sumii sao lại ở đây ? Shun hỏi
- Chị làm gì mà cả người ướt thế kia (Masa)
- Cô không sao chứ ? (Yuu)
- Không sao mà, nhưng 30' sau tôi xuống là bát đĩa, nguyên liệu và nồi phải chuẩn bị đầy đủ đấy không thì mấy người nghỉ ăn. Yuri nói rồi lườm 5 người kia lạnh sống lưng

Yuri kéo Sumii lên phòng, tìm một bộ đồ cho cô rồi Sumii rồi nói

- Nè, cô thay đi. Yuri đưa một bộ đồ cho Sumii
- Sao cô tốt với tôi vậy ? Summi hỏi
- Chả sao cả.
- Nhưng mà lần trước tôi... Summi ấp úng
- Không phải cô đã xin lỗi rồi sao *cười tươi*
- Tôi... tôi muốn làm bạn với các cậu
- Được thôi. Thôi cậu vào tắm rồi thay quần áo đi, tôi sang phòng Karen, 25' sau tôi quay lại. Yuri nói rồi chạy đi.

25' sau

- Xong rồi à. Yuri mở cửa ra thấy Sumii đang lau khô tóc.
- Thế thì xuống ăn với bọn tôi đi. Yuri toan kéo tay Sumii nhưng cô nói
- Nhưng... nhưng mà...
- Không sao mà đi thôi. Như hiểu í cô Yuri liền nói rồi kéo cô xuống nhà

.....

- Nè xong chưa ?
- Xong rồi. Bình thường cô dễ thương lắm mà sao bây giờ chần thề ? (Shun)
- Dám nói tôi chần. Yuri liếc xéo
- Không... không dám

- Nhưng mà nè tôi muốn hỏi sao Sumii ở đây vậy ? Thấy Yuu hỏi mọi người mới trở lại vấn đề mà từ này đang thắc mắc
- Tôi... tôi đến để xin lỗi chuyện lần trước.
- Sumii vừa nói xong Yuri liền liếc xéo làm mọi người toát mồ hôi.
- Những chuyện mà cô đã làm thật ra bọn tôi vẫn còn rất giận nhưng chị Tuyết đã chấp nhận rồi nên tôi cũng chấp nhận (Masa)
- Tôi cũng vậy. (Shun)
- Mee, too (Yuu)
- Chấp nhận. Mika vui vẻ nói
- OK (Kou)
- Theo số đông (Hiro)
- Cô đã đứng dưới mưa gần nửa tiếng mà, tha lỗi cho cô đó (Rina)
- Như Rina (Karen)
- Tốt thôi (Kana)
- Cảm... cảm ơn mọi người. Sumii vui mừng nói
- Thôi vào ăn đi, đói rồi. Yuri kéo tay Sumii. À mà quên, Bunny, Nana, Bully, Sulli và Lala đâu rồi. Như nhớ cái gì đó Yuri chợt khựng lại
- Quần gia Lee (Kana)
- Quần gia Lee, thỏ của cháu đâu.
- Đây, Bunny, Nana, Bully, Sulli và Lala đã được lau khô hết rồi. Mà phân biệt như thế nào ?
- Cháu sẽ nói với bác sau, bác cho bọn nó ăn dùm cháu nhé còn bây giờ cháu đi ăn đây hi... hi... hi... Nói xong kéo Sumii vào phòng ăn.
- Thôi ăn đi (Mika)
- ÁAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA. Mấy anh làm gì với cái nồi lẩu thế này. Sao lại cho nước lã vào nồi, còn cho nguyên cả 1 lọ xốt, nửa gói mì chính và nửa gói bột canh và nửa gói đường vào thế này HAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ? MẤY ANH MUỐN CHẾT À ? (Lúc này thì Yuri chần dừ ha ^^)
- Thì bọn tôi có biết làm đâu ? Ai bảo cô bảo tui làm còn kêu gì nữa ? Yuu nói với vẻ vô tội.
- THẾ RINA Ở ĐÂY LÀM GÌ ? CẬU ẤY TÀNG HÌNH HẢ ?
- Ủa, thế cô ấy biết làm hả ?
- THẾ AI KÊU CÁC ANH LÀ TÔI KHÔNG BIẾT LÀM ? Rina hét
- Thì... thì TUI TUI NGHĨ THẾ ?
- CÁC ANH... CÁC ANH... ? Lần này Rina máu dồn lên não thật sự rồi
- IM HẾT. BÂY GIỜ MỌI NGƯỜI RA PHÒNG KHÁCH NGỒI CHỜ 15' CÒN NĂM NGƯỜI LÁT ĂN XONG RỬA BÁT CHO TÔI.
- HAAAAAAAAAAAAA ? 5 người há hốc mồm
- CÒN HẢ HAY MUỐN NGHỈ ĂN LUÔNNNNNNNNNN ? (Tội nghiệp mí chàng) MÀ MASA SAO EM KHÔNG GỌI RINA
- Thì... thì tại mấy anh muốn trả thù đó mà.

- TRẢ THÙ ? Karen và Kana đồng thanh.
- Đã vậy tui này ấy anh biết thế nào là trả thù. Karen cười gian
- Yuri, giao mấy người đó cho bọn chị.
- Rồi tùy chị, còn bây giờ mọi người ra ngoài để tớ làm lại.

15' sau

- Nè mọi người vào ăn được rồi đó.
- YEAH Đói gần chết nè (Mika)

.....

- Roài, ăn xong roài. Bây giờ tui tui tha cho 3 người (chỉ Yuu, Hiro và Masa) coi như mí người bị ép buộc đi còn 2 người này bây giờ vào rửa bát. 20' nữa tui tui vào kiểm tra (Karen)

- “Phù thoát nạn”. Ba người kia đều nghĩ

Một lát sau thì “Rầm rầm xoảng xoảng”, mọi người nghe vậy liền chạy vào thì thấy một bãi chiến trường toàn bộ bát đĩa cốc đều vỡ nằm dưới sàn.

- NÈ, BỘ HAI NGƯỜI MUỐN PHÁ NHÀ TUI ĐÓ HẢ ? Karen hét

- ĐÚNG VẬY, MUỐN PHÁ À ?

- Thì tui tui không biết làm mà, ai biểu hai người kêu bọn tui làm. Shun cãi lí
- Thì tại hai người muốn trả thù mà nên tôi chỉ muốn cho hai người biết thế nào là trả thù thôi sao biết thế nào là trả thù chưa ? (Kana)
- Chưa xong đâu, mấy người dọn chỗ đó đi rồi ra ngoài tui tui ấy người ném tiếp ? (Karen)
- Thôi, ra đi, để tớ dọn với rửa nốt phần còn lại cho. Karen vừa nói xong thì Yuri chen vào
- Nhưng kể cả tha cho 2 người này thì sao cậu phải dọn, gọi người hầu đi (Rina)
- Tớ cho quản gia và người hầu nghỉ hết buổi hôm nay rồi. Thôi để tớ dọn cũng được, các cậu cứ ra ngoài hết đi.
- Cậu đúng là, cẩn thận nhỡ đứt tay đấy mà thôi để tớ dọn cùng cậu
- Tớ nữa, tớ dọn cho hi... hi... hi... (Sumii)
- Thôi tớ không sao mà, các cậu cứ ra ngoài hết đi.
- Tớ là chuyên gia khoản này mà cậu quên sao (Rina)
- Tớ cũng biết làm một chút, để tớ làm cùng cho (Sumii)
- Thôi được rồi, nhưng Karen à riêng cậu cách xa cái bếp 5m khi bọn tớ đang làm nhé (Yuri)
- Nè, việc gì phải chọc tớ vậy. Xí. Karen phòng má lên

.....

- Ăn trái cây đi các cậu (Sumii)
- Tks chị nha (Masa)
- À, mà cậu dọn sang đây ở với bọn tớ đi *cười tươi. Yuri
- Được sao ? Nhưng... nhưng mà...
- Không sao mà, tuần sao pama tớ cũng chuyển đi rồi. Yuri năn nỉ
- Uh, đúng vậy tuần sau dì với mấy bác cũng chuyển đi rồi (Masa)

- Em cứ ở đây đi, không sao đâu (Kana)
  - Cậu cứ coi ở đây chơi với bọn tớ cũng được mà *mỉm cười* (Rina)
  - Được mà (Karen)
  - Thực sự được sao. Sumii xúc động
  - Tất nhiên *cười tươi* (Yuri)
  - Vậy thì tối nay tớ chuyển đến nhé *mỉm cười*
  - YEAH *nhảy căng lên* (Yuri)
  - Ah, các chị à, cho em sang ở với, híc ở nhà mí anh này có mỗi em là con gái bần mún chết à. Mika năn nỉ
  - OK. Được thôi. Karen nháy mắt
  - YEAH, thế là được ở gần chồng rồi. Mika mừng rỡ nhảy tưng tưng
  - Nè, anh chưa đồng ý đâu nhá, sao tự ý quyết định hết thế (Shun)
  - Xí, kệ anh, em ở đâu kệ em.
  - Em...
  - Uhmnnnnnn, vậy thì cho Sumii ở phòng màu vàng đi còn Mika phòng màu cam. OK
  - Tớ ở phòng nào cũng được mà (Sumii)
  - Ủa phòng màu cam ? Là sao hả chị (Mika)
  - À, chưa nói cho em với Sumii biết, tầng bọn chị ở tên là Colors Sweet đấy. Kana nháy mắt
  - Tầng đấy gồm tám phòng: đỏ, vàng, cam, trắng, xanh dương, xanh ngọc bích, tím bạc và hồng. Rina nói
  - Chị ở phòng màu xanh dương, Rina ở phòng xanh ngọc bích, Yuri màu tím bạc, chị Kana màu đỏ, Sumii màu vàng và em màu cam *nháy mắt*
  - Ah, ra là thế.
  - Không những thế trên bàn còn có một lọ hoa hồng trùng với màu phòng, riêng phòng Yuri thì đặc biệt có một lọ hoa Lily và hoa hồng tím (P/s: hoa Lily là sau này Yuri mới kêu quản gia chuẩn bị nhá ^ ^) (Kana)
  - Hoa hồng là loài hoa phải có trong mỗi phòng ở Colors Sweet. Nếu em với Sumii thích hoa gì khác ngoài hoa hồng nữa thì cứ nói với quản gia (Rina)
  - Thôi thế là được rồi *mỉm cười* (Sumii)
  - Uhm, em cũng thế
- Buổi tối
- “King coong” Tiếng chuông reo lên
- Bọn tớ đến rồi đây (Sumii)
  - Chào các chị (Mika)
  - Ah, hai người đến rồi à ? (Yuri)
  - Quản gia dẫn họ lên phòng đi (Kana)
  - Ê, hai người lên phòng rồi sang phòng tớ đi, bọn mình phải bày kế hoạch tác chiến với Prince và 2 người kia (Karen)
  - Rồi, phải trả thù lại họ chứ (^ ^ chắc các bạn chưa biết chuyện gì xảy ra nhỉ, buổi chiều mấy chàng lữ đắc tội với mấy nàng rồi trừ Masa) (Sumii)
  - Mika nè em là em Shun nhưng không được lộ kế hoạch này đâu đấy. Kana ra vẻ rắn đê.

- OK. Mấy chị yên tâm, lâu lâu chọc ảnh chút cũng vui mà. Mà ck em đâu oy.
- Nó ak. Bọn chị đuổi nó ra bar rồi (Karen)
- Híc sao mí chị ác vs ck em quá zợ
- Không lộn xộn thôi lên phòng cất đồ đi.

Lát sau tại phòng Karen

- Làm gì bây giờ. Karen lên tiếng trước
- Các chị nghĩ đi em chịu (Mika)
- Nè, Karen không phải bình thường em có nhiều kế lắm hay sao (Kana)
- Phải đó, bình thường cậu toàn là người nghĩ ra mấy cái kế quỷ quái mà (Rina)
- A, Tớ nghĩ ra rồi (Sumii)
- Là gì vậy (Yuri)
- Các cậu ghé tai vào đây đi, là như thế này này... xì xầm... xò xầm...
- Sumii, em được đấy, bình thường toàn là Karen nghĩ ra m ấy cái kế quỷ quái, vậy mà bây giờ em còn quỷ hơn.
- Em mà lì. Sumii vỗ ngực dương dương tự đắc
- Thôi bây giờ xuống nhà xem phim đi, kế hoạch sẽ được áp dụng bắt đầu từ tuần sau.
- Ah, uh nhắc mới nhớ tớ vừa mới mua một cái đĩa phim mới xong, hot lắm đấy (Yuri)
- Nè nè, chắc không... không phải phim ma chứ. Karen hơi sợ nghi nghi hỏi
- Không. Ha... ha... ha... Lần này sẽ là phim tình cảm, tớ xem mà sao lại mua phim ma được. Ha... ha... ha...

Cả sáu nàng đều chạy xuống phòng khách xem phim, ăn bánh rồi uống nước đến hơn 10h mí nàng này mới ngủ. Một ngày nữa lại trôi qua với những tiếng cười vui vẻ.

15. Chương 15

Sáng hôm sau

- Karen, hôm nay cậu đi tìm việc đi (Rina)
- Uhm. Rồi để tớ đi.
- Tìm được công việc nào cả 4 cùng làm thì càng tốt nha (Kana)
- Lương ít nhất 8 triệu/tháng đó nha (Yuri)
- Rồi rồi.
- Ủa, mà sao mấy cậu đi tìm việc làm chi vậy. Sumii hỏi
- Híc, lệnh của Pama bọn chị. Tuần sau họ chuyển qua nhà khác sống còn tuần sau nữa bọn chị phải đi kiếm việc làm và toàn bộ quản gia với người hầu cũng bị chuyển đi hết trơn lun. Karen than vãn
- May là chỉ có 2 tháng thôi không thì chết mất (Kana)
- Tội nghiệp mí chị, thôi cố gắng lên.
- Bây giờ Karen đi xin việc còn tớ cũng có việc phải đi nên các cậu cứ ở nhà nhé, không thì nếu mà ra ngoài thì vào gara lấy xe của tớ mà đi. Tớ đi taxi, còn chìa khoá thì bảo quản gia. Thế nhé, pp. Yuri vừa nói xong không để mọi người kịp trả lời đã chạy biến đi.
- Chạy gì mà nhanh dữ zậy.

- Tớ đi dạo phố đây (Rina)
  - Còn chị cũng ra ngoài chơi đây.
  - Ủa, mí người đi hết rồi à... Híc... híc... (Mika)
  - Ay, Mika hay hai chị em mình rủ Masa đi shopping đi. Sumii nháy mắt
  - Ah, chuẩn í em. Thôi hai chị em mình đi thay quần áo đi nửa tiếng sau gặp tại phòng khách, em lên lôi ck em đây đây... hi...hi...
  - Uh. Chị lên thay quần áo đấy.
- Lúc vừa ra tới cổng thì Yuri đã thấy Kou đứng trước cổng cùng với chiếc xe.
- Ủa, sao cậu ở đây vậy. Chẳng phải hẹn nhau ở café Sweet sao.
  - Tại tớ muốn đón cậu mà *cười nhăn nhá*
  - Uhm, nhưng mà nè chạy chậm thôi nha.
  - Rồi rồi. Kou phì cười
- Lúc này Karen tại trung tâm xin việc làm
- Thưa chị, em muốn tìm việc cho người, nếu được làm chung thì càng tốt, thời gian làm việc là từ 15h-22h
  - 4 người hả em, các em bao nhiêu tuổi rồi, giới tính.
  - Dạ đều là nữ ạ, 3 người 17 và 1 người 18 ạ.
  - Uhm vậy em muốn lương là bao nhiêu để chị tìm công việc cho phù hợp.
  - Dạ ít nhất là 8 triệu/ tháng ạ.
  - Uhm rồi. Vậy thì số điện thoại của em là bao nhiêu để có gì chị còn liên lạc.
  - Dạ đây. Karen nói rồi chìa một tấm card ra.
  - Rồi, có gì chị sẽ liên lạc cho em sau
  - Dạ, nhưng chị cố gắng liên lạc cho bọn em trong tuần sau nhé.
  - Uhm, chị biết rồi.
  - Dạ em chào chị.
- Karen vừa rời khỏi trung tâm đã tung tăng vào một quán café gần đó.
- Ê, heo con sao cô ở đây vậy ?
  - Huh ? Karen nghe thấy giọng quen quen mới quay đầu lại.
  - Đúng là cô rồi heo con. Ra là chàng Shun nhà ta
  - Eh. Sao anh lại ở đây vậy, anh cứ như ma vậy á, sao tôi đi đâu cũng gặp anh thế đồ oan gia.
  - Tôi với cô mà là oan gia đã tốt
  - Anh nói thế là í gì con tinh tinh kia, mà từ nay về sau cấm gọi tôi là heo con nghe chưa ?
  - Nè tôi nói cô mới đúng, sao cô dám gọi tôi là tinh tinh, đường đường là đại thiếu gia đây mà là tinh tinh à.
  - Kệ anh, ai kêu anh gọi tôi là heo con trước. Karen lè lưỡi. Không nói với anh nữa, tôi đi ăn đây đừng bám tôi như con ma nữa. Karen nói xong đi thẳng vào quán café rồi chọn cái bàn gần cửa. Chẳng hiểu sao mà Shun cũng theo vào rồi ngồi luôn bàn đó
  - Hello.

- Waa. Tôi đã nói đừng có theo tôi như con ma nữa rồi cơ mà. Nếu anh cũng muốn ăn ở đây thì ra bàn khác đi. Karen hơi tức giận
- Nhưng tôi thích ngồi bàn này. Shun trêu chọc
- Anh...
- Rồi tôi cho anh bàn này tôi ra bàn khác đây. Karen toan ra bàn khác thì Shun giữ cô lại.
- Way, đi thật hả, thôi ngồi xuống đây với tôi đi, ngồi mình chán lắm. Sau khi Shun nói xong thì Karen ngồi lại xuống chỗ
- Coi như nể mặt anh đấy nhưng thù hôm qua tôi chưa quên đâu đấy.
- Tôi vẫn đợi này.
- Xin lỗi nhưng quý khách chọn gì ạ. Chị phục vụ từ đâu đến chen ngang giữa cuộc cãi nhau của hai người
- Uhm em 2 miếng bánh chocolate và strawberry sweet, 2 bánh flan, một sữa chua đánh đá với cà phê và một kem hạnh nhân.
- Café loại nặng
- Chị phục vụ vẫn còn đang mải mê ngắm Shun nhà ta, chị ta chỉ tỉnh lại khi Karen nói:
- Chị ơi, bọn em gọi xong rồi.
- Ah... Uh... Quý khách đợi một lát ạ.
- Nè sao cô ăn như heo thế hả. Bình thường ăn ít lắm mà.
- Mặc mớ gì anh mà mọi hôm là tôi giữ hình tượng ở trường thôi.
- Gọi cô là heo con là đúng rồi còn gì.
- Xí, mặc kệ anh
- Lát sau chị phục vụ bê đồ ăn ra.
- Wa, sao anh không uống đi mà cứ ngồi nhìn tôi thế
- Thích thế. Không được sao.
- Không thích
- Nè, heo con, tôi ăn với.
- Thích thì gọi đĩa khác đi
- Nhưng tôi thích của cô hơn. Đút tôi đi.
- Không mà đầu óc anh vấn đề nặng à.
- Không, đút tôi ăn đi.
- Đi gọi đĩa khác đi mà gọi mấy cô bạn gái của anh đến đi.
- Làm gì có mà cô ghen hả.
- Còn lâu. Xí, ai thèm
- Thế đút tôi ăn
- Không.
- Thế thì tôi hét lên cô là đồ ki bo nhé ^ ^
- Anh dám.
- Dám, không thì đút tôi ăn đi

- Không, không nói lại lần 2
  - KA... Chưa nói hết câu thì anh đã bị Karen đưa nguyên cái đĩa có miếng bánh ngọt vô mồm
  - Anh điên hả ?
  - Bánh ngon ghê.
  - Nữa đi. Shun há mồm
  - Anh... Karen yếu thế nên nghe lời
  - Nè, ăn đi.
- Lúc này Rina sao nhỉ ^ ^
- Cô đang đi dạo bên Hồ Gươm rồi nghe thấy tiếng gọi mình thì liền quay đầu lại:
- Ê, mèo con, là cô hả. Chàng Yuu đó ^ ^
  - Sao anh ở đây zậy ?
  - Chán quá nên tôi ra đây khuây khoả một lát. Còn cô mèo con ?
  - Đi bộ thôi. Mà tôi đã cấm anh không được gọi tôi là mèo con mà.
  - Hi... hi... hi tôi thích thế mà với lại trông cô dễ xươg như mèo con í.
  - Tầm bậy. Rina bắt giắc hơi đỏ mặt quay đi.
  - Dễ xươg thật mà *cười nhăn răng*
  - “Chẳng lẽ mình thích anh ta, không không thể nào, mình chỉ yêu mỗi Yuta thôi, mặc dù cậu ấy phản bội mình nhưng mình chỉ yêu mỗi cậu ấy thôi” Rina vừa nghĩ vừa lắc đầu nguầy nguậy.
  - Mèo con, sao cô cứ lắc đầu vậy.
  - Không... không có gì.
  - Nè sao mặt cô đỏ hết cả lên thế kia.
  - Chẳng sao cả mà... mà tôi đi đây. Rina toan đi thì Yuu giữ tay cô
  - Nè, cô đi đâu vậy. Đi một mình buồn lắm.
  - Anh buồn nhưng tôi không buồn. Thả tay tôi ra.
  - Nè, sao cô lạnh dữ zậy
  - Kệ tôi. Rina rút tay ra định bỏ đi thì bỗng cô kêu lên. Yaaaaaa, anh làm gì thế, bỏ tôi xuống, muốn chết à. Rina hét
  - Đưa cô đi ăn thôi, ăn một mình buồn lắm
  - Yaaaa, bỏ tôi xuống, anh muốn chết à.
  - Không thích.
  - Yaaaaaaa, anh... bỏ tôi xuống mọi người đang nhìn kia.
  - Kệ mọi người..
  - Ya, anh có bỏ tôi xuống không thì bảo, bỏ tôi xuống bỏ tôi xuống tôi đi với anh là được chứ gì. Rina xuống nước
  - Thật chứ ? Yuu hạ cô xuống
  - Bắt ép người khác. Ra kia đi. Rina nói rồi chỉ vào một hàng kem gần đấy.
  - Hi...hi... hi... *cười nhăn răng*

Cả hai cùng đi vào quán kem, vừa đi vào Rina chỉ ngay vào cái bàn màu xanh ngọc.

- Ra bàn kia địa tôi thích cái bàn đấy.
- Tùy cô.
- Chị ơi. Rina vừa ngồi vào bàn đã gọi chị phục vụ.
- Chào quý khách, quý khách muốn ăn gì ?
- Cho em 2 kem hạnh nhân 2 socola, 2 kem ý chua, 2 kem í ngọt và 1 trà sữa socola. Tôi kêu xong rồi tới lượt anh đấy
- 1 kem hạnh nhân.

16. Chương 16

Bà chị này vẫn còn đang ngắm trai chả biết trời đất là gì cả bà chỉ tỉnh đến khi Rina gọi:

- Chị ơi , bọn em gọi xong rồi
- Ah... uh. Quý khách đợi lát.
- Mèo con sao cô hôm nay tự dưng ăn lăm thế
- Ăn nhiều sẵn rồi không bằng Yuri với Mika thôi, mọi hôm là giữ hình tượng.
- Xí, mèo con mà, không cần giữ, chỉ cần đáng yêu là được rồi. Yuu nói xong rồi hai tay nhéo má Rina
- Ya, anh làm gì vậy. Rina vừa nói vừa xoa xoa hai má.
- Tại cô dễ xương mà... Hi... hi... hi... *cười nhả răng*
- Tầm bậy. Mà chuyện hôm qua tôi chưa quên đâu dám chọc tức tôi
- Tại muốn chọc mèo con cho zui thôi mà.
- Tóm lại anh cẩn thận đi

Sau khi chị phục vụ bê kem ra thì Rina chỉ biết ngồi ăn còn Yuu cứ ngồi nhìn Rina rồi chọc tức cô:

- Way anh có kem rồi mà sao cứ lấy của tôi vậy
- Tôi thích thế. Mà dứt tôi ăn đi, thích ăn kem cô hơn
- Nè, anh thích thì đi gọi cốc khác đi, đây là cốc của tôi, anh mơ à. Xí. Rina lè lưỡi.
- Nếu không tôi hét lớn cô là bạn gái của tôi đấy nhớ.
- Anh... anh dám.
- Sao không dám. Mà được làm bạn gái tôi vinh hạnh thế còn gì
- Xí, không thèm đem mấy cái vinh hạnh đấy ấy cô gái của anh đi.
- Cô ghen à ? Yuu cười gian
- Ai... ai ghen ? Xí. Rina hơi đỏ mặt.
- Aaaaaaaa... Dứt tôi ăn đi, thích ăn kem cô hơn
- Ya, tôi đã bảo không mà.
- Thế thì tôi hết nha.
- Anh dám
- RI... Chưa kịp nói anh đã bị Rina bịt mồm.

- Ya, anh điên à.
- Không có, thế cô dứt tôi ăn đi.
- Ya, điên thật mà. Nè, ăn đi. Rian dành hạ nước, cô đưa thìa trước miệng anh
- Măm... ngon ghê.
- Xí, cốc nào chả như nhau.
- Hi... hi... hi...

Lúc này Yuri thì lại đang làm gì nhỉ ?

- Ah, sóc con kìa dễ thương ghê. Yuri nhảy từng từng khi thấy con sóc.
- Phi. Kou phì cười khi thấy tính trẻ con của Yuri.
- Kou, ra chỗ kia đi, có voi kìa. Yuri nói rồi kéo Kou đi
- Tuyệt, cậu đói chưa.

- Uhm, mình cũng đói rồi đi ăn đi. Yuri gật đầu
Cả hai người rời khỏi sở thú vào một nhà hàng gần đó.

- Tớ ăn nhiều lắm đó nha.
- Phi. Kou phì cười rồi gật đầu.
- Quý khách ăn gì ? Chị phục vụ từ đâu đi tới
- Dạ, chị cho 2 hai pizza Supreme meat lover, Hawaiian paradise, 2 spaghetti Carbonara, Bolognese, 1 súp kem nấm, 1 sandwich loại 5, 1 Ravioli cá ngừ với sốt kem nấm, 1 cơm trộn loại 3, 1 trứng cuộn cơm kiểu nhật, 1 Tiramisu loại 4, 1 bánh pudding loại 6, 1 Cheesecake, 1 Panna cotta chocolate, 1 kem hạnh nhân. Em xong rồi, còn cậu ấy. Yuri cười tươi chỉ vào Kou

- Ah, tôi 1 cơm trộn.
- Vâng, quý khách đợi lát.

Lát sau những món ăn dần được bê ra.

- Cậu ăn đi
- Uhm , tks c.

30' sau

- Cậu ăn xong rồi à, ra tính tiền nhé
- Uhm.

Lúc bước xuống bậc thang, Yuri vấp phải vật gì đó mất thăng bằng rồi ngã xuống

- Oái, sao không đau nhỉ.
- Cậu không sao chứ.
- Ah, tớ xin lỗi. Yuri hơi đỏ mặt rồi nhanh chóng đứng dậy
- Không sao, cậu muốn đi đâu nữa không ?
- Uhm, tớ muốn ra đến nơi lần trước được không
- Được

.....

- Woa, thoải mái quá.

- Cậu thích nơi này ?
- Phải, cậu biết sao không.
- Không. Kou lắc đầu
- Nơi này thực đẹp, nó có hai loài hoa là hoa hồng tím và hoa Lily, là hai loại hoa tớ thích nhất nữa và tớ còn thích cái xích đu kia nữa. Yuri cười tinh nghịch chỉ tay ra chiếc xích đu rồi chạy về phía nó.
- Đây này
- Hi... hi... hi... cao nữa đi.
- .....
- Cậu biết không ? Hiện tại tớ đang bị mất trí nhớ đấy
- Mất trí nhớ ư ?
- Phải tớ bị mất trí nhớ. Tớ không nhớ bất cứ thứ gì vào 2 năm gần đây. Tớ cảm giác mình đã mất thứ gì vô cùng quan trọng. Khi tớ nhìn thấy mọi người đánh nhau để cứu tớ một lần là ở quán bar khi tớ gặp bọn du côn và lần trước khi Sumii đánh tớ, tớ cảm thấy những cảnh đấy rất quen thuộc, phải nó rất quen giống như cũng là hoàn cảnh đó tớ đã đánh mất một thứ vậy.
- Uhm.
- Cậu không biết đâu, khi mất đi trí nhớ tớ thấy khó chịu lắm, mình mất đi thứ gì cũng không thể nhớ ra, thực khó chịu.
- Rồi cậu sẽ nhớ ra thôi.
- Uhm. Mong là vậy. Yuri nói buồn buồn
- Bây giờ Kana sao rồi nhỉ.
- Cô đang đi dạo trên phố thì bất chợt đâm sầm vào một người:
- Ai da, xin lỗi. Kana nói
- Là cô ư oan gia. Người đó đáp lại
- Là anh. Thấy giọng nói quen thì cô mới ngẩng mặt lên
- Sao cô lại ở đây. Là Isa ^ ^
- Tôi ở đây thì sao chứ, chẳng lẽ tôi không được ở đây.
- Không. Isa nhún vai.
- Tôi không rảnh cãi nhau với anh tránh ra.
- Không thích
- Anh... Anh không tránh thì tôi vẫn đi được. Cô toan đi thì Isa níu cô lại
- Cô đi đâu thế, không liên quan anh.
- Nhưng đi mình buồn lắm
- Thế thì anh đi kiếm mấy cô bạn gái của anh đi, tôi không rảnh tránh ra.
- Làm gì có, ghen à ?
- Ai cần, buông tôi ra.
- Đi với tôi đi.
- Không, buông.
- Đi không, không tôi hét cô là bạn gái tôi đấy nhé.

- Thử xem.
- Thế có đi với tôi không ?
- Không, đừng có hỏi nữa
- Vậy thì KA... Chưa kịp hét anh đã bị Kana bịt miệng.
- Ya, anh muốn chết à.
- Tại cô thô mà.
- Anh... ra để tôi đi.
- Cô đi đâu đấy
- Xem phim.
- Đi với.
- Không, anh thích đi xem một mình đi
- Xem một mình không thấy chán à ?
- Không.
- Nhưng tôi chán.
- Anh chán nhưng tôi không mà mắc mớ gì tới tôi.
- Taxi. Isa vội gọi một chiếc taxi rồi bế cô lên
- Ya, anh điên à. Khi không bế tôi vào taxi làm gì.
- Đi xem phim
- Thế anh đi một mình đi. Kéo tôi theo làm gì.
- Thích
- Anh nói thế mà nghe được à.

.....

- Đến rồi nè, xuống đi.
- Hứ. Cuối cùng thì Kana cũng phải ngoan ngoãn ^ ^
- Cô xem phim gì ?
- Gì cũng được

Trong rạp

- Wa, sao anh cứ lấy của tôi thế
- Thích
- Anh... anh...

Ba người kia nốt nào.

Cả ba người đang đi trong trung tâm thì gặp Yuu.

- Hey, anh Yuu (Mika)
- Sao ba người lại ở đây vậy
- Ah, bọn tớ đi mua sắm (Sumii)
- Híc, em phải làm khổ sai nè. Masa than vãn rồi giơ mấy túi đồ lên

- Kêu nhiều nè. Mika cốc cho Masa một phát
  - Thế 4 người kia đâu.
  - Ah, mí chị í đi có việc rồi (Masa)
  - Em biết Yuri đi đâu không ?
  - À, cậu ấy đi chơi với Kou rồi.
  - Uhm. Hiro hơi bùn bùn.
  - Mà anh đi với bọn em không. Mika hỏi
  - Uhm, thôi anh có việc anh đi trước nhé. Hiro nói xong rồi đi luôn
  - Tội nghiệp Hiro chỉ trách Yuri quá ngây thơ (Sumii)
  - Uhm, chị ấy quá ngây thơ (Masa)
  - Thôi đi tiếp đi (Mika)
  - Uhm.
  - “Híc, khổ thân tôi ghê” Masa nghĩ
- Buổi chiều khi về nhà
- Hôm nay các cậu như thế nào ? Yuri cười tươi hỏi
  - HÔM NAY TỐ/CHỊ GẶP PHẢI OAN GIA ? Karen, Rina và Kana đồng thanh
  - Còn hôm nay tớ với Mika mua được nhiều đồ cực ?
  - Vâng, nhưng chỉ khổ em thôi (Masa)
  - Ủa, thế Karen, Rina và chị Kana là sao ?
  - Để tớ kể cho (Karen)
- Cả ba người lần lượt kể Bla... bla... bla

17. Chương 17

Sáng hôm sau, tại lớp 12A

- Cả lớp, hôm nay chúng ta sẽ có 3 bạn mới. Các em vào đi
- Cả lớp lại xì xào.
- TRẬT TỰ. Các em hãy giới thiệu về mình đi
  - Xin chào mình là Phùng Thanh Tuyền, cứ gọi mình là Sumii, mình từ lớp 12B chuyển sang *cười tươi*
  - Xin chào còn mình là Dương Thế Khang, gọi là Kou cũng được, mình từ lớp 12B chuyển sang
  - Còn mình là Lâm Thế Phong – Ryan, mình mới du học về, mong các bạn giúp đỡ

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT:Lâm Thế Phong (Ryan): con trai độc nhất của tập đoàn nhà họ Lâm – lớn thứ sáu thế giới ngang với tập đoàn Trần Lê, đẹp trai, học giỏi, giỏi võ, bạn thời thơ ấu của Yuri bị mất tích, thích Yuri

- Uhm rồi, các bạn ấy đã giới thiệu xong. Vậy... bây giờ các em muốn ngồi đâu
- EM MUỐN NGỒI CẠNH YURI/TUYẾT. Cả ba đồng thanh (Sumii gọi Yuri nhé ^ ^)
- Ế. Yuri ngạc nhiên lấy tay tự chỉ vào mặt mình còn Hiro thì nhìn ánh mắt khó hiểu về Ryan

- Ah... Nhưng chỗ đó là Mika ngồi rồi.
- NHƯNG EM MUỐN NGỒI CHỖ ĐÓ. Cả ba đồng thanh tiếp
- Dạ... em thưa cô (Yuri)
- Có chuyện gì hả em ? Lúc bà đang toát mồ hôi vì sợ thấy có cứu tinh liền sướng rên
- Dạ em thưa cô. Em nghĩ cô chuyển Masa ngồi cạnh Mika, Kou ngồi với Hiro, Em và Sumii ngồi bàn kia còn Ryan sẽ ngồi bàn ở giữa (Yuri)
- Được rồi theo ý Yuri đi, các em hãy mau vào chỗ đi.

Khi về chỗ Ryan nháy mắt với Yuri, Yuri thì nhìn Ryan với ánh mắt khó hiểu còn Hiro thì nhìn Ryan với ánh mắt đờ đờ sát khí.

Giờ ra chơi

- Yuri à, xuống canteen đi (Sumii)
- Ah... Ah... Cậu kêu mọi người xuống canteen trước đi, có gì các cậu mua đồ ăn mang lên lớp hộ tớ nhé *mỉm cười*
- Uhm. Mà hôm nay cậu sao vậy ?
- Ah, không sao đâu
- Uhm vậy thôi bọn tớ xuống trước nhé, chờ bọn tớ rồi bọn tớ mang đồ ăn lên cho.
- Uhm, cảm ơn

Lát sau mọi người đã ra khỏi lớp hết, trong lớp chỉ còn Yuri với Ryan. Lúc này Yuri mới tiến lại gần Ryan hỏi:

- Cậu... cậu rất quen... tớ cảm thấy cậu rất quen thuộc.
- Cậu nói thế là sao ?
- Cậu... cậu là Tiểu Phong Phong đúng không ? Lúc này Yuri lại rơi lã chã nước mắt
- Cậu cũng nhận ra rồi à. Phải tớ là Tiểu Phong Phong đây, Tuyết Nhi à không Tiểu Tuyết Tuyết bé bỏng ạ.
- Cậu thực là Tiểu Phong Phong. Nước mắt Yuri lại rơi nhiều hơn nữa
- Phải, đúng vậy cậu còn nhớ sự kiện này cậu đã tặng cho tớ không
- Là nó. Cậu thực là Tiểu Phong Phong rồi. Yuri nước mắt rơi càng nhiều rồi chạy đến ôm chầm lấy Ryan. Đúng lúc đó, mấy người kia về lớp đều ngạc nhiên với hiện cảnh trước mắt còn Hiro vừa ngạc nhiên vừa buồn và vừa tức giận.
- Yuri... Ô... Yuri... cậu (Sumii)
- Ah, các cậu về rồi à ? Yuri vội gạt hết nước mắt đi
- Cậu quen cậu ấy sao. Rina hỏi
- Cậu ấy chính là Tiểu Phong Phong đó.
- Thật sao ?
- Phải, là thật. Yuri vui mừng
- Đồ ngốc, tớ đã nói mà lỗi đó không phải của cậu, đừng nghĩ vớ vẩn (Rina)
- Phải, Yuri à, chuyện năm đó không phải tại cậu đâu đừng nghĩ linh tinh (Ryan)
- Uhm *cười tươi*

- Này mấy chị, kể cho em chuyện gì đi ? (Masa)
  - Đây bạn thời thơ ấu của Yuri, còn gọi là Tiểu Phong Phong, năm xưa lúc 2 người này chơi ở trong rừng Ryan vô tình để lạc mất Yuri rồi Ryan cũng bị lạc rồi hồi đó mất tích luôn. Còn mọi chuyện tường tận là như thế này Bla... Bla... Bla...
  - Ah, ra là thế (Mika)
  - Tôi đã hiểu (Shun)
  - Ah, tôi về đây là để gặp lại Tiểu Tuyết Tuyết và tôi muốn thông báo rằng là tôi thích Tiểu Tuyết Tuyết và nhất định sẽ cưới cậu ấy làm vợ. Ryan nháy mắt
  - HẢ ? Ryan vừa nói xong tất cả mọi người há hốc mồm
  - Phong, cậu đùa à mà lớ lợ rồi đừng gọi tên đấy nữa.
  - Nhưng tớ thích mà tớ không hề đùa Tiểu Tuyết Tuyết ạ.
  - Uhm tớ... tớ...
  - Ah, coi như để chào mừng Ryan trở về, tối nay chúng ta đi chơi đi, trung tâm mua sắm nhé. Sumii thấy tình thế không ổn nên lên tiếng giảng hoà.
  - Ah, đúng vậy. Mika cũng hưởng ứng
  - Uhm, em đồng ý. Masa cũng vậy
  - Rồi tối nay chúng ta đi. Yuri đang bối rối cũng lên tiếng
  - Uhm chốc nữa tớ gọi chị Kana và anh Isa (Rina)
  - Bọn tôi đi nữa. Yuu nói
  - Rồi vậy, tối nay 7h tại trung tâm mua sắm nhé (Karen)
- Buổi tối
- Này, mấy cô làm gì mà chậm thế (Shun)
  - Kệ tui tui. Xí, đợi tí mà đã kêu, đúng là đồ con trai mỗ nhon (Karen)
  - Cô... cô
  - Thôi không cãi nhau nữa đi thôi (Ryan)
  - Uhm. Đi thôi (Yuri)
- Sau một hồi đi chơi rồi mua sắm, tất cả mọi người đều mệt lả đi, tất cả quyết định đi về nhưng vì mệt nên mọi người thấy đói (mặc dù đã ăn tối rồi). Mọi người lại quyết định xuống quán café ở dưới trung tâm ăn uống rồi mới về (mọi người thắc mắc đồ shopping đâu à, gửi trung tâm nhờ đưa về biệt thự rồi à :3) Yuri là người ra khỏi trung tâm trước, cô chạy nhảy lon ton ra trước còn mọi người không theo kịp cô. Vì ra trước nên cô đang đứng đợi mọi người bỗng có ai đó chụp khăn cô rồi cô dần ngất đi. Lúc ra không thấy Yuri đâu, gọi điện thoại cũng không nghe máy, mọi người bắt đầu lo lắng
- Cậu ấy đi đâu rồi, sao không nhắc máy (Sumii)
  - Sao lại không thấy vừa mới ở đây thôi mà. Hiro là người lo lắng nhất.
- “Ting Ting” Tiếng chuông điện thoại Yuu reo lên, đọc tin nhắn xong rồi bỗng cậu gào lên
- Bọn chó.
  - Có chuyện gì vậy ? Shun hỏi khi thấy Yuu mất bình tĩnh .
  - Bảg đảg bọn Nam Phong đã bắt Yuri rồi, bọn nó kêu tới nhà kho phía Đông, không được đem quá 50 người.

- SAO CỐ ? Mấy người kia hét lên
- Không cần tới 50 đầu, chỉ cần chúng ta đi đủ rồi. Rina lạnh lùng
- Đúng vậy, không cần thêm nếu cần chỉ cần gọi dự phòng thôi. Karen cũng lạnh lùng nói
- Isa, Ryan hai người có giỏi võ không. Đến lượt Kana lạnh lùng
- Có, tôi đã có rất nhiều giải về võ rồi.
- Em cũng vậy. Em cũng giỏi võ
- Vậy được rồi, đi thôi. Hôm nay bang Thanh Phong tận số rồi, mai mọi người sẽ không còn nghe tới cái tên bang Thanh Phong nữa. Đi thôi (Rina)

Lát sau tại nhà kho

“Rầm” cửa nhà kho bị đập ra.

- CÁC NGƯỜI MAU TRẢ CỐ ẤY LẠI ĐÂY. Hiro hét
- Bình tĩnh, nếu các người thắng được bọn ta thì bọn ta sẽ thả cô ta ra bằng không bang Devil sẽ phải bị thu phục bởi bang Thanh Phong đây và cô ta sẽ làm đồ chơi cho bọn ta. Mà các người cũng giữ lời đấy, các người nghĩ chỉ 12 người mà thắng được sao. Nực cười. Một tên được gọi là bang chủ nói
- ĐỪNG KHÔNG. Yuri hét lên (Nàng không bị trói, buộc tay hay bịt miệng gì nhé)
- IM MIỆNG. NGƯỜI ĐAU GIỮ CON NHÓC NÀY LẠI CHO TA. CÒN CÁC NGƯỜI MAU LÊN ĐI

Khoảng 300 đứa đồng loại xông lên tiến về phía Devil. Nhưng rồi từng đứa từng đứa một cũng bị hạ một cách nhanh chóng. Còn Yuri đang bị giữ ở phía dưới, cô sợ hãi rồi lại thấy đau đầu, cảnh này quen, thực quen với cô, cô không thể nhớ ra gì, rồi bỗng cô nhớ ra rằng cô là chị cả của Angel, phải, cô biết võ (mặc dù chưa nhớ lại được việc John đã mất) Vừa nhớ ra, cô liền xoay người lại, lấy chân đá ngang cái tên đang giữ mình rồi vội chạy ra chỗ bọn họ đang đánh nhau. Rồi bọn họ lại lần lượt bị hạ dưới chân Yuri, số lượng người bị hạ ngày càng nhiều và nhanh chóng. Thấy vậy có đứa cầm dao định đâm lên Yuri nhưng Hiro đã đỡ hộ cô

- TUYẾT, CẨN THẬN. Hiro hét
  - KHÔNG, DỪNG. Vào thời khắc ấy cô đã nhớ ra tất cả, kể cả chuyện John đã chết.
  - LEON, MAU VÀO ĐI. Lúc này Rina hét lên
- Vừa dứt lời có khoảng 150 người cùng Leon vào hạ nốt bọn còn lại. Sau khi cả cái tên bang chủ Thanh Phong vừa bị hạ gục, cô mới lạnh lùng nói:
- Không ngờ mắt của bang chủ Thanh Phong cũng mù quá nhỉ. Cô nói khinh bỉ
  - Người...
  - Người cũng gan đấy, dám bắt cóc cả chị cả của Angel ư. NGƯỜI TẬN SỐ RỒI. Cô gần từng chữ một
- Lúc này mọi người mới ngạc nhiên về những lời Yuri vừa nói (- Karen, Rina, Kana, Masa).
- Chị... chị... xin chị tha cho em. Tên kia bây giờ mới run rẩy nói
  - Leon dọn nốt đi, dẹp gọn bang Thanh Phong, còn cái tên bang chủ kia tạm thời tha cho hắn, nhốt hắn vào.

Lát sau tại bệnh viện.

Chiếc đèn đỏ ở phòng mổ cấp cứu mãi vẫn chưa tắt. Mọi người, ai cũng lo lắng.

- Tại sao... Là tại tớ ư ? Tại sao mọi người luôn bảo vệ tớ, làm mình bị thương rồi lại rời xa tớ, tại sao ? Một lần nữa cô lại khóc
- YURI... KHÔNG PHẢI LỖI TẠI CẬU. Rina hét

- Không là tại tớ, tại tớ, thà tớ là người bị thương, tại sao, tớ đã mất John một lần rồi, tớ không muốn ai lại rời xa tớ đâu. Các cậu bảo vệ tớ rồi các cậu lại bị thương, rồi lại dần rời xa tớ điều đó còn thấy tớ đau khổ hơn nhiều. TẠI SAO CHỨ ?

- Yuri bình tĩnh lại đi. Sumii khuyên nhủ.

- Sumii à, tại sao chứ, tớ luôn cố gắng bảo vệ mọi người nhưng rồi lại là mọi người bảo vệ tớ xong lại để bị thương, tại sao chứ ?

Lúc này Pama của Prince và Princess cũng tới

- Shun à, xảy ra chuyện gì vậy. Mama Hiro hỏi (Từ bây giờ Pama 4 là Pama Shun, 5 là Yuu còn 6 là Hiro nhé)

- Mama à, mama bình tĩnh lại đi, cậu ấy đang phẫu thuật

- Tuyết à, con có sao không. Bà Hàn hỏi

- Mama à, tại sao vậy, tại sao, mọi người luôn bảo vệ con để con được hạnh phúc nhưng tại sao, mọi người bảo vệ con để hạnh phúc mà, tại sao mọi người bảo vệ con rồi để bị thương rồi lại dần rời xa con. Điều đó còn tàn nhẫn hơn nhiều lần việc họ bảo vệ con được hạnh phúc. Con đã mất John một lần rồi, con không muốn mất ai lần nữa đâu. Mama à. Cô cứ ôm bà Hàn mà khóc.

Đợi một lúc cô đã ngủ thiếp đi trên ghế thì bà mới ra một góc lòi điện thoại ra và gọi cho ai đó:

- Con mau về đi, Tuyết nó đã khổ lắm rồi, nhìn nó thế này mẹ không thể nào mà vui được, rồi nó sẽ trở về đúng với thân phận thật của nó thôi.

- Vâng con biết rồi, con sẽ bay về trong tối nay với Minori và mẹ hãy nhập học cho con mà trường Tuyết học đi. Khi nào Tuyết đi học lại con cũng sẽ bắt đầu nhập học. Lúc đấy con cũng sẽ xuất hiện. Còn thân phận của nó sớm muộn cũng phải sáng tỏ thôi.

- Uhm. Được rồi

Một lát sau bác sĩ ra

- Bác sĩ con tôi thế nào rồi. Mama 6 lo lắng hỏi

- Hiện tại cậu ấy đã qua cơn nguy hiểm, có lẽ sáng mai cậu ấy sẽ tỉnh lại.

- Vâng, cảm ơn bác sĩ. Papa 6

- Hiện tại chúng tôi đã vào thăm được chưa ạ. Mama 6 hỏi

- Đã được, người nhà cứ vào nhưng đừng làm gì kích động cả

Tất cả mọi người đều vào phòng bệnh. Ngồi được lát thì Yuu nói:

- Pama cứ về đi, bọn con sẽ chăm sóc cậu ấy.

- Nhưng...

- Pama cứ về đi khi nào cậu ấy tỉnh bọn con sẽ báo.

- Được rồi vậy Pama về

- Pama về đi bọn con không sao. Karen nói

- Không sao thật chứ. Mama 2

- Vâng (Rina)

- Vậy Pama về nhé.

- Vâng chào Pama (Kana)

Lúc này ngoại trừ mấy Pama không ai chịu về, tất cả mọi người đều ngồi ngủ trên ghế.

Sáng hôm sau

Vì quá mệt nên mọi người vẫn chưa tỉnh dậy, ngoại trừ Yuri. Vừa mới tỉnh dậy cô đã vào nhà vệ sinh rửa mặt rồi xuống mua đồ ăn sáng ọi người. Lúc cô mua đồ ăn sáng xong rồi lên phòng cũng là lúc mọi người bắt đầu tỉnh dậy:

- Yuri à, cậu đi đâu vậy (Sumii)

- Uhm. Ah... tớ xuống mua đồ ăn. Các cậu ăn đi. Yuri nói với khuôn mặt khuôn mặt không chút xúc cảm

- Uhm. Cảm ơn cậu (Sumii)

Dần dần rồi Hiro cũng tỉnh lại

- Cậu tỉnh lại rồi à. Mặc dù vui nhưng Yuri vẫn không hề bộc lộ cảm xúc

- Cậu đã nhớ lại hết

- Phải, tôi đã nhớ lại hết chuyện trước kia. Lần sau đừng bao giờ làm chuyện ngu ngốc đó nữa, tôi không muốn ai lại bị thương vì mình nữa đâu.

- Nhưng là tôi muốn cứu cậu

- Ăn sáng đi, tôi mua cháo cho cậu rồi.

- Tớ không cầm được thìa đâu hay cậu bón cho tớ đi. Cho dù là đang nằm ở giường bệnh nhưng câu nói của Hiro có lộ ra chút gian manh

- Đừng có giỡn, để tôi gọi Yuu

- Nếu thế tôi không ăn đâu, dù sao tôi cũng cứu cô mà.

- Tôi có kêu anh cứu đâu

- Thế cô để ân nhân của mình bị chết đói à ?

- Tại anh không ăn, sao trách tôi ?

- Nè, dù sao tôi cũng cứu cô mà, coi như trả ơn tôi không được à.

- Anh... Đây, há miệng ra.

- Cháo ngon ghê

- Nói ít thôi, ăn đi.

Một loáng sau, Hiro cũng ăn hết bát cháo. Cùng lúc này, Karen nhận được cú điện thoại.

“Asahi ga ureshikute, ureshikute

Omowazu namida ga deru

Dokoka de miteru ka na? Miteru ka na?

Onnaji sora dakara tsuzuiteru

Yume wa mada, yume demo

(Lets stay ima anata ga)

Iru basho wo shinjite”

(Aurora no kaze ni notte – Karen) Tiếng chuông điện thoại reo lên

- Alo.

- Chị là nhân viên ở trung tâm xin việc đây

- Ah, là chị ạ.

- Phải, chị đã tìm được việc cho các em, lương 8 triệu/ tháng nếu làm tốt được 10 triệu. Địa chỉ là: xxx
- Dạ vâng, em cảm ơn chị.

Bác sĩ kêu Hiro phải tĩnh dưỡng 1 tuần để vết thương khỏi hẳn, trong 1 tuần đó không ai đi học cả.

1 tuần sau

Lớp 12A

- Hôm nay chúng ta sẽ có 2 bạn mới du học từ nước ngoài về. Các em vào đi

Lớp 12A ngay tức khắc lại xôn xao về 2 học sinh mới nay

- TRẬT TỰ. Các em hãy giới thiệu đi.
- Mình là Trần Quốc bảo, gọi mình là John cũng được. Người con trai nói
- Mình là Vũ Thủy Tiên, gọi mình là Minori. Người con gái nói

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT:

Trần Quốc Bảo (John): con trai tập đoàn Hàn Ngọc, anh trai Yuri, đẹp zai, học giỏi, giỏi võ. Lý do vì sao còn sống theo dõi sẽ biết

Vũ Thủy Tiên (Minori): con gái tập đoàn Vũ Hoàng, chị gái Yuu, xinh gái, giỏi võ, học giỏi.

Isa và Kana nhìn 2 người đang đứng trên bục giảng mà ngạc nhiên.

- Hai em ngồi xuống bàn kia đi.
- VẮNG Ạ. Cả hai đồng thanh.

Khi cả hai người học sinh mới vừa ngồi xuống chỗ thì Isa và Kana đã quay xuống hỏi:

- Jo... Joh... chuyện... chuyện này là sao (Isa)
- Chẳng phải là cậu... cậu đã... (Kana)
- Sẽ biết sau *mỉm cười* Còn bây giờ mình cần các cậu giúp một chuyện Xi... xầm... xì... xầm...
- Được rồi nhưng cậu làm Tuyệt phải khổ lắm rồi đấy.
- Tổ làm thế vì Tuyệt mà thôi sau này cậu sẽ biết.

Giờ ra chơi

- Tuyệt à, em đi với chị một lát.
- Đi đâu ?
- Đi rồi biết, mọi người cũng đi cùng đi, nhưng Tuyệt phải che mắt.
- Rồi.

.....

- Rồi mở mắt ra đi. Kana dẫn Yuri và mọi người tới khu vườn sau trường có một người đang đứng chờ Yuri
- Ai vậy ?
- Không nhận ra. Người đó quay lại
- Anh... anh... John... Chị Kana nếu đây không phải là thật thì đừng khiến em phải vọng tưởng nữa. Yuri nước mắt rơi là chã.
- Tuyệt em đến gần đó xem là người hay là ma.

Yuri liền đến gần John sờ khuôn mặt anh

- John... John... Là anh... Là anh thật ư Không phải là mơ. Anh. Rồi Yuri ôm chầm lấy anh.

- Nhóc, vẫn mít ướt như ngày nào à.
- Sao... Sao anh giấu em, sao anh lại giấu em anh có biết em đau khổ tới mức nào không ?
- Anh... anh không cố ý xin lỗi nhóc.
- Em... em muốn về nhà bây giờ, về nhà với em
- Nhóc, em không học à
- Không em không học nữa em muốn về. Cô nói xong rồi kéo tay John về nhà mìn Pama
- .....
- Mama, Mama. Vừa về đến nhà của mí Pama Yuri đã gọi (mí người kia cũng về biệt thự Angel nhé)
- Tuyệt có chuyện gì vậy ?
- Mama, sao Mama lại giấu con

18. Chương 18

Tuyệt à, mẹ làm thế là tốt cho con. Còn bây giờ con hãy ngồi xuống mẹ có chuyện muốn cho con biết. Các cháu cũng ngồi xuống đi, ta cũng sẽ cho các cháu biết nhưng các cháu phải giữ bí mật. Cả con nữa Nam cũng đến lúc con cần biết.

- Con í ạ. Yưu tự chỉ tay vào mình
- Phải. Tất cả ngồi xuống đi. Tuyệt à, con không phải con ruột của mẹ
- Sao... sao cơ ạ ?
- Con không phải con ruột của mẹ, con nghe cho rõ đây, con là công chúa của nước Anh.
- Công... công chúa ?
- CÔNG CHÚA. Mấy người kia cũng hét lên.
- Phải, tên đầy đủ của Tuyệt là Hàn Vũ Băng Tuyệt và của Nam là Hàn Vũ Bảo Nam.
- Sao... sao cô biết ? Yưu lấp bắp nói
- Các con nghe ta nói đây. Nam chính là em trai của Tuyệt. Và Nam cũng chính là hoàng tử nước Anh. Khi xưa, bên nước Anh còn có gian thần muốn tạo phản nên lúc vừa sinh Tuyệt và Nam ra thì Pama hai đứa đã gửi Tuyệt sang cho ta và Nam thì đã gửi Nam cho ông Vũ Hoàng, điều này Nam cũng đã biết. Còn chuyện về Bảo, năm đó chứng thực nó đã chết nhưng không hiểu vì gì mà nó lại sống lại. Papa ruột của Bảo ông vẫn chưa chết mà đang bên Anh
- Vậy... vậy là papa chưa chết
- Chưa. Ông sang đó là để giúp Papa ruột con. Năm đó con suýt đã bị lộ tung tích, bọn ta cũng định cho Bảo sang Anh lấy lý do du học nhưng lại xảy ra chuyện đó khiến cho toàn bộ kế hoạch bị đảo lộn. Nhưng cũng nhờ việc đấy mà bọn họ đã mất hết hoàn toàn dấu vết.
- Vậy Yuri chị... chị ấy là chị ruột con.
- Phải
- Sao trước giờ Papa ruột không nói con biết.
- Bởi vì lúc đó con vẫn còn nhỏ không nên biết quá nhiều chuyện. Nhưng Yuri à con hãy nhớ kỹ, ngày này năm sau chính là ngày con phải trở về Anh, làm sáng tỏ thân phận thật của con, hãy nhớ kỹ.
- Trở lại ư ? Yuri hỏi lại

- Mọi chuyện bây giờ vẫn sẽ diễn ra như bình thường nhưng con hãy nhớ đảm bảo hành tung về thân phận thật của con. Còn các cháu cũng hãy giữ kín chuyện này.

- VẮNG. Mọi người đồng thanh

- Rồi, bây giờ mấy đứa về nhà nghỉ ngơi đi, mà mấy đứa đừng quên hôm nay là ngày gì đấy nhớ.

- Oái, thôi chết, còn 4 tiếng nữa thôi, phải về nhà nghỉ ngơi. Karen hốt hoảng

- Thôi pp Mama bọn con về đây phải ngủ đủ mới có sức làm việc (Kana)

- Mấy cô có chuyện gì vậy ? (Yuu)

- Không liên quan, thôi bọn tôi về đây, các anh cũng về đi. Rina vừa nói xong thì cũng chạy đi cùng với 5 người kia

Tất cả mọi người rồi cũng tản hết ra rồi đi về.

Buổi chiều

- Bọn tớ phải đi đây cậu với Sumii ở nhà nhé (Karen)

- Uhm được rồi có gì bọn tớ sẽ gọi điện cho cậu.

- Rồi, ở nhà cẩn thận nhé, pp (Rina)

- Pp mí chị (Mika)

Lúc này tại biệt thự Devil

- Nè, nghe nói hôm nay có người hầu mới đấy (Hiro)

- Thế à ? (Yuu)

- Phải xem như thế nào mới được (Shun)

“Kìng koong”

- Đấy vừa nhắc tới tào tháo là tới liền à ? (Hiro)

- Để tớ ra mở (Yuu)

“Cạch”

- Các cô là người hầu mới à ?

- Vâng... SAO CÁC ANH/ CÔ LẠI Ở ĐÂY ? Karen và Yuu đồng thanh hét.

- Nhà bọn tôi sao bọn tôi không ở đấy được (Shun)

- Karen, về thôi chắc chúng ta nhầm địa chỉ rồi. Yuri toan định quay đi thì 3 người kia cản lại

- Các anh làm gì thế ? Tránh ra. Rina hét.

- Muốn các cô làm người hầu cho bọn tôi thôi. Shun nhún vai

- Karen, cậu xem lại đi có đúng địa chỉ này không ? Yuri hỏi lại

- Đúng... Đúng

- SAO CẬU/EM KHÔNG HỎI RÕ CÔNG VIỆC LÀ gì HẢ ? 3 người kia đồng thanh

- Híc... híc... Mọi người tha cho tớ.

- Thế các cô định sao đây (Hiro)

- Có làm không, nếu không làm thì kiếm việc gì bây giờ mà cho dù không làm thì 3 tên ác ma này cũng không cho chúng ta về. Rina hỏi thăm

- Làm thôi không thì biết làm gì bây giờ. Kana hơi tức giận nói

- Karen cậu sẽ biết tay tớ (Yuri)
- “Híc, tiêu rồi” Karen thầm nghĩ.
- Chị gái à, chị với các bạn chị làm gì mà lâu thế (Yuu)
- Này, thằng em trời đánh kia, dù gì chị cũng là chị của em mà sao dồn ép chị thế hả ?
- Tại bọn em cần người hầu thôi mà.
- Em... em...
- Thôi dẫn mấy người này vào gặp quản gia đi (Shun)

.....

- Quản gia đây là người hầu mới à (Hiro)
  - Vâng.
  - Vậy thì cho bọn họ làm người hầu riêng đ (Yuu)
  - NÈ XUỐNG ĐÂY ĐI. Hiro hét
  - Chuyện gì mà hét lên vậy. Một người con trai đang đi xuống hỏi
  - SAO ANH/ CÔ LẠI Ở ĐÂY ? Người con trai đó và Kana đồng thanh.
  - Thì đây là nhà tôi sao tôi không được ở ? Là Isa đó
  - NHÀ ANH ? 4 nàng đồng thanh
  - Thì bọn tôi chưa nói với cô à, tôi là cậu của nó đó mà *chỉ vào Hiro*
  - CẬU ?
  - Mà nè chọn người hầu riêng không ? Shun hỏi
  - Đâu ai ai ?
  - Bọn họ *chỉ vào 4 nàng*
  - Bọn họ á ? 4 tiểu thư của 3 tập đoàn mà phải đi làm người hầu á.
  - KHÔNG LIÊN QUAN ĐẾN ANH. Đồng thanh
  - Tôi chọn cô ta *chỉ Karen* (Shun)
  - Tôi chọn cô ấy *chỉ Rina* (Yuu)
  - Cô ấy *chỉ Yuri* (Hiro)
  - Còn mỗi một người thì chọn chi nữa.
  - Anh... Anh... (Kana)
  - Nè người hầu đi theo tôi nhanh lên (Shun)
  - Anh... anh... (Karen)
- Tại phòng Shun
- Nè người hầu dọn phòng đi
  - Anh... anh nói gì cơ ?
  - Dọn phòng. Cô không nghe rõ à
  - Tôi không dọn. Tôi không biết dọn
  - Nè, cô là người hầu cơ mà, sao lại cãi lời chủ thế

- Tôi đã nói là tôi không biết dọn. Karen gần từng tiếng
- Cùng lắm thì đồ cô làm hỏng tôi không bắt cô đền là được chứ gì
- Nhớ lời anh đấy. Karen cười gian

15' sau

- Nè, cô làm gì cái phòng tôi vậy, vỡ bao nhiêu đồ rồi. Shun tức giận
- Tôi đã nói là tôi không biết dọn mà. Karen giả vờ vô tội đáp
- Thế thì tôi trừ vào tiền lương của cô.
- Nè, ai vừa nói câu “Cùng lắm thì đồ cô làm hỏng tôi không bắt cô đền là được chứ gì” nhỉ.
- Cô... cô... Shun tức xì khói
- Từ nay gọi tôi là cậu chủ
- Tôi không gọi
- Trừ lương. Gọi không
- Anh... Anh...
- Cậu chủ.
- CẬU... CẬU CHỦ... Karen tức xì khói
- Tốt lắm. Ha... ha... ha...
- “Anh đợi đấy” Karen trầm nghĩ

Phòng Yuu

- Nè mèo con.
- Gì tôi không phải mèo con
- Tôi thích thế mà tôi là cậu chủ cô cơ mà
- Anh... anh...
- Gọi tôi cậu chủ đi.
- Không
- Gọi
- Không
- Vậy trừ lương
- Tùy anh
- Vậy tôi kêu trừ cả lương cả 3 người kia
- Anh dám. Rina tức xì khói nhưng vẫn cố nhịn
- Tôi là cậu chủ của cô mà có gì không dám
- Anh... anh CHỜ ĐẤY.
- Gọi không ?
- CẬU CHỦ. ĐƯỢC CHƯA ? RINA HẾT
- Rồi rồi, mèo con cô làm gì kích động thế, cô là người hầu tôi mà gọi thế có gì sai.
- “Đồ chết bầm, đồ sao chổi, sau này tôi không cho anh biết tay thì tôi không phải là Vũ Hoàng Băng Anh”

- Nghĩ gì thế, mèo con ?
- Không có gì.
- Nè cô sao thế mèo con. Yuu kéo tay Rina
- Bỏ tay ra... ÁAAAAAAAAAAAA. Bất thành linh cả hai đều ngã xuống giường trong tư thế Rina nằm đè lên người Yuu.
- Nè, mèo con, cô nặng quá đấy.
- Anh... Anh... THÙ NÀY KHÔNG QUÊN. Rina tức xì khói hét lần rồi mở cửa ra ngoài
- Ê... ê... mèo con... cô đi đâu đấy.

Phòng Hiro.

- Nè, anh lôi tôi về phòng có chuyện gì không ?
- Tôi là cậu chủ cô mà phải có chuyện mới được lôi cô về phòng ư ?
- Phải. Không thì tôi đi nghỉ đây. Tôi mệt lắm
- Thiết bó tay với cô. Ngồi xuống đi.
- Có chuyện gì không, tôi buồn ngủ lắm. Cô ngáp
- Nè, cô đang làm người hầu đây nhá.
- Thì sao, nhanh lên cô chuyện gì không, tôi đi ngủ đây
- Chả hiểu cô đi làm việc kiểu gì nữa mà cô định ngủ đâu ?
- Xuống phòng khách chả nhẽ nhà các anh không có ghế sofa.
- Trong này đi.
- Này, tôi buồn ngủ lắm, đừng giỡn nữa.
- Thế ngủ ở kia đi
- Đấy là giường anh mà
- Thì ngủ đi.
- Tôi không khách sáo đâu đấy, mà cấm làm gì lúc tôi ngủ đấy. Cô nói xong cũng ngủ mất tiêu
- Haizzzzzz, cái con thỏ con này, ngủ nhanh dữ ta, đúng là em chả biết đề phòng gì hết.

Phòng Isa

- Cái tên oan gia kia không có việc gì lôi tôi vô đây làm gì ?
- Hành hạ cô thôi, cô đang là người hầu mà, tôi là cậu chủ đấy
- Anh... Anh DẤM.
- Sao không ?
- Người hầu cô dọn phòng đi
- Dọn thì dọn. Xí

10' sau

- Xong rồi. Kana phồng mũi
- Tạm được
- Anh... Anh nói thế là sao

- Phòng vẫn chưa sạch lắm
  - Anh... Anh... “Nếu anh không phải là người trả lương thì tôi đã giết anh lâu rồi” Kana hậm hực nghĩ
  - Cá sấu chúa cô làm gì mà suy tâm thế
  - Anh... anh... vừa kêu tôi là cái gì cơ ?
  - Cá sấu chúa. Isa nhún vai
  - CÁI GÌ ? TÔI NÓI CHO ANH BIẾT NHÁ NẾU ANH KHÔNG PHẢI NGƯỜI TRẢ LƯƠNG CHO TÔI THÌ TÔI ĐÃ GIẾT ANH LÂU RỒI.
  - Uh há tôi là cậu chủ của cô cơ mà cá sấu chúa.
  - Anh... Anh...
  - Kêu tôi cậu chủ đi.
  - Anh... anh... nói gì cơ ?
  - Không nghe rõ ư ?
  - Không... KHÔNG BAO GIỜ ANH MƠ TƯỞNG À.
  - Vậy thì người hầu mà không nghe lời cậu chủ thì sao nhĩ có nên trừ lương không nhĩ.
  - Anh... anh...
  - Có nê không nhĩ ?
  - Anh... anh... cậu... CẬU CHỦ. Cô nói xong tức quá hoá thẹn đóng sập cửa ra ngoài
- Lúc này tại nhà bếp.
- Rina vừa băm thịt vừa lằm bằm: “Cái tên chết giẫm kia, anh cẩn thận đấy dám nói tôi là cún con dám bắt tôi gọi anh là cậu chủ, tôi mà không trả thù thì tôi không phải là Vũ Hoàng Băng Anh”
- “Phập” Cô cầm con dao xuống thớt
- “Cái tên chết tiệt, yaaaa, sao tức thế không biết”
  - Đây, đang làm gì mà cứ ngồi chặt thớt thế. Yuu từ đâu đi tới đứng sau cô hỏi
  - AAAAAAAAAA... Ái... Nè anh làm gì cứ như con ma thế, đi đằng hoàng không được sao.
  - Nè tôi là cậu chủ của cô đấy
  - Anh... anh... Không nói với anh nữa... Ái... Ra lúc Yuu hù cô cô sợ ý để dao cửa vào tay
  - Nè, tay cô làm sao vậy.
  - Không liên quan tới anh. Rina vừa nói vừa rửa tay
  - Đi theo tôi. Chờ lúc Rina rửa tay xong anh mới kéo cô đi
  - Oái... nè... anh kéo tôi đi đâu thế.
  - Đưa tay cô đây
  - Làm chi ?
  - Đưa đây. Yuu kéo mạnh tay cô
  - Oái... Đau
  - Tôi... tôi xin lỗi. Yuu nói rồi thả tay cô ra
  - Thôi đưa đây tôi tự làm
  - Để tôi. Ngồi yên đi

- Không hiểu có ai ngang như anh không
  - Xong rồi.
  - Xong rồi đúng không. Vậy tôi vào bếp làm tiếp
  - Để đây người khác làm. Cô là người hầu riêng của tôi. Yuu nói rồi kéo tay cô lên phòng
  - Oái. Đi chậm thôi
  - Ngồi đây đi. Yuu ấn người cô xuống cái ghế salon rồi nằm trên chân cô mà ngủ
  - Nè anh làm gì vậy, muốn ngủ thì lên giường đi
  - Tôi muốn thế này, ngồi yên đi
- Rina cũng không nói gì nữa, một lát sau cũng ngủ quên mất tiêu từ lúc nào rồi.

19. Chương 19

- Cậu chủ, xin mời xuống ăn cơm ạ. Ông quản gia mở cửa gọi Yuu rồi lại lắc đầu tự nhủ “Lâu lắm rồi mới thấy các cậu chủ vui như vậy” xong đóng cửa đi ra

“Cạch” Tiếng mở cửa

- Rina à, xuống ăn cơm. Karen mở cửa nói. Úi. Rồi cô đến gần Rina lay cô dậy. Rina à, dậy đi.
- Huh. Rina dần dần mở mắt khiến Yuu cũng tỉnh dậy. Có chuyện gì vậy
- Hai người hay nhí ban ngày ban mặt ngủ, mà sao anh bắt cậu ấy làm cái ghế cho anh nằm hả.
- Thích thế. Với lại tôi là cậu chủ mà. Yuu nhún vai.
- Không nói với anh nữa. Xuống ăn cơm đi.
- Uhm (Rina)

Phòng Yuu

- Yuri, dậy đi. Yuu lay lay
- Uhm. Có chuyện gì vậy. Yuri ngồi dậy dụi mắt
- Đến giờ ăn cơm rồi
- Ah, nhắc mới nhớ bụng này giờ réo lên rồi *xoa xoa cái bụng*
- Cô ngủ này giờ biết đói là gì đâu
- Kệ tôi *chu mỏ*

Dưới phòng ăn

- Nè mấy cô đi đâu vậy ? (Shun)
- Ra phòng khách chẳng nhẽ ngồi đây nhìn mấy anh ăn (Kana)
- Ngồi xuống luôn đi (Yuu)
- Bọn tôi là người hầu mà sao dám ngồi (Karen)
- Biểu các cô ngồi thì cứ ngồi đi (Hiro)
- Uh vậy tks ngồi ăn thật đấy. Yuri hí hửng
- Tốt đột xuất có ý gì đây (Rina)
- Nè, sao mấy cô đa nghi vậy, ngồi xuống đi (Isa)

- Ngồi thì ngồi, không khách sao đâu đấy (Rina)
- 1 tiếng sau tại phòng khách
- Nè bọn tôi làm việc tới 10h nhưng hôm nay cho bọn tôi về sớm đi (Karen)
- Khởi, ở đây luôn đi, các cô cũng là người hầu riêng của bọn tôi mà, ở đây dễ phục vụ hơn ha.
- ANH NÓI CÁI GÌ ? 4 cái miệng đồng thanh tập 1
- Đầu óc anh hôm nay ăn phải sỏi à, sao nói nhảm thế (Karen)
- Nói thật mà (Yuu)
- Yuu, ngay cả anh.
- Không nói đùa đâu tối nay chuyển sang đi
- KHÔNG BAO GIỜ. Tập 2
- Trừ lương (Hiro)
- SAO CÁC ANH TOÀN ĐEM LƯƠNG RA DOẠ BỌN TÔI THẾ. Tập 3
- Thích thế (Isa)
- Anh... Anh...
- Thôi được nhưng tôi có điều kiện, cho cả Sumii, Masa và anh John về đây nữa.
- Được không thành vấn đề (Shun)
- Ah, gọi cho chị Minori luôn đi (Yuu)
- Được rồi (Hiro)
- Karen à, gọi cho Sumii đi, hỏi mấy người đấy đã ăn chưa và kêu bốn người dọn hành lý đi (Yuri)
- Uhm (Karen)..... Mới ăn mì thôi nấu đồ ăn cho họ đi.
- Uhm (Rina)
- Nè, mấy anh cho xe đến đón họ đi (Kana)
- Rồi rồi mệt mấy cô quá đi (Isa)
- Lát sau
- Mấy cậu à, chuyện này là sao ? (Sumii)
- Đúng đấy chuyện gì vậy mấy chị (Masa)
- HỎI MẤY TÊN KIA KÌA. Chỉ vào 4 người kia rồi đồng thanh
- Mà Isa sao cậu ở đây vậy (John)
- Là cậu của tên này mà *chỉ vào Hiro*
- Ba người kia há hốc mồm (- Mika)
- Nè, mấy anh sao ba chị lại ở đây vậy (Mika)
- Làm người hầu thì phải ở đây chứ sao (Shun)
- NGƯỜI HẦU ? 4 người đồng thanh
- Nè, sao mấy cậu lại làm người hầu cho 4 người kia vậy
- HỎI NGƯỜI NÀY NÀY *chỉ vào Karen*
- Híc... híc... tớ xin lỗi. Karen mếu máo

- Mà thôi mấy cậu chưa ăn đúng không vào ăn đi. Yuri nháy mắt
- Uhm. Mới ăn mì thôi (Masa)
- Ah mà nè, các anh chuẩn bị cho bọn tôi cái phòng rộng rộng vào đây nhá, 6 bọn tôi ở chung. Kana nói mà chỉ vào 5 người kia
- Ồ CHUNG ? 5 người kia đồng thanh.
- Hơi chật nhưng thế vui chứ sao *cười tươi rói* (Mika)
- Uhm cũng được (Rina)
- “Nè chị kêu ở cùng phòng để mấy tên kia không giở trò gì được” Kana nói thầm vào tai 5 người kia.
- Uh ha. Karen búng đầu mình
- Thôi, vào ăn đã, 4 bụng của 4 người kia réo lên rồi kìa (Yuri)
- Hì... hì... chị Yuri hiểu em nhất (Mika)

Sáng hôm sau

- Nè, mấy người đi với nhau đi, ba bọn tui đi một mình, không mắc công đến trường lại bị bọn fan nữ xé xác (Karen)
  - Không cần anh xin phép mama rồi, không cần giấu nữa (John)
  - Nhưng làm thế nhớ ... (Yuri)
  - Không sao, anh tính cả rồi (John)
  - Uhm.
- Thế là 13 người leo lên 4 cái xe đi tới trường, người cầm lái mỗi xe là bốn chàng ^^ Khi vừa bước xuống, ngay lập tức cả nhóm là tâm điểm chú ý, cả lũ fan girl lồng lộn lên vì ghen tức cũng có đứa ngưỡng mộ. Vừa vào lớp Yuri đã bị Ryan và Kou hỏi tuôn một tràng khiến cô không kịp trả lời
- Yuri, sao cậu lại đi với bọn họ vậy ? (Ryan)
  - Có chuyện gì à ? (Kou)

Bla... Bla... @@

- TỪ TỪ ĐÃ NÀO MẤY CẬU HỎI THẾ SAO TỚ TRẢ LỜI ĐƯỢC.
  - Uh uh thế cậu trả lời đi.
  - Chuyện là thế này, các cậu không được kể cho ai đâu đấy (Karen)
  - TỚ HỨA. Đồng thanh
  - Là thế này bla...bla...
  - SAO CỐ KHÔNG THỂ ĐƯỢC. Cả hai đồng thanh
  - Yuri à, không thì cậu sang nhà tớ làm đi (Kou)
  - Không nhà tớ (Ryan)
  - Thôi được rồi, mệt quá đi
- “Reeng Reeng” Chuông báo học reo lên
- Thôi về chỗ đi cô vào lớp rồi kìa. Sumii cứu nguy
  - Các em hôm nay lớp chúng ta sẽ có 2 bạn mới (lớp này lắm mới thế ==) Các em vào đi
- Xì xầm... xì xầm...

- Trật tự các em, các em vào đi. Khi hai người học sinh mới đó vừa vào thì bỗng mặt Rina tái nhợt hẳn đi rồi dần dần đến Karen và Yuri cũng hơi tái lại. Các em giới thiệu đi.

- Mình là Ngô Vũ Thiên gọi là Yuki. Người con trai nói

- Tớ là Hà Uyển Nhã gọi là Sara mong các cậu giúp đỡ. Người con gái nói.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT MỚI:

Ngô Vũ Thiên (Yuki): con trai tập đoàn họ Ngô lớn hai thế giới – đồng hạng tập đoàn Vũ Hàn, đẹp trai, học giỏi, giỏi võ, bạn trai cũ của Rina (lý do tại sao theo dõi sẽ biết ^^)

Hà Uyển Nhã (Sara- Seira): con gái tập đoàn họ Hà lớn thứ năm thế giới – đồng hạng tập đoàn Vũ Hoàng, xinh đẹp, học giỏi, giỏi võ ^^

- Uhm các em đã giới thiệu xong, vậy để cô xếp chỗ

- EM MUỐN NGỒI CẠNH RINA *Chỉ về phía Rina*. Cả hai đồng thanh

- Em không muốn đổi chỗ. Yui lên tiếng

- Ah... ah... Chuyện này...

- Em thưa cô, cô muốn sắp chỗ nào cũng được nhưng Yuki một là ngồi cạnh em hai là cậu ấy ngồi cạnh mình. Yuri lạnh lùng đứng lên

- Ah... ah. Vậy Yuki em ngồi chỗ của Sumii còn Sumii em ngồi xuống dưới với Sara. Được rồi chúng ta bắt đầu học

- Tại sao anh lại quay về *lạnh lùng* (Yuri)

- Vì tôi muốn gặp lại Rina.

- Anh đã làm cậu ấy đau khổ một lần rồi anh còn muốn lần nữa

- Không. Yuki đượm buồn

- Không cần biết anh về đây làm gì nhưng tôi cảnh cáo anh không được làm tổn thương cậu ấy lần nữa không tôi nhất định không tha cho anh. Yuri đe dọa

Yuki không nói gì chỉ dùng ánh mắt đượm buồn nhìn Rina

Giờ ra chơi

Khi mọi người đã ra khỏi lớp hết (- mí người kia) thì Sara mới đến gần Rina nói:

- Cậu còn nhớ tớ không *mỉm cười*

- Tớ mới gặp cậu lần đầu mà. Rina nói rồi nhìn kĩ khuôn mặt Sara

- Thật sao ?

- Seira... là... là cậu phải không ?

- Cuối cùng cậu cũng nhận ra tớ rồi phải không Na.

- Tớ... tớ xin lỗi... lần đó là tại tớ... tại tớ.

- Không phải lỗi của cậu, mà cậu nhìn xem không phải tớ vẫn an toàn sao.

- Seira. Rina ôm Sara rồi khóc

- Cậu vẫn mít ướt à. Sara trêu chọc

- Nè, Rina, Sara chính là Seira mà cậu đã kể cho bọn tớ à (

- Uhm. Là cậu ấy

- Ri... Rina à, tớ muốn nói chuyện với cậu. Yuki từ chỗ ngồi đi ra chỗ Rina đang đứng

- Cậu không nhớ là tôi đã cảnh cáo cậu những gì ư. Mắt Yuri vội nhắm lại nhìn Yuki
  - Rì... Rina à, anh... anh xin lỗi ...
  - Đủ rồi... tôi không muốn nghe. Rina bịt tai lại.
  - Rina à, bình tĩnh nghe tớ nói đây, lần đó Yuki phải ra nước ngoài để trị bệnh, cậu... cậu ấy bị bệnh tim, tỉ lệ thành công là dưới 50%. Cậu ấy đã cố sống vì cậu đấy (Sara)
  - Thật... là thật sao ? Không... không phải là sự thật. Rina khóc rồi chạy ra khỏi lớp.
  - Chẳng lẽ điều đó là thật sao Yuta, anh rời xa cậu ấy là vì điều đó (Karen)
  - Mà Sara sao cậu quen Yuki (Yuri)
  - Chuyện dài lắm, tớ sẽ kể sau. Yuki mau đuổi theo cậu ấy đi. Sara hồi thúc
  - Ah... uh... Cậu nói xong rồi cũng chạy đi luôn
  - Ah, Sara à cậu kể cho bọn tớ mọi chuyện được không (Karen)
  - Ah chuyện là thế này bla... bla... Chuyện là thế này (tác giả tóm tắt nhé) năm xưa Seira là cô bé mà Rina đã quen được khi cô đang chơi gần biệt thự của mình, một hôm khi cả 2 gia đình ra một căn nhà gần rừng nghỉ mát, Rina đã rủ Seira ra gần bờ sông chơi nhưng xui rủi Seira lại bị ngã xuống sông mà đó là một dòng sông chảy xiết. Seira cứ thế bị dòng nước cuốn đi còn Rina cứ đứng ở trên bờ mà không biết làm thế nào, Seira may mắn được một người phụ nữ cứu, 2 năm sau cô tìm được gia đình của mình. Trước đó, cả hai gia đình đã huy động vô cùng nhiều người nhưng không có kết quả. Sau chuyện đó Rina trở nên sợ nước. Còn Yuki năm xưa vì muốn giữ lời hứa với cô sẽ ở bên cô mãi mãi nên đã chia tay cô không cho cô biết lý do mà sang Mỹ điều trị. Yuki là người đầu tiên giúp Rina thoát khỏi sự ám ảnh về sự cố của Seira. Còn việc mà Sara và Yuki biết nhau í ^ ^ là do sau khi điều trị xong Yuki theo một trường Đại học (nhảy cóc để sợ ==) mà Sara cũng theo học trường Đại học đấy, trùng hợp là hai người đấy học cùng lớp và từ đó mà hai người thân với nhau ^ ^
  - Ra là vậy. Mà cậu cũng may mắn đấy chứ. Còn chuyện của Yuki... Yuri hơi ngập ngừng nói
  - Tha lỗi cho cậu ấy đi mà cậu ấy đã nói rằng cậu ấy quay trở về để thực hiện lời hứa với Rina nhưng nếu Rina mà không yêu cậu ấy nữa thì cậu ấy sẽ không níu kéo Rina lại nữa
- Còn Yui từ nãy giờ vẫn đứng đến đấy nghe họ nói chuyện, cậu cảm thấy buồn có, ghen có, đau cũng có, trái tim cậu thấy đau khi biết được người mà Rina yêu là Yuki.
- Lúc này sau trường
- Rina vẫn còn đang ngồi gần một khóm hoa khóc, Yuki chạy khắp trường nhưng vẫn chưa tìm được Rina nhưng vẫn còn một nơi mà cậu chưa tìm “khu vườn sau trường” vừa nghĩ đến đấy cậu đã vội chạy đến đó thì thấy Rina.
- Rì... Rina à... học... học...
  - Sao... sao anh lại ở đây ? Rina vội lau nước mắt đi.
  - Rất... rất cuộc cũng tìm được em. Yuki thở dốc
  - Cậu... anh đi đi, tôi muốn ở một mình
  - Rina à, anh... anh xin lỗi. Yuki chạy đến ôm chặt lấy Rina
  - Buông... buông tôi ra. Rina kháng cự
  - Anh xin lỗi.
  - Tại... tại sao năm đó anh không nói cho tôi biết. Tại sao ? Anh có biết tôi đã đau khổ như thế nào không. Rina lại tiếp tục khóc nhưng không kháng cự nữa.
  - Anh xin lỗi tại anh không muốn em lo lắng

- Anh không muốn tôi lo lắng nhưng anh đã làm tôi đau khổ suốt hai năm qua biết không hả ?
- Anh trở về là để gặp lại em và thực hiện lời hứa với em năm ấy.
- Lời hứa ? Rina đẩy Yuki ra
- Em quên rồi sao là lời hứa vào ngày Valentin í.
- Anh thực muốn thực hiện lời hứa đó.
- Phải
- Anh còn yêu tôi.
- Rất nhiều
- Nhưng... nhưng tôi... tôi xin lỗi. Có lẽ tôi... tôi... đúng là còn chút tình cảm với anh nhưng tôi... tôi đã không còn yêu anh như xưa nữa. Liệu... liệu anh có thể giữ lời hứa đó ở bên tôi như một người anh trai không ?
- Em đã yêu người khác.
- Tôi... tôi không biết nữa. Có lẽ không hẳn là yêu nhưng cũng không hẳn là không có chút tình cảm gì với “người đó”.
- Vậy em thích “người đó”
- Có... có lẽ là vậy
- Em thật lòng ? Vậy người đó có biết không và em sẽ hạnh phúc chứ.
- Tôi không... không biết nữa có lẽ chuyện như thế nào thì cứ để nó xảy ra đi.
- Nếu em thấy bên “người đó” hạnh phúc thì tôi sẽ để em đi, tôi đã tự nói rằng sau khi trở về nếu em vẫn còn yêu tôi tôi sẽ ở bên em suốt đời còn nếu không tôi sẽ dõi theo em, bảo vệ em, chúc em hạnh phúc.
- Vậy anh vẫn sẽ ở bên tôi như người anh trai chứ
- Tôi hứa, nếu đó là điều em muốn.
- Cảm ơn anh. Rina lại ôm anh rồi khóc

Buổi tối

Sau khi tan học thì Yuu đã đi đâu rồi mãi vẫn chưa thấy về (bật mí nha Sara với Yuki ở chúng, như một người bạn thôi nha ^^ đừng nghĩ linh tinh đấy), đến tối khoảng 9h thì anh trở về với trạng thái say mềm, lao luôn lên phòng, lúc đấy Rina đang dọn phòng cho anh nha ^^

“Cạch”

- O anh về rồi à, anh lại làm gì mà để say thế này. Rina đỡ anh
- Ri... Rina là cô à.
- Không là tôi thì là ai, anh uống nhiều quá mê sảng rồi à, lên giường nằm đi, tôi đỡ anh. Rina dìu Yuu về giường

“Bịch”

- Ai da. Anh nặng quá đi.

Bất chợt Yuu kéo tay Rina lại khiến cô ngã xuống rồi ôm cô

- Yaa, anh làm gì vậy.
- Ri.. Rina à, tại sao chứ ?
- Anh nói gì cơ.
- Tôi... tôi yêu em mà tại sao người em yêu là Yuki cơ chứ. Yuu nói sảng

- Anh... anh lại nói sảng rồi, bỏ tôi ra. Rina hơi đỏ mặt cố thoát ra khỏi vòng tay của Yuu
- Tôi yêu em mà.
- Bỏ... bỏ tôi ra

Nhưng Rina cố mấy vẫn không làm thế nào thoát ra được rồi bỗng Yuu kéo cô xuống lần nữa, hôn cô. Rina lúc đầu ngạc nhiên rồi nước mắt bắt đầu ứa ra, cô đẩy thế nào cũng không được, dù là cô có võ đi nữa nhưng đâu thể nào mạnh hơn một đứa con trai như Yuu được. Nụ hôn của Yuu kéo dài và mãnh liệt. Khi lưỡi Yuu vừa định luồn vào miệng cô thì cô đã nhanh chóng dùng hết toàn bộ sức lực đẩy anh ra. Cô đã khóc rồi chạy ra khỏi phòng, cuối cùng cũng chạy ra khỏi căn biệt thự, cô cứ khóc rồi chạy mãi cuối cùng nơi cô chạy đến là nhà của Sara và Yuta

“King coong”

- Ai đấy, đợi chút (Sara)

“Cạch”

- Rina là cậu à... khoan đã cậu sao thế.

Rina không nói gì, cô chỉ ôm Sara mà khóc bao nhiêu mọi uất ức của cô đều trào ra hết. Sara rồi cũng đưa Rina vào nhà

.....

- Chuyện là vậy à ? (Sara)
- Uhm
- Cậu thích anh ta.
- Mình cũng không chắc nữa
- Rina anh đã nói với em rồi nói em thực sự hạnh phúc thì anh sẽ để em đi, nhưng nếu anh ta làm em đau thì anh sẽ không bao giờ tha thứ đâu
- Hôm nay cậu cho tớ ngủ nhờ ở đây và mai tớ không muốn đi học, cậu sắp phòng cho tớ
- Thôi được rồi, hôm nay cậu ngủ với đi, lên phòng tớ lấy quần áo cho cậu thay, mai tớ sẽ xin cho cậu.

Lúc này tại biệt thự Devil

- Quần gia, bác có thấy Rina đâu không ? (Kana)
- Tôi vừa thấy cô ấy chạy ra khỏi biệt thự rồi.
- Cậu ấy đi đâu được. Karen lo lắng.
- Thử gọi vào máy cậu ấy đi (Sumii)
- Chị ấy không mang máy (Mika)

“Sarangeun motdoen gieogiya

Sarangeun dachin chueogiya

Eonjejeum gwaenchanha jiryeona

Haeneun eonje dasi tteuryeona

Wollae ibyeori da ireoke ” Tiếng chuông điện thoại Yuri reo lên.

(Painkiller – T-ara)

- Alo.
- Yuri à, tớ đây

- Là cậu à Sara có chuyện gì không ?
  - Ah, Rina đang ở chỗ tớ
  - Rina đang ở chỗ cậu ư, cậu ấy có sao không ?
  - Cậu ấy ngủ rồi, chỉ mất sức do khóc nhiều quá thôi. Mà đêm nay cậu ấy sẽ ở lại nhà tớ và mai cậu ấy cũng sẽ nghỉ học
  - Khóc ư ? Có chuyện gì thế. Yuri lo lắng hỏi
  - Cậu hỏi em cậu thì biết
  - Yui ư ?
  - Uhm. Mà thôi tớ tắt máy đây
  - Uhm. Chào cậu
  - Pp
- Yuri vừa tắt máy thì mọi người đã xúm xít hỏi
- Rina, nó sao rồi ?
  - Cậu ấy đang ở nhà Sara, Sara nói cậu ấy đang ngủ vì mất sức do khóc quá nhiều.
  - Có chuyện gì ư ? (Karen)
  - Mình không biết, cậu ấy chỉ bảo muốn biết chuyện gì thì hỏi Yui thôi.
  - Bác quản gia à, Yui đang ở đâu vậy.
  - Ah, cậu chủ về lúc khoảng 9h trong trạng thái say mềm, chắc bây giờ đang ngủ trong phòng
  - Thế lúc cậu ta về thì Rina đang ở đâu vậy ? (Yuri)
  - Cô ấy đang dọn dẹp ở phòng của cậu chủ.
  - Chẳng lẽ ...
  - Chuyện gì vậy chị (Masa)
  - Chắc các cậu cũng biết Yui thích Rina chứ.
  - Chị đoán thế thôi (Kana)
  - Em cũng không chắc chắn em chỉ đoán vậy thôi (Mika)
  - Tớ cũng vậy mà sao cậu lại biết. Sumii hỏi
  - Rina là bạn thân tớ còn Yui nó là em tớ mà tớ phải biết và quan tâm chứ. Chuyện hôm nay, Yuki trở về, các cậu cũng thấy thái độ của Yui rồi đấy mà Yui vẫn còn chưa biết chuyện Rina từ bây giờ chỉ coi Yuki là anh trai. Tớ nghĩ là lúc này nói về phòng mà lại với trạng thái say mềm nữa chắc nó lại gây sự cãi nhau với Rina rồi.
  - Chắc vậy (Kana)
  - Nhưng để mai hỏi, bây giờ nó ngủ rồi hỏi sao. Mọi người cũng lên ngủ đi
  - Uhm (Masa)
- Sáng hôm sau, tại phòng ăn của biệt thự Devil
- Yui à, nghe chị hỏi đây, hôm qua đã xảy ra chuyện gì vậy ? (Yuri)
  - Chị hỏi vậy là sao ?
  - Hôm qua em với Rina đã xảy ra việc gì ?

- Rina xảy ra chuyện gì hả chị ? Yuu hơi lo lắng hỏi
- Em hãy nhớ lại đi, tối qua sau khi trở về phòng em làm gì ?
- Em... em không nhớ nữa. Tối qua em say rượu, em không nhớ rõ.
- Được rồi nếu em tạm thời không nhớ được thì thôi nhưng hãy cố nhớ chuyện gì đã xảy ra đêm qua rồi kể với chị
- Em biết rồi

Giờ ra chơi

Chờ lúc mọi người ra hết khỏi lớp (-mí người) thì Yuki mới đến chỗ Yuu đấm anh một phát rồi tức giận nói:

- Hôm qua cậu đã làm gì Rina ?
- Yuki à đã xảy ra chuyện gì vậy, bình tĩnh đi. Yuri thấy vậy mới đến giảng hoà
- Cậu hãy nhớ lại hôm qua cậu đã làm gì với cậu ấy đi ?
- Tôi... tôi đã làm gì ư ?
- Sao cậu dám làm Rina tổn thương hả, tôi đã nói với cô ấy rằng nếu cô ấy cảm thấy hạnh phúc thì tôi sẽ buông tay nhưng sao cậu lại làm Rina tổn thương ?
- Yuu à, cậu hãy nhớ lại những chuyện gì xảy qua tối qua rồi xin lỗi cậu ấy đi ?

Đầu óc Yuu trống rỗng, cậu cố gắng nhớ ra xem cậu đã làm gì có lỗi với cô ấy, rồi lúc nhớ ra được thì cậu lay lay người Sara hỏi

- Sara tôi... tôi đã nhớ ra. Nói tôi biết cô ấy đang ở đây, nói tôi biết.
- Địa chỉ đây này. Sara nói rồi đưa một mảnh giấy cho Yuu. Nhưng trước khi đi tôi sẽ nói cho cậu biết, Rina, cậu ấy thích cậu đấy, đến xin lỗi cậu ấy đi và đứng bao giờ làm cậu ấy tổn thương nữa.
- Cô... cô ấy thích tôi ư ?
- Bây giờ cậu mau đến xin lỗi cậu ấy đi
- Cảm ơn cô. Yuu nói rồi chạy đi
- Sara à, đã xảy ra chuyện gì vậy (Karen)
- Chuyện là thế này bla... bla...
- Chuyện... chuyện đó là thật ư. Yuri sững sốt. Cậu ấy hẹn hò với Yuki gần 2 năm mà còn chưa... vậy mà nó dám, tí về tớ cho nó một trận
- Tớ nữa, không thể tha thứ được (Karen)
- Tớ cũng vậy, cho cậu ấy một trận nhớ đời. Sumii nắm nắm ngón tay
- Em nữa, cho anh ấy một trận mới được, tội làm càn (Mika)

Tại nhà của Sara và Yuki

“Bính boong”

- Ai đấy ? Là các cậu à, sao hôm nay về sớm thế. Tiếng Rina từ trong nhà vọng ra ngoài.

“Cạch”

Rina cười tươi ra mở cửa nhưng khi vừa mở thì nụ cười cô vụt tắt.

- Anh... anh tại sao anh lại ở đây ? Anh về đi tôi không muốn gặp anh. Rina toan đóng cửa thì bị Yuu chặn lại.
- Tôi... tôi xin lỗi. Yuu chạy đến ôm Rina

- BUÔNG... BUÔNG TÔI RA. Rina hét lên. Anh về đi, tôi không muốn gặp anh. Rina càng cố đẩy ra thì anh càng ôm chặt
  - Tôi... tôi xin lỗi, tôi xin lỗi em (Cửa lúc này đã bị Yuu đóng lại rồi nhé ^ ^, anh này thâm)
  - Tôi nói là buông tôi ra mà, buông ra. Anh về đi.
  - Tôi xin lỗi. Rina càng kháng cự thì Yuu càng cố ôm chặt hơn
  - Anh không nghe thấy gì à, tôi nói buông tôi ra, buông ra, anh về đi, để tôi yên... Á... Rina kêu lên
  - Tôi... tôi xin lỗi. Em có sao không... Mà chân em sao vậy... (Chân Rina bị trặc vào hèm qua đây mà, chưa khỏi :( )
  - Anh không nói gì được ngoài câu “Tôi xin lỗi” à, mà anh về đi, mặc kệ tôi. Rina đẩy anh ra. Tránh ra, anh về đi. Rina đứng lên khập khiễng, cố nhịn đau đi về phía tủ thuốc
- Yuu thấy vậy liền bế cô ra ghế sofa ngồi.
- Yaaa, anh làm gì vậy ? Thả tôi xuống, tôi bảo anh về đi cơ mà. Bỏ xuống
  - Ngồi yên đi. Yuu chạy ra phía tủ thuốc rồi quay về chỗ Rina, anh nhắc chân lên bôi thuốc cho cô.
  - Không cần, bỏ ra, tôi tự làm.
  - Em ngồi yên đi. Rina im bặt không nói gì nữa, chỉ ngồi yên để Yuu bôi thuốc.
  - Xong rồi đúng không, vậy anh về đi, để tôi một mình. Rina đứng dậy khập khiễng đi lên gác. Về rồi nhớ khoá cửa cho tôi... Á... Nè, tôi nói anh không nghe thấy gì à, anh về đi mà thả tôi xuống mau lên, tôi chưa què đến mức không đi được, thả xuống. Rina hét
- Yuu chẳng nói gì cứ lẳng lặng bế cô lên phòng còn Rina thì cứ la hét (Mọi người thắc mắc sao Yuu biết phòng Sara đúng không ^ ^ mò đây)
- Em thật không tha thứ cho tôi ? Khi bế Rina lên giường nằm anh mới nhìn Rina với ánh mắt đượm buồn
  - Anh về đi, tôi đã nói không muốn nhìn thấy anh.
  - Em muốn vậy, em thực sự giận tôi đến vậy.

ThíchTruyen

Đọc tiếp : Yêu ư ? Tôi không tin - Chương 20 >>

20. Chương 20

Sao không ? Anh thử là tôi xem nào, xem anh có tức không hả, ANH CÓ BIẾT ĐÂY LÀ NỤ HÔN ĐẦU CỦA TÔI KHÔNG HẢ ? Rina hét nhưng vừa hét xong Rina biết mình vừa lỡ miệng nói điều không nên nói

Yuu ngẩn ngơ, ngạc nhiên điều Rina vừa nói một lúc rồi anh hơi mỉm cười nói

- Em nói thật sao ?
- Thật... thật thì sao ? BÂY GIỜ ANH CÓ VỀ KHÔNG ? Rina hét
- Chẳng lẽ em hẹn hò với Yuki gần hai năm mà chưa từng ? Yuu cười gian hỏi
- Không.. KHÔNG LIÊN QUAN TỚI ANH.
- Em thích tôi.

- AI NÓI VỚI ANH NHƯ THỂ HẢ, ANH MƠ TUỞNG À ? *hét lớn*
- Vậy tôi phải làm gì em mới tha thứ cho tôi ?
- Anh... anh đi chết đi thì tôi tha thứ cho anh, anh ra cái hồ bơi đằng sau mà nhảy chết đi. Rina nhất thời tức giận nói
- Em muốn vậy ?
- PHẢI.
- Sau lời nói của Rina thì anh bế cô xuống ngồi một cái ghế cạnh bể bơi.
- Này, anh bế tôi đi đâu thế ?
- Thì em bảo tôi đi chết mà
- “Ừm” Yuu nhảy xuống bể bơi – nơi sâu nhất. Lúc đầu Rina mặc kệ vì biết Yuu biết bơi nhưng lâu mà chưa thấy anh ngoi lên mặt nước, cô bắt đầu lo lắng sợ hãi
- Này, tôi... tôi chỉ đùa thôi mà. Anh mau lên đi, tôi... tôi tha lỗi cho anh đó. Lên đi Cô đi ra đứng sát mép bể bơi. Này, tôi không đùa đâu anh mau lên đi. Cô sợ hãi cô lại nhớ lại cái ngày ấy – nó đã ám ảnh cô suốt, mặc dù Seira đã trở về nhưng cô vẫn sợ... Á... bất chợt không cẩn thận cô bị ngã xuống hồ.
- Cứu... cứu... cứu tôi Yuu, cứu. Rina cứ ngoi lên ngụp xuống mà kêu, chân cô đang bị thương + sợ nước + không biết bơi đã làm cô chìm xuống đáy bể. Rồi Yuu từ đâu bơi tới bế cô lên bờ (anh này quán quân bơi lội với nín thở dưới nước mà, Rina lo hã rồi --)
- Rina, rina tỉnh lại đi đừng làm tôi sợ. Rina. Lay mãi cô không tỉnh, anh dùng phương pháp cuối cùng là... là... hô hấp nhân tạo (Ồi, chị Rina mà biết chắc choảng anh chết rồi ==)
- Khụ... khụ... khụ...
- Rina, em tỉnh rồi. Yuu mừng rên
- Nư... Nước... tôi... tôi sợ.
- Có tôi ở đây rồi, em không phải sợ nữa. Yuu nói rồi ôm cô.
- Á.
- Sao vậy ?
- Sao anh dám ôm tôi. Mà anh dám lừa tôi à.
- Tôi có lừa em đâu tại em không có nói là tôi không được nín thở dưới nước mà. Yuu nhún vai.
- Anh... anh...
- Mà em nói tha thứ cho tôi rồi đúng không ? *cười nhăn răng*
- Tôi... tôi nói thế bao giờ.
- Vậy sao ? Lúc dưới nước tôi nghe rất rõ mà
- Anh... tránh ra, anh lên lau khô người rồi về đi, anh ôm tôi không chịu trách nhiệm đâu.
- Em lo tôi sao.
- Anh mơ hã à... Ha... ha... hắt... xì...
- Em bị cảm rồi. Yuu lo lắng
- Không cần anh lo, kệ tôi. Tránh ra. Rina đẩy Yuu ra rồi cố gắng đứng lên. Ya, tôi cảnh báo anh bao lần rồi hã, thả xuống *hét lớn*
- Không
- Thả

- Không
  - Anh... anh...
  - Đây, thả. Yuu đặt Rina xuống giường
  - Nè, sao tôi nói mãi anh không nghe thế, anh có về không hả ?
  - Nếu em về nhà với tôi
  - Không, tôi không muốn về, anh về đi.
  - Tôi sẽ không về nếu không có em, em đừng quên em vẫn là người hầu của tôi.
  - Tôi không quan tâm, tôi không về, anh muốn trừ lương cũng được... Này... Tôi tự lau được. Yuu vào phòng tắm lấy khăn lau đầu cho Rina.
  - Em ngồi yên đi. Sau lời nói đó thì Rina ngồi yên để cho Yuu lau đầu không nói gì nữa
  - Xong rồi phải không. Anh về đi tôi không thay đổi ý định đâu, nếu tôi không làm người hầu cho anh thì tôi cũng sẽ tìm được công việc khác thôi.
  - Em thật không tha thứ.
  - Quyết định của tôi sẽ không thay đổi
  - Vậy nếu tôi làm như lời em nói em sẽ tha thứ cho tôi.
  - Nếu... nếu anh muốn chết thì chết ở chỗ khác đi, anh mà chết ở đây mọi người nghĩ oan cho tôi đấy.
  - Là em nói đấy nhé. Yuu toan mở cửa định đi thì Rina gọi lại
  - Nè, tôi... tôi nói đùa thôi
  - Vậy em tha thứ cho tôi
  - Anh đừng mơ nhưng tôi lúc này nói đùa đừng tưởng là thật
  - Nhưng tôi muốn coi đấy là thật, em đồng ý ?
  - Anh... anh... rồi, tôi tha thứ cho anh nhưng tôi sẽ không về.
  - Em tha thứ cho tôi rồi thì em phải về với tôi. Yuu nói xong nhấc bổng Rina lên
  - Nè, sao anh toàn thích làm ngược lời người khác thế hả. Yaaa
- Yuu bế Rina vào chiếc xe đang đợi ở dưới nhà (Yuu gọi từ khi này ^ ^) và kêu chiếc xe chạy thẳng về biệt thự
- Quần gia kêu người chuẩn bị nước nóng ở phòng cô ấy. Yuu nói mà vẫn còn đang bế Rina còn cô thì vẫn còn đang giãy giụa đập tứ lung tung
  - Cái tên chết bầm kia, anh có thả xuống không hả, anh mà không thả tôi xuống tôi đảm bảo mai anh không được chết yên đâu. Yaaa. Nhưng dường như Yuu không để ý tới lời nói đó. Yuu đặt cô lên giường, ôm cô rồi nói
  - Ya, cái tên đáng ghét, sao anh toàn tự làm theo ý mình thế. Rina giãy nảy.
  - Tại sao ? Tại sao em không chịu chấp nhận tôi ? Tôi yêu em mà, tại sao ?
- Rina hơi ngạc nhiên ngồi ngay ra một lúc rồi mới đẩy anh ra và nói
- Yêu ư ? Tôi không tin. Chẳng phải anh có hàng tá bạn gái sao, anh cần gì yêu tôi, cần gì cầu xin tôi tha thứ cho anh.
  - Em không tin ư ? Vậy tôi làm thế nào em mới tin
  - Anh là một hot boy, một thiếu gia mà, anh có hàng tá bạn gái mỗi ngày lại quen một người thì sao lại yêu tôi được.

- Tôi yêu em, điều đó là sự thật.
  - Anh nói anh yêu tôi thì tại sao anh lại làm tổn thương tôi, nếu anh yêu tôi thì tại sao hàng đêm anh vẫn nhắc tới cái tên Miki, anh hỏi làm sao tôi tin được ? Nói đến đây nước mắt Rina bắt đầu rơi (Thực ra có mấy lần lúc Yuu ngủ Rina đã nghe Yuu nhắc tới cô gái này ^ ^)
  - Miki ư ? Sao em biết. Yuu từng người ra một lúc rồi mới hỏi.
  - Anh nói sao tôi lại biết ư ? Có đêm nào mà anh không kêu tên cô gái tên Miki không ? Có phải anh yêu cô ấy đến thế, yêu mà đến hàng đêm ngủ gọi tên cô ấy, hay anh yêu tôi mà trên bàn anh vẫn còn đặt khung ảnh người con gái nào đó hay nói đúng hơn trái tim anh thuộc về cô gái tên là Miki chứ không phải TÔI ? Nói đến đây Rina cố gắng chạy ra khỏi phòng với cái chân đau nhưng bị Yuu níu lại.
  - Không... không phải, đúng là ngày trước tôi yêu Miki nhưng người tôi yêu bây giờ là em. Yuu ôm cô
  - Không... không... đừng nói gì nữa, tôi không tin, tôi không tin *nước mắt chảy dài*
  - Không... em phải tin tôi... hãy tin tôi... tôi sẽ không nhớ tới cô ấy nữa...
  - Anh nói thật ? Rina đẩy Yuu ra
  - Thật.
  - Anh hứa chứ ?
  - Tôi hứa với em. Lúc này Yuu lại bế Rina xuống giường
  - Tôi sẽ tin anh một lần nhưng nếu anh dám phản bội tôi thì sẽ không có lần thứ hai đâu. Rina bắt chợt ôm anh
  - Em... em ôm tôi ư. Yuu hơi ngạc nhiên.
  - Nếu anh không thích thì thôi *đẩy ra*
  - Không, tôi chỉ hơi ngạc nhiên thôi *kéo lại + ôm*
  - Mà nè anh bế tôi lên làm chi *hơi bất mãn*
  - Thế em không định tắm à, muốn bị cảm lạnh sao.
  - Thế... thế thì thả xuống, tôi tự đi được *hơi đỏ mặt*
  - Không thích
  - Nè, sao anh cứ thích làm ngược người tôi nói thế.
  - Thích thế
  - Anh... anh...
  - Em còn nói nữa tôi sẽ hôn em đấy
  - Anh... anh dám, thử xem, tôi ... Sao... sao anh dám ?
  - Tôi đã nói trước rồi mà, em muốn lần nữa không ?
  - Anh... anh... Cô không nói gì nữa mà im lặng
- Đến phòng tắm, anh đặt cô xuống bồn.
- Nè, được rồi, ra đi.
  - Nhưng không muốn mà *nũng nịu*
  - *Ăn đấm* Muốn chết à, không ra tôi chuyển về Angel đấy.
  - Ấy... ấy... tôi ra... tôi ra.
  - Ra *ném nguyên cục xà phòng*

Buổi tối

- Bar đi (Sumii)

- O.K (Karen)

- Ah, mà nè, Yuu à, em đèo Rina nhé, tiết kiệm một xe là tiết kiệm xăng đấy :) (Yuri)

- Nè Yuri, em thôi đi à, chị thấy em mới cần tiết kiệm í

- Hì hì. Ah, mà nhiều người mới vui chứ, Sumii cậu gọi thêm bốn người kia đi.

- Được rồi.

- Ay, chưa được (Kana)

- Chưa được cái gì (Mika)

- Theo lời Tuyết nói í, không phải là bớt xe bớt người sao, thế nên thế này nhé Tuấn – Kim Anh, Nam – Bằng Anh, Dũng – Tuyết, Minh – Hương, Bảo – Thủy Tiên, chị với Thanh Tuyền còn cho tên kia đi một mình =))

- Ay, khoan đã chị Kana, em sẽ đi một mình, chị đi với anh Isa nhá =)) không để ảnh đi một mình tội lắm

- Hứ kẹ hần

- Ấy, tóm lại thế nhé. Đi thôi

- Thanh Tuyền, em... em được lắm

- Em được sẵn rồi thôi đi đi muộn rồi... Ke... ke...

- Í quên, không được, Mika, Sumii, chị Kana, chị Minori, lên phòng em nhờ tí, không thể như thế này mà đi được, cả các cậu nữa *chỉ Karen, Rina*

Trên phòng

- Nè, mọi người đeo mặt nạ vào

- Làm chi ? Sumii hỏi

- Đeo mấy cái mặt nạ này vào coi như mấy người là thành viên Angel rồi đó. Karen giải thích

- Eh, đẹp quá à (Mika)

- Thôi đeo đi (Rina)

- Đây. Yuri đưa cho từng người một mỗi chiếc mặt nạ. Còn cái này lát nữa sẽ kêu Sara đeo. OK. Thế là xong nhé, đi thôi

(Karen: màu xanh dương – hoa hồng xanh

Rina: màu xanh ngọc bích – hồng hồng xanh lá

Yuri: màu tím bạc, hoa Lily

Kana: màu đỏ nhạt hoa hồng đỏ

Sumii: màu vàng nhạt hoa hồng vàng

Mika: màu trắng hoa hồng trắng

Seira – Sara: màu cam nhạt hoa hồng cam

Minori: màu hồng hoa hồng phấn)

Tại bar

“Rầm” Chiếc cửa bị đập gãy sau đó khoảng 50 tên thanh niên tiến vào

- Ai là chủ nơi này. Một tên đầu đàn nói

Lúc này chỗ nhóm Angel

- Leon, bọn nó là ai ? Yuri cười khinh bỉ

- Dạ, bọn nó là bang Thiên Long. Trong lúc các chị không ở đây, bọn nó đã nhiều lần tới kiểm chuyện.

- Ra tiếp bọn nó trước đi, bọn chị sẽ tiếp phần sau, nhớ là phần sau để bọn chị đấy

- Vâng. Leon nói xong rồi đi luôn

- Sumii cậu tiếp tên kia trước đi *chỉ vào cái tên đầu đàn đang hét*

- OK.

.....

- Bọn mày lại tới kiểm chuyện

- Thì sao, hôm nay thủ lĩnh bọn mày lại chạy đi đâu rồi, rùa rút đầu rút cổ à... Ha... ha... ha...

- Mày... mày...

- Leon, tránh ra. Sumii từ xa lên tiếng

- Vâng

- Ố ồ ô... cô em xinh đẹp nào đây.

- Đến đây làm loạn mà còn dám phách lối *gần*

- Ô, cô em xinh đẹp, làm gì dữ thế, khuôn mặt đẹp thế kia mà lại che bằng mặt nạ, hay để anh cởi giúp em

- Được, nếu anh cởi được mặt nạ của tôi, thì hôm nay tôi chơi với anh. Được chứ ?

- Được... được... Tất nhiên là được... Ha... ha... ha...

- Nào bắt đầu *nhếch mép*

Chỉ với 10 giây Sumii đã hạ được cái tên đó khiến hắn đứng dậy cũng không được.

- Sao, muốn nữa không ?

- Mày... mày... Anh tư, xin hãy cho con nhỏ đó một bài học đi. Tên đó tức giận

- Thử xem

Lúc này Yuri nói với Mika:

- Mika, em ra xử tên đó đi.

- Rồi, để em

.....

- Chị, để tên đó cho em. Mika tiến tới

- Được rồi, đừng tới tên này bẩn tay

- Nào lên.

Lại một tên nữa bị Mika hạ trong 15 giây.

- Sara, tên này để cho cậu nữa rồi.

- Nhãi.

Lần lượt bảy tên được gọi là khá nhất bang (- tên thủ lĩnh) đều bại dưới tay Sumii, Mika, Sara, Kana, Minori, Karen, Rina. Một lát sau tên thủ lĩnh cùng với khoảng 300 tên xông vào quán bar

- Tên này để tớ *nhếch mép*
  - Cô là ai ?
  - Tôi là ai đâu quan trọng. Tôi tới là để xem thủ lĩnh bang Thiên Long tài giỏi tới cỡ nào thôi *nhếch mép*
  - Hình như cô hơi tự kiêu rồi đấy.
  - Vậy để xem.
- Đối với tên thủ lĩnh này thì hơi lâu chút. Yuri phải mất gần 5' mới hạ được hắn
- Cô được lắm. Dù bị hạ gục hoàn toàn nhưng hắn vẫn cố gắng đứng dậy. TỤI BÂY XÔNG LÊN. Hắn hét.
  - Được lắm để xem bang Thiên Long này vô dụng tới đâu.
- Trong phòng 10' đã tới hơn 50 tên bị hạ nhưng vì muốn dọn dẹp nhanh chóng Yuri đã kêu thêm 7 người kia nữa nên chỉ trong 10' cả 8 người đã dọn dẹp hết đồng còn lại.
- Sao, tôi nói có đúng không, hay bang Thiên Long chỉ là một lũ vô dụng.
  - Cô... cô...
  - Còn muốn nói gì nữa, hay để ta dọn nốt người
  - Cô hãy đợi đấy.
  - Tôi luôn sẵn sàng đợi, nhưng mà nếu còn có lần 2 thì không phải chỉ mấy tên nhãi nhép này đâu mà cả bang Thiên Long sẽ biến mất luôn đấy. BIẾN
  - Mẹ kiếp. Tụi bây Đi.
- ...
- Đúng là cậu (Karen)
  - Thôi vào uống rượu (Yuri)
  - Cậu nha, lúc nào cũng rượu
  - Nè, mấy cô đúng là gấu mà (Shun)
  - Kệ bọn tôi, mà bọn nhãi nhép đấy không đáng để bọn tôi đụng chân đụng tay. Karen tự đắc.
  - Đúng là hổ báo mà.
  - Anh... anh dám kêu tôi là hổ báo
  - Tôi đâu nói ai mà là do cô tự nhận đấy.
  - Anh... anh...
  - Nè, Shun cậu nói ai thì nói nhưng không được nói mèo con của tớ thế chứ. Yui nói rồi lại bá vai Rina
  - Ô. Đồng loạt mọi người kêu lên
  - Nè, bỏ tay xuống.
  - Mèo con, sao em vô tình thế ?
  - Anh có bỏ tay không hay chờ tôi làm gì. Rina bình thản nói
  - Ấy... ấy... mèo con... đừng giận ha.
  - Tốt
  - Mà sao em vô tình thế, em mà thế này mãi là anh đi tìm cô gái khác đấy.
  - Giải. Thích thì đi mà tìm. Đừng quên lời tôi đã nói. Không có lần hai đâu

- Ấy... mèo con... anh giỡn thôi mà. Đừng giận
  - Thử giỡn lần hai xem
  - Rồi rồi, anh xin lỗi mà mèo con
  - Nè, chị Kana, chị nghĩ xem hai người kia sẽ đi đến đâu ? Sumii hỏi
  - Bằng Anh vẫn lạnh lùng quá, chị hiểu nó quá mà, nó bề ngoài thể thôi chứ trong lòng nó đang nghĩ khác đấy
  - Nè, em nghĩ phải giúp họ thôi. Chứ nhìn như thế kia á, khi nào mới được (Mika)
  - Ồ đúng, mọi người có cách gì không (Minori)
  - Cách gì cơ chứ, Rina có sợ gì đâu, võ cũng giỏi, ngoài nước ra thì cậu ấy chả có điểm yếu gì cả (Karen)
  - Hay dùng điểm yếu của cậu ấy (Sara)
  - Ế, không được, nhớ xảy ra chuyện gì sao ? Không nhớ chuyện xảy ra lần trước sao ?
  - Thế cách gì bây giờ (Sara)
  - Ê hay thế này đi. Sumii reo lên khi nghĩ ra cách
  - Cách, cách gì ? Kana hỏi
  - Như thế này... thế này... thế này...
  - Được đấy. Karen hưởng ứng
  - Những cũng phải cần mấy cái tên kia giúp
  - Ồ chắc phải vậy rồi, nhưng nói với tên Yuu sau đi ha (Minori)
  - Ồ (Yuri)
  - Để chị đi lôi mấy tên kia về, đợi tí, Mika em đi với chị. Minori nói
  - OK.
- Khoảng 10' sau, cả 8 tên kia đều được lôi về
- Nè, có chuyện gì vậy, sao rắc rối thế ? Shun hơi bất mãn
  - Im, ngồi xuống. Kana ra lệnh
  - Nè, cô vẫn còn là người hầu của tôi đấy, sao lại ra lệnh cho bọn tôi
  - Im hết, ngồi xuống, có chuyện cần nói mà đấy là quán bar không phải biệt thự Devil ha không liên quan.
  - Ngồi xuống đi, bọn tôi muốn nhờ (Karen)
  - Nhờ gì ? Kou hỏi
  - Sao mấy anh nhiều lời quá vậy, ngồi xuống đi (Sumii)
  - Đây (Ryan)
  - Nè, bây giờ có chuyện gì ? (John)
  - Là thế này... thế này... thế này...
  - Rồi, vì Yuu nên bọn tôi giúp cô (Hiro)
  - O.K. Kế hoạch vào tối mai luôn nhé. Kana nháy mắt
  - Rồi (Isa)
- Tối hôm sau

- Quái hôm nay mọi người đi đâu hết rồi nhỉ ? Rina tự hỏi. Bác quản gia bác có thấy mọi người đâu không ? Rina hỏi bác quản gia
- Tôi không thấy
- Cảm ơn bác, quái bọn họ đi đâu rồi nhỉ.
- “Nagareboshi ni negai o kaketa
Nanatsu no hikari mitsukedashite
Hanarebanare ni natta JUERII SUTAA
Unmei to iu kizuna o shinjiteru...” Nhạc chuông Rina reo lên
- Alo.
- Alo, Rin à, cậu tới bệnh viện mau đi. Thì ra người gọi cho Rina là Sumii
- Có chuyện gì vậy ?
- Yu... Yui bị tai nạn, không biết có qua khỏi được không nữa, cậu mau đến đi.
- Được rồi, ở đâu ? Rina gấp gáp
- Bệnh viện xxx.
- Rồi, pp.
- Lúc này tại bệnh viện
- Nè, thành công rồi, đập tay nào. Sumii nói rồi đập tay với Kana
- YEAH. Cả hai hét
- Nè, cậu nghĩ sao (Karen)
- Có khi nào lại khốc lóc thảm thiết không ? (Mika)
- Làm vậy có khi nào xong chuyện bọn mình bị giết không. Sara giả vờ sợ sệt
- Thôi, chết thì chết, hi sinh hạnh phúc cho bạn mình mà (Yuri)
- Em quân tử ghê ha, để xem lúc đấy em sẽ làm bình phong cho bọn chị đấy (Kana)
- Ê, nhắc tới tào tháo là tào tào tới liền kìa. Minori chỉ về phía Rina đang vội vã chạy về phía bọn họ.
- Học... học... Chuyện là sao vậy ?
- Hỏi bọn họ đi. Karen chỉ về phía mấy chàng nhà ta
- Đây chuyện gì vậy ? Rina gấp gáp hỏi
- Ah thì bọn tôi đua xe. Shun trả lời như không có gì.
- Không nói với các anh nữa mà Yui đâu. Rina cảm thấy vô cùng lo lắng mặc dù trong lòng cô vẫn hơi hoài nghi có khi là trò của mấy người kia không, bởi vì giọng Shun nghe thờ ơ như không có gì.
- Trong í, cậu vào đi.
- Rồi
- “Thành công” Hiro nói thầm
- Nè, có thật là anh bị thương không đó, nè, hay là anh lại tính gạt tôi lần nữa đó. Rina hơi lay lay, mặt có vẻ thờ ơ nhưng trong lòng rất lo lắng
- “Im lặng”

- Nè, không đùa đâu, tôi nói cho anh biết tỉnh lại hay không hả ? Hay anh tính giả vờ gạt tôi lần nữa. Rina hơi tức giận

- “Im lặng” Nhưng đáp lại lời Rina nói vẫn chỉ là một không khí ẩm đạm im lặng

- Nè, nè, tôi... tôi không đùa đâu, mau tỉnh dậy đi, nè... Lúc này, nước mắt Rina trực trào... Anh nói anh yêu tôi cơ mà, tỉnh dậy đi cái tên cún con đi... DẬY ĐI... Sao anh không giữ lời hứa... Anh tính gạt tôi lần nữa sao... Anh mà không dậy là biết tay tôi đó... DẬY... Anh không tỉnh dậy tôi biết cãi nhau với ai hả ?

- “Im lặng”

- Anh nói yêu tôi mà sao lại nuốt lời. Tôi còn chưa nói tôi thích anh mà, cái tên đáng ghét kia... Dậy... Dậy mau đi... Anh mà không dậy là tôi phá huỷ giao kèo đó... Dậy đi... Rina khóc ngày nhiều hơn nhưng Rina đâu biết lời nói của cô làm cho lòng ai đang cười thầm và một đám người ngoài kia đang khoái chí cười ha hả.

- “Im lặng”

- Dậy đi... Anh nói anh yêu tôi nhưng tôi chưa nói thích anh mà... Anh dậy đi, anh dậy đi... Tôi đồng ý mà... Tôi đồng ý... Anh mà tỉnh dậy tôi sẽ nói tôi thích anh mà...

- Là em nói đó nha. Yuu tỉnh dậy kéo Rina ôm vào lòng cười đắc chí

- Anh... anh... Cô đẩy anh ra. Anh dám lừa tôi, lần này là lần thứ hai rồi đấy, tôi không tha cho anh nữa đâu

- Nè, nè, em không định nuốt lời chứ, lúc nằm trên giường anh nghe rất rõ là em nói thích anh mà *cười gian*

- Anh... anh... ai nói thế chứ ? Anh nghe lầm rồi

- Ê, lúc này tôi còn nghe ai nói rằng là “anh mà tỉnh dậy tôi sẽ nói tôi thích anh mà” nhỉ

- Anh nghe ai nói thì liên can thì tới tôi. Hừ. Tôi sẽ không tha cho anh đâu, Rina tức giận bỏ đi nhưng bị Yuu kéo lại ôm vào lòng

- Em không định giữ lời hứa à. Sao em không chịu nói thật chứ ? Nói em thích tôi

- Ai... ai có chứ ? *đỏ ửng như trái cà chua*

- Em thật không chịu nhận ?

- Không... không phải...

- Vậy tôi hét to cả bệnh viện là em thích tôi nhé ?

- Anh dám ? Rina gằn từng chữ

- Em biết tôi rồi mà

- Anh... anh... phải tôi thích anh sao chứ... nhưng... nhưng mà anh lại lừa tôi lần nữa... tôi không tha cho anh đâu... *mặt hơi đỏ* Rina toan quay đầu chạy thì bị Yuu kéo lại trao cô một nụ hôn ngọt ngào

- Sao ?

- Anh... anh dám... tôi... tôi ghét anh. Rina đẩy ra toan chạy đi nhưng lại bị Yuu níu lại ôm vào lòng

- Nhưng tôi yêu em.

Rina không nói gì nữa mà chỉ im lặng nằm trong lòng của Yuu, nhưng cô lại cảm thấy rất vui và ấm áp, vết thương xưa kia dường như đã hoàn toàn biến mất

21. Chương 21

Sáng hôm sau

- Giỏi ha, các cậu dám thông đồng với nhau lừa tớ ha ? Rina gằn

- Ah... ah... Rina à... Không phải bây giờ cậu với Yuu tốt hơn rồi sao... Thế thì chuyện này là tốt đấy chứ... Nên cậu tha cho bọn tớ đi ha. Karen năn nỉ.

- Ai là người lập kế hoạch ?

- SUMII. Tất cả mọi người đồng thanh nói rồi chỉ tay về phía Sumii

- Ah... ah... Rina à, bớt giận bớt giận

- Tội cậu để sau, ai là người lên sáng kiến.

- MIKA. Tất cả mọi người đồng thanh tập hai rồi cũng chỉ tay về phía Mika

- Được, vậy những người còn lại đều là tông phạm đúng không, còn bốn người kia nữa, đợi đấy, hôm nay đến trường các cậu biết tay tớ ?

- Ah... ah... Rina à, muộn rồi đi học đi.

- Ah... được rồi... nhưng còn sớm chán... để tớ vào ăn sáng còn các cậu nhịn lên thay quần áo đi

- RINA. Tất cả mọi người tiếp tục đồng thanh tập ba rồi nhìn Rina với ánh mắt vô tội

- Đừng nhìn tớ như thế à mà hôm nay mọi người đến trường cũng phải ở trong lớp nhé không được ra cateen đâu. Rina nói bình thản như không có gì

- HAAAAAAAAAAAAAAAAA. Tất cả mọi người há hốc mồm

- Rina, cậu tính giết người không cần dao à.

- À, quên hôm nay giờ ra chơi các cậu ra cateen với tớ nhé, nhưng mà tớ ăn thôi các cậu ngồi nhìn nhé *cười gian* Rina nói rồi để lại mấy khuôn mặt đang méo xệch há hốc mồm trong phòng khách

Đến lớp

- Bốn người giỏi ha ?

- Đâu... đâu có, Rina à (Sara)

- Không có à nhưng tớ lại thấy có đấy. Một câu nói rất bình thường nhưng mang tính sát thương rất cao

- Em... em bớt giận đi mèo con à.

- Anh im. Chưa xử tội anh là may đấy. Còn bốn người chịu phạt cùng mấy người kia nhá. Ah tớ nhắc lại hình phạt đầu tiên nhá: giờ ra chơi hôm nay các cậu ra cateen với tớ nhưng tớ ăn còn các cậu ngồi nhìn nhé *cười cười*

- “Thôi xong” Tất cả mọi người cùng nghĩ

Giờ ra chơi

- Nè ngồi xuống đi, sao mà nhìn tớ ghê vậy ?

- Híc Rina à, tha bọn tớ đi, cậu đã không cho bọn tớ ăn sáng rồi mà. Karen năn nỉ.

- Không là không, các cậu còn phải chịu phạt hết ngày hôm nay cơ, thế là nhẹ đấy. Rina vừa nói vừa điem nhiên ngồi ăn

- Híc. Sumii than

- À, quên lát tất cả mọi người về biệt thự Angel một chuyến nhé, tất cả đấy.

- “Chết rồi, chộc giận ai không chộc lại đi chộc giận Rina/bà cô này/ Tuyết thì chết chắc rồi” Tất cả mọi người cùng nghĩ

Buổi chiều

- Ê, các cậu dọn dẹp hết biệt thự Angel đi nhé, lâu rồi chưa được lau chùi chắc bẩn lắm đấy, à quên lau dọn xong là các cậu phải đi nấu ăn đấy nhé. 7h là phải có cơm đấy. Tớ đi ngủ đây, thông thả làm việc, ngoại

trừ tầng Colors Sweet nhé, không được ai vào đầu đấy, ngoại trừ con gái ra nhé. Thôi làm việc vui vẻ. Có cơm thì gọi nhé. Rina nói xòn đi lên gác ngủ để lại bao nhiêu khuôn mặt vẫn còn đang méo xệch ngơ ngác nhìn cô.

Tất cả mọi người đều tắt bật dọn nhà rồi nấu cơm. Hầu hết toàn là mấy nàng làm còn mấy chàng thì chỉ giải phá thế nên mấy nàng cứ vừa làm vừa chửi mấy chàng =))

Buổi tối

- Ai da, chán quá, à mà quên, hình phạt thứ hai các cậu làm rất tốt nhưng hình phạt thứ ba là tối nay các cậu phải đưa tớ đi bar nha *cười gian*
- Chỉ là đi bar thôi mà. Shun nhún vai
- Híc, em không biết rồi, cái Bằng Anh nó đi bar tốn lắm tốn hơn cả đi xem phim với đi ăn nữa. Kana than
- Ah quên, đi là cũng có đôi có cặp ha, Shun à, cậu đèo Karen đi, Hiro – Yuri, Masa – Mika, Sumii – Kou, Yuki – Sara, anh Isa – chị Kana, anh John – chị Minori, còn Yuu, Ryan và tớ mỗi người một xe ha *cười cười*
- Mèo con sao anh không được chở em. Yuu bắt măn
- Bắt măn cái gì, có muốn tăng mức phạt không, chưa kể tội lúc nãy dọn nhà làm bể 3 cái chén, 4 cái đĩa, 2 lọ hoa, gãy một cái chổi, vứt phí 5 cái giẻ lau và làm đổ hết nước ra sàn đầu đấy. Ngoan ngoan đi
- “Híc, ma nữ mà sao biết rõ thế” Mấy chàng cùng nghĩ

Quán bar

- Leon mang cho chị tất cả các loại rượu ra đây, càng nặng càng tốt, mỗi loại một ly. Rina nói
- Vâng
- Nè, gọi đồ đi đứng đấy làm gì. Rina hỏi khi thấy mấy người vẫn đang đứng trời trông há hốc nhìn Rina. À mà bây giờ tha cho các anh đấy, thích ra tán gái thì ra đi, còn Yuu anh có muốn ra không ? Rina cười nhưng mang độ sát khí cực cao.
- Í, không, làm sao ra được, ở lại với mèo con của anh chứ *cười cười*
- Khỏi giả vờ, vừa vào quán đã có 20 cô vây quanh, 15 cô tán tỉnh, 10 cô xin số điện thoại, 5 cô xin hẹn hò, 3 cô bạn gái cũ hỏi thăm. Sao ? Muốn nghe, kể nốt không ?
- Mèo con, nè anh phải ở đây với em chứ, đi sao được, đi nhờ thằng nào nó tán tỉnh em thì sao, anh không cho.
- Nhảm nhí (Rina)
- Nè, anh lo hã rồi, ai dám, vừa mới đứng cạnh đã bị đá xa ra trăm mét rồi. Yuri cười cười
- Nhưng dù sao cũng phải bảo quản, mèo con là của tôi. Yuu nói rồi ôm chặt Rina
- Ai là của anh, bỏ tay ra.
- Mèo con, em vô tình thế
- Tôi vô tình lâu rồi, bây giờ mới biết à ?
- Nè, Yuu em nói vậy với Rina, còn lâu mới được (Yuri)
- Toàn nói ngọt xớt à, không được là phải. Kana bĩu môi
- Uống đi, nhiều chuyện quá à, còn anh ra kia tán gái đi
- Ấy, sao mau giận thế, anh ở lại với mèo con mà
- Xí

Sáng hôm sau tại lớp học

- Các em hôm nay lớp ta sẽ có học sinh mới

“Xì xầm”

- Trật tự, em vào lớp đi.

“Xì xầm, xì xầm”

Người học sinh mới vừa mới vào lớp thì người ngạc nhiên đầu tiên là Hiro rồi đến Shun và Yuu.

- Em hãy giới thiệu đi.

- Mình là Vương Thương Nga, gọi mình là Mie cũng được. Mình vừa mới du học về còn nhiều điều chưa biết mong giúp đỡ

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT MỚI:

Vương Thương Nga (Mimi - Mie): bạn gái cũ Hiro, xinh đẹp, học giỏi, võ cũng giỏi, con gái tập đoàn họ Vương – lớn thứ tám thế giới – đồng hạng tập đoàn Vương Chính

- Uhm, bạn ấy đã giới thiệu xong, vậy để cô xem bạn í ngồi đâu ?

- Em thưa cô, em muốn ngồi cạnh Dũng *chỉ Hiro*

- Vậy thì...

- Em thưa cô em không muốn ngồi cạnh bạn ấy *lạnh lùng*

- Thôi được rồi cô sẽ xếp lại chỗ hai dãy bàn cũ: Tuyết – Dũng, Thanh Tuyền – Khang, Uyển Nhã – Thiên, Nga – Phong. Các em chuyển chỗ đi, còn Nga em về chỗ đi.

- Vâng

Giờ ra chơi

- Dũng, tớ có chuyện muốn nói với cậu. Mie nói

- Tôi không có chuyện gì để nói cả. Nếu đã đi sao cô còn về đây. Hiro lạnh lùng

- Cậu thực sự muốn nghe tớ nói.

- Không, năm xưa người có lỗi với tôi là cô.

- Nhưng năm đó thực sự là tớ...

- Đủ rồi.

- Hiro à, có chuyện gì vậy ? Yuri hỏi

- Ah, không có gì đâu ra cateen đi. Yuu nói rồi kéo tay Yuri đi

- Eh eh, còn mọi người. Yuri bị kéo đi hỏi

- Ra sau.

Yuri cứ thế mà bị kéo đi. Trong lớp lúc này cả nhóm người kia đang bàn tán với nhau.

- Ê này, Yuri bình thường thông minh lắm mà sao chuyện này cậu ấy khờ cậu ấy ngốc quá vậy. Sumii hỏi

- Cậu hỏi tớ thì tớ biết hỏi ai ? Sara nói

- Haizz cũng chẳng trách cậu ấy, sau chuyện của Rina với Yuki cậu ấy đã không tin vào tình yêu nữa, cậu ấy nghĩ con gái trong chuyện tình yêu luôn là chịu thiệt thòi nhất, luôn là người chịu hết đau khổ trong tình yêu. Karen nói

- Có giúp không ? Mika hỏi

- Không được đâu, giúp làm gì ? Rina thở dài.

- Mà xem ra cậu ấy còn hai đối thủ nữa kia. Shun nói rồi nhìn Kou với Ryan

- CHÍNH XÁC. Tất cả mọi người đều nói (- Shun, Kou với Ryan) rồi giơ ngón tay trở lên

Sau khi Mie vừa nhìn thấy Hiro kéo tay Yuri đi cô liền nghĩ:

- “Cô ta là ai, tại sao cậu lại lạnh lùng với mình như thế ?”

Lúc sau mấy nàng mới tách nhóm ra bàn riêng mới nhau

- Nè chuyện Yuri í, không được cũng phải thử chứ ? Sumii gợi ý

- Uh, hay như thế này đi... thế này... thế này... thế này... Mika nói

- Được đấy. Karen reo lên.

- Hẹn ở đâu đây ? Sara hỏi

- Cho họ hẹn ở Sweet Cream đi. Rina nói

- O.K. Ah mà Sumii cậu viết thư đi cậu giỏi nhái chữ nhất (Karen)

- O.K. Không vấn đề.

Tình cờ lúc họ đang nói chuyện thì Mie đi qua đã nghe hết được mọi chuyện nên cô đã lên kế hoạch phá vỡ kế hoạch của họ. Kế hoạch của họ là thế này này: Sumii sẽ nhái bút viết hai bức thư ^ ^ một là Yuri gửi Hiro hai là Hiro gửi Yuri hẹn ở Sweet Cream 8h tối nay nhưng Mie đã lấy cắp bức thư của Hiro và đúng lúc 7h45 cô đã gọi điện cho Hiro kêu có chuyện cần nói ở Sweet Cream.

- Ủa bức thư của ai thế này. Là của Hiro sao hẹn mình nhỉ ? Thôi kệ, cứ tới đi.

Tối nay tại biệt thự Devil

“Sorry Sorry Sorry Sorry

Naega naega naega meonjeo

Nege nege nege ppajyeo

Ppajyeo ppajyeo beoryeo baby

Shawty Shawty Shawty Shawty

Nuni busyeo busyeo busyeo” Tiếng chuông điện thoại của Yuu reo lên.

(Sorry Sorry – Super Junior)

- Alo.

- Là tớ

- Cô gọi cho tôi có việc gì ?

- Tớ có chuyện muốn nói với cậu

- Tôi và cô không có chuyện gì cả.

- Chỉ một lần thôi hãy nghe tớ giải thích

- Được rồi ở đâu

- 7h45 tại Sweet Cream

- Được rồi. Tôi cúp máy

7h45 lại Sweet Cream

- Bây giờ cô có chuyện gì ?

- Cứ từ từ, gọi đồ uống trước đi. Chị phục vụ

- Quý khách uống gì ạ ?

- Tôi ly nước cam, còn cậu ?
- Café đen.
- Vâng xin quý khách đợi lát
- Bây giờ cô có chuyện gì nói đi.
- Đợi lát chờ đồ uống ra đã
- Rồi, bây giờ cô nói đi
- Cậu thực sự không tha thứ cho tớ.
- Cô vì danh lợi mà bỏ rơi tôi bây giờ cô nghĩ tôi tha thứ cho cô sao.
- Tớ xin lỗi, là tớ sai nhưng do tớ bị ép buộc.
- Cô nghĩ tôi sẽ tin nữa sao.
- Cậu không tin cũng được nhưng tớ về là để gặp cậu, cậu không tha thứ cho tớ được sao ?
- Xin lỗi nhưng tôi đã không còn yêu cô.
- Không phải sao. Tớ vẫn là tớ, tớ vẫn là Mimi mà cậu yêu ngày nào mà.
- Nhưng trái tim tôi đã không còn cô nữa mà nó đã thuộc về người khác lâu rồi.
- Là cô ta sao.
- Phải. Tôi yêu cô ấy.
- Được rồi, nếu cậu đã quyết đoán như vậy thì tớ sẽ bỏ cuộc nhưng tớ sẽ có món quà cho cậu.

Vừa nói xong Mie đứng lên cúi xuống hôn Hiro (chạm một thôi nhá ><) cùng=" lúc=" đó=" thì=" yuri=" cũng=" đi=" vào=" và=" trông=" thấy=" tất=" cả=" bỗng=" nhiên=" tim=" cô=" thấy=" nhói=" đau,=" nước=" mắt=" chảy=" không=" ngừng,=" cô=" vẫn=" đứng=" yên=" nhìn=" hai=" người=" trước=" mắt=" mà=" nước=" mắt=" cứ=" chảy=" hoài.= chính=" cô=" cũng=" không=" hiểu=" tại=" sao=" tim=" cô=" lại=" đau=" thế,=" chính=" anh=" hẹn=" cô=" ra=" mà,= chẳng=" lẽ=" anh=" muốn=" cô=" thấy=" cảnh=" này=" sao,= không=" phải=" từ=" trước=" cô=" vốn=" không=" tin=" vào=" hai=" chữ=" "tình=" yêu=" sao=" mà=" sao=" bây=" giờ=" con=" tim=" lại=" không=" nghe=" lời=" cô=" nó=" lại=" đau=" như=" vậy.= nhưng=" thế=" có=" gì=" là=" sao=" không=" phải=" mie=" chính=" là=" mimi=" sao=" người=" mà=" anh=" ta=" yêu=" người=" mà=" anh=" ta=" hằng=" đêm=" lúc=" ngủ=" cũng=" mơ=" thấy.= họ=" hôn=" nhau=" đầu=" có=" gì=" lạ=" tại=" sao=" cô=" lại=" không=" muốn=" điều=" đó=" xảy=" ra.= cô=" chạy=" trong=" vô=" thức,= cô=" chạy=" về=" biệt=" thự=" rồi=" lúc=" đang=" chạy=" cô=" va=" vào=" một=" ">

- Xin lỗi
- Không sao... Ủa... Ồ là cậu à Yuri... Cậu sao vậy ? Ra là Sumii
- Híc... híc... Sumii ơi, tớ không biết, tớ không hiểu sao tim tớ lại đau như vậy, đau lắm, tại sao tớ nhìn thấy họ lại đau lòng như vậy Hu... hu... hu...
- Có chuyện gì vậy kể tớ nghe xem nào. Sumii kéo Yuri đến một chiếc ghế gần đó ngồi.
- Chuyện là thế này... Híc, Sumii à, tớ đã không tin vào hai chữ "tình yêu" nhưng tại sao vậy khi nhìn thấy hai người họ vậy tim tớ lại đau, nước mắt cứ chảy ra không ngừng không hề muốn nhìn.
- "Sao lại sai hết kế hoạch thế này. Aida" Sumii nghĩ. Uhm. Yuri à, tớ đưa cậu về nhà, đừng suy nghĩ nhiều nữa, sau này cậu sẽ hiểu.

Trên đường về biệt thự, Sumii đã gọi cho Kana kêu mọi người thu xếp sang phòng Minori ngủ còn hôm nay để Yuri một mình và cô đã nói về đến nhà sẽ nói mọi người biết chuyện gì xảy ra.

Tại phòng Hiro

“Cạch”

- Ai vậy ? Ra là cô à, Sumii, có chuyện gì vậy ?
- Tôi chỉ muốn hỏi anh một số chuyện thôi, thành thật trả lời nếu không anh sẽ hối hận đấy.
- Chuyện gì vậy ?
- Tối nay anh đi đâu ?
- Sao cô hỏi chuyện này
- Trả lời đi.
- Ah tôi có cuộc hẹn ở Sweet Dream
- Hẹn với ai ?
- Ah... ah... là... là... Mie
- Tốt vậy hai người đã làm gì trong quán ?
- Là cô kêu tôi ra có chuyện muốn nói. Chúng tôi ngồi uống nước rồi nói chuyện trong quán
- Thật chỉ vậy sao ?
- Ah... ah... th... thật.
- Vậy ư ? Vậy tôi hỏi anh điều cuối cùng anh có thích Yuri không ?
- Có. Tôi rất yêu cô ấy là đằng khác
- Thật sao ? Vậy để tôi kể cho anh nghe nhé, hôm nay trong quán Mie đã hôn anh đúng không ?
- Sao... sao cô biết ?
- Không cần hỏi tại sao anh biết tôi chỉ nói với anh rằng nếu anh yêu Yuri thì hãy bảo vệ cậu ấy và còn điều nữa, chuyện hôm nay ở quán Yuri đã thấy hết rồi đấy.
- Cô... cô ấy đã thấy ư ?
- Cậu ấy đang ngủ trong phòng đấy, vả lại bây giờ vị trí của anh chẳng của cậu ấy cả ngoài bạn bè. Anh muốn giải thích thế nào là tùy. Sumii nói xong rồi quay lưng đi

Tại phòng Yuri đang ngủ

- Tôi... tôi xin lỗi em. Yuu nói trong lúc Yuri đang ngủ.
- Yuri đang ngủ thấy có tiếng động liền tỉnh dậy:
- Ai... ai đó ?... Là anh, sao anh lại ở đây.
  - Ah, tôi... tôi có chuyện muốn nói với cô .
  - Với tôi... mai được không ? Hôm nay tôi mệt, tôi muốn ngủ
  - Xin lỗi... tôi xin lỗi
  - Sao anh lại xin lỗi tôi, có chuyện gì sao ? Nước mắt cô trực trào nhưng cô đã cố kìm nén lại.
  - Chuyện hôm nay cô nhìn thấy ở quán không phải là thật đâu ? Đừng hiểu lầm.
  - Tôi có nhìn thấy gì đâu chứ ? Sao lại giải thích với tôi.
  - Tôi biết cô đã nhìn thấy mà. Yuu lay lay người cô.
  - Phải, tôi đã thấy thì sao, sao anh lại giải thích với tôi làm gì, xin lỗi tôi, tôi có là gì của anh đâu mà anh xin lỗi. Yuri suýt đã không kìm được nước mắt.

- Tôi... tôi... vì... vì... tôi yêu em. Yuu kéo Yuri ôm vào lòng

- Anh... anh nói gì cơ... anh gạt tôi *đẩy ra*

- Sao em không tin tôi

- Yêu ư ? Tôi không tin. Anh biết không tôi đã không hề tin vào “tình yêu” đấy. Yêu là phải hi sinh ư, yêu là phải đau khổ ư, tôi không muốn vậy, tôi không muốn giống Rina.

- Em sai rồi. Yêu là muốn mang lại cho người mình yêu những điều tốt đẹp nhất, là không mất trí, vẫn học quên mình, vẫn dành trái tim cho gia đình và bè bạn, là dành thời gian, công sức để tìm hiểu tâm hồn và tính cách của nhau, là dành thời gian và công sức để tìm hiểu và yêu quý những gì mà người con yêu gắn bó, là tin tưởng và hiểu biết lẫn nhau. Em biết không ?

- Nếu anh yêu tôi tại sao hôm nay ở trong quán anh lại...

- Tôi xin lỗi, là cô ấy hẹn anh ra, là cô ấy chủ động, anh không kịp phản ứng nhưng anh với cô ấy đã thực sự chia tay rồi, người tôi yêu bây giờ là em.

- Thật chứ ?

- Thật.

- Anh hứa

- Tôi hứa mà. Yuu ôm Yuri vào lòng

Yuri bây giờ thì đang mỉm cười hạnh phúc.

Tối hôm sau (Buổi sang + chiều chả có gì đặc biệt cả nên tua luôn nhé ^ ^)

“Sorry Sorry Sorry Sorry

Naega naega naega meonjeo

Nege nege nege ppajyeo

Ppajyeo ppajyeo beoryeo baby

Shawty Shawty Shawty Shawty

Nuni busyeo busyeo busyeo” Tiếng chuông điện thoại của Yuu reo lên.

(Sorry Sorry – Super Junior)

- Alo

- Hôm nay cậu ra bar một lát được không ?

- Làm gì ?

- Mình muốn nói chuyện với cậu, mình muốn hỏi cậu lần cuối.

- Rồi. Đợi tôi lát

...

- Có chuyện gì ?

- Ngồi xuống đi, đồ uống này.

- Rồi, cậu muốn nói gì ?

- Không có gì nhưng cậu sẽ biết ngay thôi. Sau lời nói của Mie thì bỗng Hiro ngủ gục đi. Ra là hôm nay đến lớp Mie thấy không có tiến triển gì xấu mà ngược lại còn tốt hơn nên cô đã lập kế hoạch cuối.

Sáng hôm sau

“Tít tít” Tiếng chuông báo tin nhắn của Yuri kêu “Em đến nhà địa chỉ xxx, tầng 3 nhé ^ ^” Yuri thấy tin nhắn của Yuu thì mừng lắm. Cả đêm qua anh không về nhà làm cô rất lo lắng nhưng vừa thấy tin nhắn của anh cô cảm thấy tốt hơn rất nhiều. Cô liền lên thay quần áo tới địa chỉ đó, vừa tới cửa phòng cô như chết lặng, cô đứng im nước mắt tuôn rơi không ngừng, tim đau lắm, sao anh lại nói dối cô, trước mắt cô trên giường là một nam một nữ đang nằm chung với nhau cùng trên một chiếc giường, chung một chiếc chăn, trên người không mặc gì ngoài bộ đồ lót (>< xin=“” lỗi,=“” hơi=“” thô=“” thiển).=“” cô=“” khóc=“” nhiều=“” lắm,=“” cô=“” quay=“”>

chạy đi, trong vô thức cô chạy tới trường học, lúc này đang là giờ chuyển tiết

- Yuri sao vậy ? Karen hỏi
- Karen à, tớ đau, tớ đau lắm, sao anh ta nói dối tớ cơ chứ ?
- Rốt cuộc là có chuyện gì ? Rina hỏi rồi cùng mọi người kéo Yuri ra cateen.
- Sao anh ta dám lừa dối tớ. Chuyện là thế này...
- Thật ư ? Tất cả mọi người đều ngạc nhiên, Sumii lên tiếng
- Sumii à, cậu với mọi người đưa tớ tới công ty mẹ tớ được không, tớ có chuyện muốn nói với mẹ
- Được

22. Chương 22

Tại công ty

- Tuyết con nói gì ?
- Con nói bây giờ con muốn về Mỹ, 1 tháng sau con sẽ về Anh, con muốn 1 tháng sau, thân phận con sẽ không phải giấu diếm nữa.
- Con quyết định thật chứ ?
- Phải. Còn Yuu em cứ ở lại Việt Nam đúng 1 năm sau em sẽ phải về.
- Con muốn bay khi nào. Ngay trong hôm nay càng sớm càng tốt.
- Được rồi trưa nay sẽ bay con về chuẩn bị đi
- Con biết rồi. Yuri quay lưng bỏ đi nhưng mọi người thì vẫn ở trong văn phòng
- Mama à, sao mama không ngăn cản cậu ấy. Karen hỏi
- Các con biết tính nó mà, các con không thấy quyết định lần này của nó không ai lay chuyển được ư ?
- Mama à, không phải Mama nói nếu bây giờ thân phận cậu ấy được sáng tỏ không phải 1 năm sau có thể là lâu hơn nữa cũng có thể là không bao giờ bọn con có thể gặp cậu ấy lần nữa sao ?
- Đúng vậy. Nhưng ta không nói với các con là các con không được tới cung điện Anh *mỉm cười* nếu các con muốn ta sẽ xin phép đức vua, nhưng phải chờ ít nhất 1 năm nữa.
- THẬT SAO ? Tất cả đồng thanh

Buổi trưa tại sân bay

- Yuri, cậu muốn đi thật sao ? Sumii hỏi

- Phải, mình sẽ gặp lại mà *mỉm cười gượng*
  - Cậu đi cẩn thận nhé. Ryan nói
  - Nhớ cẩn thận đấy (Shun)
  - Chị nhớ phải trở về đấy (Yuu)
  - Không phải năm sau em cũng về sao.
  - Tuyệt nhớ cẩn thận
  - Thôi tớ đi đây mọi người ở lại mạnh khoẻ nhé. Yuri nói quay đầu đi
  - TẠM BIỆT. Tất cả mọi người đồng thanh
- Về biệt thự Devil
- Các cậu vừa đi đâu về ? Yuu thấy mọi người từ sáng giờ đi đâu mà bây giờ mới về nên hỏi.
  - Mà... mà... còn hỏi ? Yuu tức giận
  - Chuyện gì vậy ?
  - Yuu, bình tĩnh, mọi người ngồi xuống đi ? Sumii nói... Yuu tối qua cậu đi đâu ?
  - Ah, tối qua mình ra bar.
  - Cậu gặp ai ở đó ?
  - Ah... ah... là Mie hẹn tớ.
  - Vậy đêm qua sao cậu không về ?
  - Tớ không biết, nhưng hôm qua sau khi uống xong ly rượu Mie đưa tớ lại cảm thấy buồn ngủ, sáng vừa dậy thì thấy đang ở nhà ở Mie.
  - “Chẳng lẽ là kẻ của cô ta” Sumii lầm bầm rồi thì thâm vào tai Rina
  - Sumii, điều cậu nói là thật ?
  - Phải, tớ nghĩ là kẻ của cô ta
  - Chuyện gì vậy, Sumii (Minori)
  - Em nghĩ, chuyện đó chính là kẻ của cô ta. Hiro, sáng nay cậu có nhắn tin cho Yuri không ?
  - Không, 9h tớ mới dậy mà.
  - Nghe tớ nói đây, cậu đã trúng kẻ của cô ta rồi, cậu có biết không, sáng nay từ điện thoại của cậu nhắn tin cho Yuri kêu cậu ấy tới địa chỉ xxx, rồi cậu có biết cậu ấy thấy gì không ?
  - Thấy gì ?
  - Cậu và Mie đang nằm ngủ cùng nhau đấy, trên người không có một tấm vải ngoại trừ cái chăn
  - Không... không... không thể nào. Tớ không biết
  - Và tớ nói cho cậu biết, Yuri cậu ấy đã rời khỏi Việt Nam rồi
  - Cô... cô ấy đi đâu ?
  - Tớ không thể nói cho cậu biết, nhưng cậu hãy tự tìm đi, nếu cậu yêu cô ấy. Sumii nói rồi quay lưng bỏ lên phòng
- 1 tháng sau, tại biệt thự Angel
- 1 tháng trôi qua nhanh thật (Karen)
  - Phải, cuối cùng đã tới ngày này rồi.

- Không biết cậu ấy sao nữa ?
- Rồi cô ấy sẽ ổn mà.
- Uhm. Mong là thế.
- Ah, Ka... Karen... tôi... tôi có chuyện muốn nói với cô
- Chuyện gì vậy.
- Tôi... tôi... tôi th... thích... cô
- Anh nói gì cơ ?
- Tôi... tôi thích cô
- Xin lỗi nhưng tôi không thích anh.
- Thật sao ?
- Phải. Nhưng... nhưng...
- Nhưng gì ?
- Nhưng... nhưng tôi yêu anh *mỉm cười* Karen lè lưỡi rồi chạy đi
- Yêu ? *mỉm cười* Ê, heo con, đợi tôi. Shun cũng đuổi theo.

Lúc này tại cung điện

- Yuri, con về rồi (Quên mất, tác giả quên nói, gia tộc Anh biết nói tiếng việt nha ^ ^)
  - Vâng thưa mẹ
  - Con hãy lên nghỉ ngơi đi ngày mai chúng ta sẽ giới thiệu con với toàn dân.
  - Vâng thưa ba, con về phòng.
- 4 năm sau (Yuu có về Anh rồi nhưng ở được 6 tháng rồi về Việt Nam à ^ ^)
- Mama, có phải hôm nay con với Mama sẽ được về Việt Nam không ?
  - Phải, con xem đã tới rồi kìa.
  - Hoan hô, tới rồi. Thế papa không đi cùng ạ.
  - Papa con sẽ tới sau. Ngoan
  - Chúng ta về biệt thự rồi buổi chiều mẹ dẫn con đi ăn kem nhé.
  - Vâng.

“Hajimete hanashita no wa anata no chiisana ”arigatou” de
mitsume au futari no jikan wa eien ni tsuzuku to omotteta
mou ichido dake aeta nara nani wo hanasou
te no hira kara hohoemi ga koborete yuku no
I miss you kotoba ni dekinai kurai no
kokoro no oku hibiiteiru wa

Last day Oh Last dream tomaranai kodou ni

asa ga kureba mata ugokidashita machi” Tiếng chuông điện thoại của cô gái đó vang lên
(I miss you)

- Alo.

- Em về tới chưa ?
- Em về tới rồi. Anh nhớ tới sớm nhé.
- Được rồi, em nhớ chăm sóc bé Lily nhé
- Em biết rồi, anh nhớ về sớm đây, nhớ đưa cả Mark sang nữa nhé.
- Anh biết rồi. 2 ngày nữa anh sẽ về.
- Rồi, em tắt máy đây
- Pp

“Ting toong”

- Ai đấy. Giọng một cô gái từ trong căn biệt thự vang lên.
- Không nhớ tới sao *mỉm cười*
- Ah, Yuri là cậu cậu đã về rồi *ôm chầm* Ra cô gái đó là Sumii
- Mama à, cô ấy là ai vậy ?
- Chào cô đi con.
- Con chào cô.
- Yuri à, đứa trẻ này là ai vậy.
- Vào nhà đi rồi tớ nói cậu biết
- Được rồi cậu vào đi.

.....

“Cạch”

- Các cậu xem ai này ? (Sumii)
- Sumii, ai vậy ? Rina hỏi
- Ah... là... là cậu à, Yuri. Karen lấp bắp
- Phải *mỉm cười*
- Các cậu vẫn như năm nào nhỉ ?
- Tất nhiên (Kana)
- Mà đứa trẻ này này là ai thế chị ? Mika hỏi
- Con chị. Chào các cô, chú đi con
- Con chào các cô, chào chú.
- CON ?
- Ngồi xuống đi tớ kể cho. Chuyện là thế này ...
- Ra thế (John)
- Cậu định giấu Yuu ư ?
- Phải. Các cậu đừng nói cho anh ta biết tớ đã về
- Yuri à, chuyện năm ấy không phải như cậu nghĩ đâu (Sumii)
- Được rồi. Tớ mệt rồi, tớ muốn nghỉ
- Mama à, con buồn ngủ

- Được rồi, mama bế con lên phòng. Tớ muốn nghỉ một lát. Khi nào tới bữa trưa gọi tớ nhé
- Được rồi cậu lên ngủ đi. Cậu cũng đi khá xa mà (Rina)
- Cảm ơn

Buổi chiều

- Mama à, Lily muốn đi chơi
- Được rồi *mỉm cười* Mẹ đưa Lily lên gác thay quần áo rồi đi chơi nhé.
- Vâng *cười tươi*. Bé Lily hí hửng
- Karen à, tớ muốn đưa bé Lily đi chơi, tớ ra ngoài chút nhé
- Uhm, cậu cứ đi đi

Tại Sweet Dream

- Lily con muốn ăn gì ?
- Con muốn kem dâu.
- Được rồi *mỉm cười* Chị phục vụ 1 kem dâu và 2 kem hạnh nhân (Yuri ăn ít nhé ==)) có 2 ly ^ ^)
- Xin quý khách đợi lát.
- Ăn xong mẹ đưa con đi sở thú
- Vâng. Bé Lily thích thú

Lát sau:

- Hoan hô, đến sở thú rồi.
- Nào, mẹ con mình vào đi
- Vâng
- Mama, thỏ kìa.
- Phải, thỏ đáng yêu lắm đúng không *cười đượm buồn*
- Mama, đằng kia có sóc kìa.
- Được rồi từ từ thôi, mẹ mới theo kịp chứ.

“Bốp”

- Ái, xin lỗi.
- Tôi không sao, cô không sao chứ ?
- Mama mama không sao chứ ? Bé Ly xin lỗi
- Mama không sao, con chạy nhanh quá đấy
- Cậu... cậu là Yuri phải không ?
- Không... không phải, cậu nhầm rồi
- Chắc chắn là cậu, cậu về rồi ư ? Ra là Kou.
- Phải, tớ về rồi nhưng cậu không được kể với Yuu.
- Tớ hứa
- Mama đây là ai vậy ?
- Là bạn mẹ, con chào chú đi.

- Con chào chú
  - Con ư ? Chuyện này là như thế nào
  - Tớ sẽ kể sau cho cậu, tớ phải đưa bé Ly đi chơi
  - Vậy để tớ đi với cậu
  - Cảm ơn
  - Vậy cậu kể cho tớ có chuyện gì chứ ? Cả hai vừa đi vừa nói chuyện.
  - Chuyện như thế này
  - Vậy à ?
  - Phải. Cậu với Sumii thế nào rồi ?
  - Ah, cậu ấy nghịch lắm nhưng rất đáng yêu
  - *phì cười* Cậu ấy là thế đó ?
  - Cố gắng mà giữ cậu ấy
  - Tất nhiên
  - Mama, con muốn xem voi.
  - Được rồi mẹ đưa con xem
  - Voi kìa, to quá.
  - Con đói chưa, mẹ con mình đi ăn ?
  - Rồi ạ.
  - Ăn xong tối mẹ đưa con dạo phố nhé.
  - Vâng
  - Cậu đi cùng không ?
  - Có chứ *mỉm cười*
- Lát sau tại nhà hàng
- Cậu đến rồi à, Sumii ?
  - Con chào cô
  - Chào con. Hai người nhé đi chơi lẻ.
  - Sao em lại ở đây
  - Là tớ gọi *mỉm cười* Cậu ngồi xuống đi
  - Ck được lắm, đi chơi một mình *véo má*
  - Á... á... Tha cho ck... Tình cờ thôi mà.
  - Cho dù là tình cờ sao ck lại đi chơi một mình. Ghét
  - Ấy ấy cho ck xin lỗi vk mà
  - Thôi đi, hai người như trẻ con í mà ở đây còn bé Ly đấy.
  - Không nói với ck nữa, vk yêu bé Ly hơn. Bé Ly sang đây với cô. Sumii nói rồi ôm bé Lý vào lòng
  - Ấy... vk đừng giận. Ăn đi
  - Hứ.

2 ngày sau tại sân bay

- Ah, papa kìa mama.
- Em đợi lâu không ?
- Không *mỉm cười* Bé Mark đâu rồi, lại đây với mama nào.
- Mama con nhớ Mama
- Mama cũng nhớ con. Anh về biệt thự với em đi xe chờ ở ngoài rồi.
- Được rồi.
- Anh bế bé Ly đi, em bế Mark. Quần gia bác kêu vệ sĩ bế hành lí về dùm cháu
- Vâng.

“Ting toong”

- Ai thế ? Giọng Kana vang lên
- Là em.
- Tuyệt là em à... Người này là người mà em kể đúng không, còn đây là bé Mark à ?
- Vâng, Mark chào cô đi con.
- Con chào cô.
- Con ngoan lắm *xoa đầu* Vào nhà đi.

...

- Yuri về rồi à ? (Sumii)
- Uhm.
- Đây chắc là Jason đúng không, còn đây là Bé Mark, dễ thương quá đi. Sumii nựng
- Đúng vậy
- Con chào các cô (Bé Mark)
- Chào các cô (Jason)
- Chào anh

“Ting toong”

- Ai thế nhỉ ? Yuri tự hỏi. Quần gia bác ra mở đi
- Vâng

...

- Các cậu tớ đến thăm. Sara chạy vào rồi ôm Yuri. Tớ nhớ cậu
- Tớ cũng vậy.
- Kia là Jason, còn kia là bé Ly với Mark đúng không ? Sara hỏi
- Đúng vậy. Dễ thương đúng không. Sumii nói mà vẫn đang nựng hai bé
- Dễ thương quá. Tớ bế với nào. Sara đẩy Yuri ra chạy ào tới chỗ hai bé.
- Nè còn bọn chị nữa mà (Minori)
- Em đến rồi à (John)
- Phải. Vẫn còn nữa kìa *chỉ ra phía ngoài cửa*

- Ryan, Kou, Shun, Yuu, Hi... Nhìn thấy Hiro cô lại cảm thấy buồn
- Chào bọn tôi đến rồi. Shun nói
- Sao em lại ở đây ? Yuu ngạc nhiên
- Cậu ấy về nước chứ sao ? Hối ngớ (Karen)
- Mama, mấy cô chú là ai vậy ? Bé Mark chạy ra chỗ Yuri thấy vậy bé Ly cũng chạy theo
- Bạn mẹ đó, các con chào đi.
- CON CHÀO CÁC CHÚ. Hai đứa bé đồng thanh
- Chào con. Ryan xoa đầu hai đứa.
- Con ư ? Hiro chết lặng.
- Các cậu ngồi xuống đi. Ly, Mark các con ra chỗ cô Sara với Sumii đi. Jason anh cũng lên thay đồ đi
- VẮNG Ạ
- Anh biết rồi
- Tớ vào pha trà.
- ...
- Được rồi đây.
- Thank you. Karen nói
- Mama con muốn ăn bánh ngọt. Bé Mark nói
- Con cũng muốn. Thấy vậy bé Ly cũng nũng nịu
- Hai đứa này. Chị vào bếp bê hộ em cái bánh với đồng bánh flan mà em vừa mua ra đây đi. Yuri nói
- Vâng
- Thưa cô, cô có khách ạ. Quản gia Lee nói
- Khách ? Ai ? Rina hỏi
- Là tớ. Mie từ ngoài đi vào cùng cái hành lý
- Mie, em về rồi à. Ryan nhảy bổ ra chỗ Mie ôm cô.
- Bỏ ra đi, ở đây còn có nhiều người đấy
- Mie, về rồi à. Sumii hỏi
- Uhm, có quà đây. Mie nói rồi giơ túi quà lên.
- Sao cô lại ở đây ? Yuri hỏi
- Cậu lại đây tớ có chuyện muốn nói với cậu. Mie kéo Yuri vào bếp
- Có chuyện gì vậy ?
- Uhm, chuyện xưa kia, là do tớ muốn phá cậu với Hiro thôi, lúc đấy chưa xảy ra chuyện gì đâu ? Tha lỗi cho Hiro đi
- Thật sao ?
- Phải tha lỗi cho cậu ấy đi. Năm ấy là do tớ *mỉm cười*
- Được rồi. Ra ngoài thôi.
- ...

- Đây là bé Mark với Ly đúng không, dễ thương quá đi. Mie mừng hai đứa. Cô có quà cho các con nè.
- CON CẢM ƠN CÔ. Hai bé hí hửng.
- Jason, anh xong rồi à.
- Uhm.
- Ah, mà Jason này, chắc em phải nói thật với mấy người kia thôi chứ, có người còn hiểu lầm đấy. Yuri cười phá lên
- Phải, em nói thật đi không sau này em không lấy được chồng thì không phải lỗi tại anh đâu đấy.
- Nè, nghe đây. Jason là anh họ tớ. Còn bé Ly với bé Mark là con của anh í, nó là cháu tớ í mà. Yuri cười phá lên khi thấy mười mấy khuôn mặt đều há hốc mắt ngệt ra.
- Phải, là thật đấy. Jason bồi thêm.
- Hai nhóc này là cháu cậu ? Sumii hỏi thêm cho chắc
- Phải,
- Thế mà bọn nó gọi cậu là mama như đúng rồi í ? Sara bồi thêm
- Ồ =)) Thế mới nói các cậu mắc lừa.
- Cậu được lắm HÀN VŨ BĂNG TUYẾT. Karen hét lên
- Tớ được lâu rồi mà. Chắc cậu không định đánh tớ trước mặt Ly với Mark chứ, không nó lại tưởng bọn nó có cô bạo lực đấy =))
- Còn Hiro vừa nghe thấy thì bỗng mỉm cười, người nhẹ nhõm hẳn/
- Hiro, lên sân thượng với tôi
- Ah, uh.
- ...
- Anh có yêu tôi ?
- Phải tôi yêu em rất nhiều
- Tôi đã biết chuyện năm xưa rồi, anh hứa sẽ bảo vệ tôi
- Anh hứa. Hiro quay sang ôm Yuri
- Vậy thì tôi tin vào lời hứa đó. Yuri nói rồi nhón chân lên hôn Hiro

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-u-toi-khong-tin>